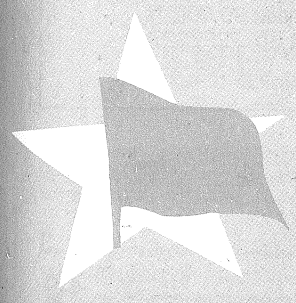

YENİ DEMOKKRAT

GENÇLİK

YIL: 2

SAYI: 20

20 MAYIS 1994

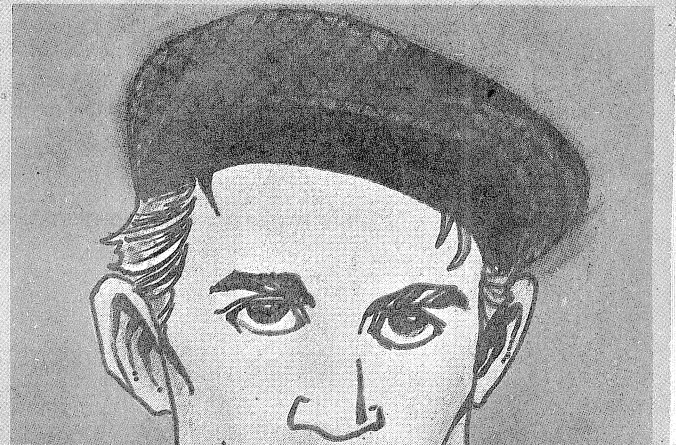
FIYATI: 15.000 TL

GENÇLİK İRADEDEN YANA TAVIR KOYDU! Gençlik kimden yanaysa gelecek onundur!

★ Halkın, devrimin ve proletarya partisinin çıkarı için parti iradesinde birleş!

★ Katledilişinin 21. yıldönümünde anısı komünist gençliğin bilincinde ışıltıyor!

UMUT YAYINCILIK VE BASIN SANAYİ LTD. ŞTİ. SAHİBİ VE YAZIŞLARI MÜDÜRÜ: Mustafa Demirdağ,
YÖNETİM YERİ: Oğul Sok. No: 16/4 Sultanahmet/İSTANBUL TEL: 518 84 29 FAX: 518 23 23 ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi 6 Aylık: 90.000 TL
1 Yıllık: 180.000 TL. Yurtdışı 6 Aylık: 30DM. 1 Yıllık: 60 DM. YURT İÇİ HESAP NO: Gülmisal BAŞAR Türkiye İş Bankası Beyazıt Şb. 2227227-
YURT DIŞI HESAP NO: Gülmisal BAŞAR Türkiye İş Bankası Beyazıt Şb. 3591165 BASKI: Gül Ofset

Dergimiz Yeni Demokrat Gençlik'in 19. sayısını da toplattı

Dergimiz Yeni Demokrat Gençlik basın özgürlüğüne ve halk gençliğine gerçeklerin ulaşmasına tahammül edemeyen çağdışı TC devletinin DGM'leri tarafından yine toplattı.

20 Nisan 1994 tarihli dergimizin 19. sayısında,

- 12. sayıya "Halkın cebine uzanan elleri kıracağız",
 - 18. ve 19. sayılarda "Doğu Karadeniz gerçeği",

- 31 sayının "tamamında TKP(ML)-TİKKO-TMLGB'nin propagandasını yapmak",

- 10. sayısında yer alan "İsyan etmek meşrudur" başlıklı yazıda "halkı sınıf, ırk ve din farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik edildiği",

- 12. sayıya "TKP(ML) zamlara karşı bildiri yayınladı" başlıklı yazıda "terör örgütünün açıklamalarını yayınladığı"

"Kanaatine varan" DGM Savcısı Yaşar Türk'ün taleple dergimizin toplatılmasına karar verilmiştir

Devrimci basın üzerindeki tüm anti demokratik uygulamaları protesto ediyor, devrimci basın üzerindeki baskılar düzenli yürütülmüş yüzünün bir göstergesidir diyoruz.

İ Ç İ N D E K İ L E R

Gençlik kimin yanındaysa gelecek onundur	3
Haberler	4-9
TMLGB , TKP(ML)'nin kuruluş yıldönümünü kutladı ve Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı andı	10
Yurtlar dramı	11
ATİK YDG'nin gençlik perspektifi	12-13
Gecekondu trajedisi	14
Orda bir köy var uzakta	15
Komsomol ve kitselleşme	16-17
TMLGB belgeleri	18-21
Bilim, felsefe ve ideoloji	22-23
Direnmek görevdir!	24-25
Toplumun ürünü Aşağılanma Düşüncesi (3)	26-28
Yeni Demokrat Çocuk	29
Sokak Tiyatrosu	30
Okuyucu Mektupları	31

Devrimci demokrat kamuoyuna!

Egemen sınıflar ekonomik bir kriz içindedirler. Bu krizi aşmak için getirdiği bütün yöntemler hiçbir işe yaramamaktadır. Bu ekonomik krizden en büyük payı alan, acısını duyan kitleler bu krizin yaratıcıları olan egemen sınıflara karşı isyan etmektedirler. Egemenler ise kendi geleceklerini teminat altına almak için kitleler üzerinde varolan baskı yöntemlerini daha da artırmaya başlarlar. Bunu da - baskı yöntemlerini- varolan devlet mekanizması ve onun yan kolları olan kurumlarla (polis, askeriye, kontr-gerilla vb.) yürütürler.

İşkenceler, katliamlar vb. tüm iğrençlikler egemenlerin kendilerini korumaları için uygulamaya koyduğu yöntemlerdir. Bugün uyguladıkları ve uygulamaya koydukları yöntemler gözünüzdür. Gün geçmesin ki köyler bombalanmasın, işkenceye; insanlar ölmesin, tecavüze uğramasın vb. uygulamalarla karşılaşmasın. Bu yöntemlerin hepsi en azgın biçimde hayatın her alanında uygulanmamaktadır.

Bu yöntemlerden biri işkenceye tecavüz yöntemidir. Kocasinin Lisesi'nde okuyan ve liseyi gençliğinin haklı mücadelesinde yer alan F.Y. arkadaşlarımız üzerinde (İşkenceye tecavüz olayı sadece F.Y. arkadaşlarla sınırlı değildir. Düzene karşı başkaldıran hemen hemen her arkadaşımız üzerinde gerçekleşmiştir.) sistem kendisinin ne kadar iğrenç olduğunu bu olayla bir daha gözler önüne sermiştir. İşkencenin bir parçası olan tecavüzün ne kadar aşağılık iğrenç bir şey olduğunu belirtmeye gerek yoktur. İşkencecilerin bunu gerçekleştirmelerindeki amaç bizleri haklı olan davamızdan onurumuzu zedeleyerek vazgeçirmekti. Bizlerin onur-namus anlayışı insanları devrimci değerleri korumak (nerede olursa olsun) ve işkencecilerin suratına tükürerek haklılığımızı haykırmaaktır. Bizler, dava-

mızın haklılığına olan inancımızı ve uygulanan iğrençliklere karşı bilincimizi daha keskinleştirmeli, mücadeleye daha sıkı sarılmamız.

Şu anlık durumumuz ve bilince iyi kazanmalıdır; bizler davamızda başarılı olmak istiyorsak mutlaka bir örgütlülük içinde yer almalı ve doğru bir program doğrultusunda mücadeleyi geliştirmek olmalıdır. Bu da ancak ve ancak dünyayı değiştirmek için gerekli olan MLM ideolojisine sahip olan onu hayatın her noktasında uygulaması çalışan Türkiye Devrimci Öncü Müfrezesi olan TKP(ML) önderliğindeki komsomol bir örgütlülük olan TMLGB saf- larında yer almalıyız.

Arkadaşlar; egemen sınıfların koruyucu olan devlet mekanizması tarafından yürütülen bütün iğrençliklere karşı yılmamalı bu tür baskılara karşı mücadele ederek bilincimizi, inancımızı keskinleştirmeli ve davaya daha fazla sarılmamız ve bizimle tımağımızla çalışmalıyız. İşkencecilerin, bu tür uygulamalarının ortadan kalkması ancak ve ancak sistemin değiştirilmesinde yattığı kavranmalı (bunu gerçekleştiren diğer taraftan da bu tür olaylar kitleler nezdinde kampanyalarla teşhir edilmelidir) ve düzeni yıkacak yerler alternatif bir sistem olan sosyalizmi getirecek olan TKP(ML) önderliğindeki halk ordusu TİKKO ve kızıl gençlik örgütü olan TMLGB saf- larında yer almalıyız. Günlük devrimci durumun olgunlaştığı dönemlerden biri olduğumuz kavga vaktine daha geçtiği düşün- mülür.

☆ İşkencecilerden hesap sorduk soracağız!

☆ İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!

☆ Kahrolsun faşizm, yaşasın devrim!

Sağmalcılar Cezaevi'nden TMLGB tutsakları

Ç A Ğ R I

TASFIYECİLİĞİ MAHKUM ET! PARTİ BİRLİĞİNİ YÜCE TUT!

Partimiz içinde 94 Nisan'ında çıkan darbeci ve tasfiyecim hizbin partimize karşı başlattığı yalan ve karalama kampanyasına her yönüyle açığa çıkarılması, gerçeklerin tüm devrimci-demokrat kamuoyuna anlatılması, tasfiyeciliğin ve darbeciliğin daha yakından tanınması amacıyla düzenlediğimiz toplantılara devrimci-demokrat örgüt kuruluş ve kişileri katılmaya çağırıyoruz.

Toplantı tarihleri ve yerleri:

Almanya (Merkezi)	: 21 Mayıs 94, Duisburg
Avusturya	: 28 Mayıs 94, Viyana
Avusturya	: 29 Mayıs 94, Innsbruck
İsviçre (Merkezi)	: 28 Mayıs 94, Zürih
Fransa	: 29 Mayıs 94, Mulhouse
Fransa	: 5 Haziran 94, Paris
Hollanda / Belçika	: 4 Haziran 94 - Den-Haag

TKP(ML) YDB (Yurtdışı Bürosu)

K A M U O Y U N A

Darbecilik ve entrikacılık proletarya ve komünistler tarafından mahkum edildi

Enternasyonal proletarya ve emekçi halkımıza karşı, sorumluluk duymayan, partinin ve devrimci çıkarlarını kendi kariyerist, bireyci, küçük burjuva çıkarlarına feda eden dargurupçu, darbeci klik çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü örgütü TKP(ML)'yi temsil edemez. Parti iradesini, proletaryanın hukuk ve emellerini ayaklar altına alarak kendisini "TKP(ML) MK" olarak lanse etmeye çalışan bu gayri-meşru darbeci klik TKP(ML)'nin en geniş kitleleri tarafından, devrimci demokrat güçler tarafından ve biz komünistler tarafından tanımayarak entrikacılığıyla baş başa bırakıldı.

Proletarya partisinin temel iç işleyiş biçimi olan iki klik mücadelesinde yaşadıkları politik-ideolojik zavalılıkları sonucu sorumlusuzca ve şursuzca saldırılara başvuran darbeci klik geniş halk yığınlarını ve partinin kitlelerini aldatmak

çin "mafya hizbi" vb. seviyesizliklere başvurmakta ve bunun için kilitli kilitli senaryolar üremektedirler. Bin dereceden giridirekleri sularla bizleri yalanlarına inandırmaya çalışmaktadırlar.

Proleter kültür, ahlak ve yaşam tarzından kopuş bir başkadımı nerede duracağı belli olmaz. Kullanılan yöntemlerle anlaşılacağı gibi küçük burjuva yöntemlerle bütününle komünistlere saldırılar geliştirmektedir. Küçük burjuva mantık ve yöntemler ön plana çıkmıştır. Küçük burjuva mantığın işleyiş biçimi şöyledir: "malını satmak için önce aldatılacak" Darbeci mantık da bu entrikalara başvuruyor. Önce aldatmak! Bunun için ise her yol mübah sayılıyor.

İşçiler, Emekçiler, Yoldaşlar,
Yüzlerce şehidimizin kanı-canı pahasına

yaratılan değerlere ve bu değerlere canı-kanı pahasına sahip çıkan biz komünistlere karşı bin bir entrika ve seviyesizliklerle saldırılmaktadır. Partimiz ve değerlerimiz kirlenmemektedir.

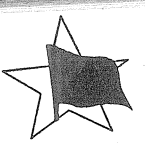
Parti iradesi yerine bireyin iradesi, Parti hukuku yerine bireyin "hukuku"nu yerleştirmeye çalışan bu mantık hiç kuşku yok ki şef tipi örgüt yaratma mantığıdır. Parti organları, işleyiş, tüzüğü hatta partiyi ortadan kaldırarak şeffaflığı, tüzüğü hatta partiyi ortadan kaldırarak şeffaflığı ilan etme mantığına karşı gelişen MLM tepkileri, darbe yaparak ortadan kaldırmaya çalışılmıştır. Parti, Parti tüzüğü, hukuku, iradesi ve gelenekler ayaklar altına alınarak Partiye ve proletaryaya karşıdır yapılmıştır. Ancak bugün ezici çoğunluğumuz tarafından hak ettikleri şamar da yemışlerdir. Yemeye devam edeceklerdir. Tüm yoldaşlarımızın partinin ve dev-

rimin çıkarlarını ön planda tutarak süreci sorgulamaları mevcut sonuçların politik-ideolojik nedenlerini görmeleri ve buna uygun tavır belirlemeleri tarihi bir görev ve sorumluluktur. Bu tarihi sorumluluktan kaçarak kolaylığı seçmek Partiye ve devrimci karşı sorumluluktan kaçmaktır. Şimdi her zamankinden daha güçlü, her zamankinden daha sağduyulu ve kararlı olmak zorundayız. Partinin ve devrimin çıkarları bunu emrediyor.

Yaşasın Pratiğimiz TKP(ML), Ordumuz TİKKO, Gençlik Öncümüz TMLGB!
Darbeciliğe Karşı çıkmak; Parti Birliğini Korumak, Mücadeleyi Yükseltmek!
Parti iradesine Evet; Kişi, grup iradesine Hayır!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

M Mayıs 1994
TKP(ML) TİKKO Tutsakları adına
Cemal RAKIP

GENÇLİK İRADEDEN YANA TAVIR KOYDU!

Gençlik kimden yanaysa gelecek onundur!

Yaşam çelişkileri doludur, ve yaşamı vareden bu çelişkilerdir. Toplum ve insanlığı ileri götürme ereğiyle yola çıkmış devrimcilerin ve özellikle Marksist-Leninist-Maoist'lerin bu çelişkileri kavraması, tahlil etmesi ve buna paralel olarak gelişimin önünü açacak politikalar izlemesi gerekmektedir. Devrimci dinamikleri ileriye taşıyacak olan, daha işlevli kılacak olan budur. Süreç zorludur ve omuzlara yüklenen sorumluluk oldukça ağırdır. Bu ağırlık aynı ölçüde onurlu ve tarihsel bir fırsatı da önümüze koymaktadır; coşkulu, bilimsel ve kitle çizgisi sağlam bir hat izlendiğinde bu süreçten başarı ve güçlü kazanımlarla çıkmak hiçte uzak değildir.

Yaşamımız bizi anlamaya, tanımayla olanak sağlayan en büyük materyaldir. "Aslan yatağından belli olur" atasözünde oldukça iyi ifade edildiği üzere tabiatın var olan tüm olguları varoluş koşulları ve bu koşullar içindeki tavrını öğrenerek anlayabiliriz. Tek tek olaylar yada gelişmelerle değilde meselenin özünü teşkil eden bir çok olguyu bir araya getirerek değerlendirdiğimizde kişileri ve meseleleri kavrayıp çözümler üretmemiz hiçte zor olmayacaktır. Bu, yaşamın tüm alanlarında geçerli olan bir durumdur. Bu konuda kazanılacak yetenek ve ustalık hemen her siyasi ve pratik çalışmada bizi ileriye götürecektir.

İki yönlü olarak ortaya çıkan ve bir yönü egemen sınıfların içinde bulunduğu çıkmazı ifade eden yani devrimci durumun süratle gelişimini içeren ve komünistlere iradi müdahalelerle halkı kazanma ortamını zirveye doğru yükselten; egemen sınıflar cephesindeki yönetememe, saltanatlarını sürdüreceği koşulların giderek son bulmaya başlamasıdır.

Bugün Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında egemen sömürücü sınıflar kan ve yalan üzerine inşaa ettikleri sömürü ve zulüm düzenlerini sınıfsal misyonları gereği yine aynı politikalar ve uygulamalarla sürdürmektedirler. Kimi zaman halkın yükselen tepkilerini yatıştırmak ve onları uyutmak için başvurulan demagojik söylemler ve bu yönlü propagandalar ise işin görünüşüdür. 5 Nisan kararlarıyla krizini bariz biçimde ortaya seren TC hakim sınıfları iflas etmişliğin, çürümüşlüğün son sahnelerini oynamaktadır. Elini nereye atsan bir çürümüşlüğe, bir yozluğa rastlamaktadır. Egemen sınıfların faşist baskılarına ve robotlaştırılmış bir halk yaratma çabasına karşın toplumun bütün alanlarından yükselen tepkiler bugün daha sistemleşme ve bilinçli bir harekete dönüşme yolunda gelişmektedir. Açık biçimde eksikliği görülen devrimci-komünist önderliğin yokluğudur.

Geçtiğimiz 24 Nisan, proletarya partisinin 22. kuruluş yıldönümüydü. Proletarya partisi tarihi boyunca gerek objektif gerekse subjektif açıdan oldukça avantajlı bir pozisyondaydı. Gerçekleşmiş olan komünist güçlerin birliği geniş halk yığınlarında ve halk gençliğinde sevinçle karşılanmış, moral ve güven iki kat artarak devrimci mücadeleye daha coşkulu bir katılım ortaya çıkmıştır. Süreç bir çok yönüyle proletarya partisinin ve devrimin lehinedir. Ancak böyle bir zamanda, tamda Maoist bir atılımla kitleleri zincirlerinden boşandırmamızın yolunu açmada proletarya partisinin kilit rolünü oynayacağı, tarihi bir adım atması gereken bir konjoktürde proletarya partisinde cereyan eden olaylar kitlelerde şok etkisi yaratmıştır.

Proletarya partisinin kuruluş yıldönümüne denk gelişle bir kat daha üzücü olan gelişmeler kitlelerde hayal kırıklığı ve moral bozukluğuna neden olmuştur.

Tarihi sürecin üzerimize yığıldığı olmasa olmaz misyonu kavramadan, bu tarihsel sürecin önemi kavranamaz ve buna uygun şekilleniş ve duruş sağlanamaz. Yerine getirilmesi gereken görevler layıkıyla yerine getirilemez. Tarihi süreçlerin önemli mecralarını tespit edip ortaya çıkarmak ve bunlar üzerinde yoğunlaşarak çözümler üretmek atılması gereken önemli bir adımdır. Fakat belirleyici olan bu adımın üzerinde Marksizm-Leninizm-Maoizm'in asit banyosundan geçirilmiş doğru eylem biçimleriyle, uygun örgütlülükle ve uygun zamanda harekete geçmektir. Sürecin önünün devrimci tarzda açılması ancak bu şekilde mümkündür. Herkes kendisini bu temel ölçütler doğrultusunda geliştirmeli, şekillendirmelidir. Darkalıplar içinde debelenip duranlar süreçle yerinde saymanın getirdiği geriye doğru gidecekler ve kısır döngü içerisinde tarihte olumsuz bir örnek olarak anılacaktır.

Yaşamı dönüştüremeyen, kendisini sürece uygun olarak yenileyemeyip, gelişimin ardında kalanlar kuşkusuzdur ki hızlı bir altüst oluşla yokolup gidecektir. Yaşam ve diyalektik materyalizm bize bunu öğretmiştir.

Evet bugün proletarya partisi "önderliği" ideolojik olarak yozlaşmış, bu yozlaşma bir çok pratik olguya kendisini orta yere koymuştur. Kendilerini uyaran, siyasi,

sizleşmeye neden olmaktadır.

Gelinen aşamada, yüzeysel olarak yaklaşılıp yaşanan sorunların tamamıyla büyük bir olumsuzluğu barındırdığını söylemenin yada felaket tellallığı yapmanın hiç bir anlamı yoktur. Soyut birlik lafını kullanmanın yerine; tersi olarak gelişmelerin dayattığı ve ortaya çıkan sorgulama, araştırma ve siyasileşme olgusunu görmek gerekmektedir. Çizilen toz pempe tablolar dağılmıştır ve gerçekliğimiz ortaya çıkmıştır. Görünen gerçekliğin kaba ayrıntılarına takılarak, bunları didikleterek bir şeyler kazanamayacağımız açıktır. Meselenin özü olan kitle çizgisini kavramak ve burada odaklaşmak başlangıç anlamında yeterli olmaya yetecektir. Önemli olan bu vesileyle kitlelere dönebilmek, gücün ve yaratıcılığın kitlelerde olduğunu kavrayarak, yabancılığa yüz tuttuğumuz MAOİZM silahını layıkıyla kuşanabilmektir. Bu süreci kendini, geçmiş ve gelişmeleri sorgulayarak küçük bir kültür devrimine dönüştürmek ve bu kavrayışı kitleye mal ederek bir adım daha atmak gelişmeleri kazanıma dönüştürecektir. Her zaman kitlelerle olmak kazandırıcıdır. Kitleleri dönüştüren

olamamıştır ve olamayacaktır. Yeninin ve gelişenin kendisi olan bilim, bunu kavrayanlarda en ısıtılı paye olan halk kitlelerinin gönlünde taht kurmayla ödüllendirecektir.

Sevindiricidir ki bu perspektifi kavramış ve bu doğrultuda görkemli bir mücadeleye girmiş kavgacılarımız az değildir. Tepeden tırnağa devrim şairiyle dorukları zorlayan, dönüşümün motoru olarak sahnedeki yerini yığıtçe oynayan coşkulu komünist gençliğimiz vardır. Gençlik yeniye ve gelişime olan aşkıyla haykırarak; yeninin bilgeliğini, canlılığını egemen kılmada proletaryanın şaşmaz dostu olacaktır.

Her türlü tahribata, güven yitimine rağmen sağlıklı yaklaşıldığında ve gerekli biçimde kavrandığında süreç komünistler için olumlu olacak, istediğimiz gelişim kısa dönemde sağlanabilecektir. Ideolojik, politik, örgütsel canlılık yaratıldığında, -ki bunun ilk görüngüleri kitlede kendiliğinden ortaya çıkmıştır- kitleler zincirlerinden boşandırıldığında ortaya çıkacak harikaları hepimiz göreceğiz. Yeterki kitle insiyatifine, sorgulayıcılığına hiç bir şey pranga vurmasın.

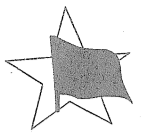

ideolojik ve hukuksal açıdan proletaryanın normlarına uymaya çağıran parti organlarını darbeci ve tasfiyeci bir tarzda etkisizleştirmeye çalışmış bunu yaparken de daha önceden yapılmış kirli bir işi kendisine demagoji malzemesi olarak kullanmaya çalışmıştır. Fakat unutulmamalıdır ki bu yapı Büyük Proleter Kültür Devrimi'nden gıdasını almaktadır ve sahip olduğu ideolojik kitlelere en fazla değer veren ve kitle insiyatifini en fazla yükseklerde tutan Maoist bir ideolojidir. Hiç kimse ve hiç bir anlayış şef mantığıyla yada proletaryanın tarzıyla alakası olmayan yöntemlerle proletarya partisi bünyesinde fazla yaşayamaz. Özellikle ve özellikle belirtiyoruz ki ideolojik çizgimizin önemli bir halkasını oluşturan iki çizgi mücadelesini iyi özümsemeliyiz. Ideolojik siyasi mücadeleyi kavrayamayışın ve potansiyel olarak gelişmeyişi bir ifadeyi olarak ortaya çıkan farklı düşüncelere tahammül edememe, demokrasi bilincinin de gelişkin olmamasıyla daha bir seviye-

ve kitlelerle dönüşen bir hat ancak bizi devrime taşıyacaktır. Mao Zedung yoldaşın kavrayışının ve enginliğinin gücü bunu görüp özümsemekten kaynaklanmıştır. Başkan Mao hep kitlelerleydi, o kitlelerden zorunlu yada olduğu dönemlerde bile kitlelerden öğrenmesini ve onların nabzını elinde tutmasını bildi. Onu kitlelerden koparmak isteyenler oldu ama eleştiriden, gerçekliğinden kaçmayı; eksikleri ve yanlışlıkları cesaretle kitlelerle tartışması, özellikle belirtiyoruz ki "kitlelerden, kitlelere" çizgisi onu her zaman güçlü ve etkin kıldı. Sabırlı, bilimsel, dürüst ve sadeliğiyle fethedici, insanlığı ilerletici oldu. Öğrenme ve hakim kılmamız gereken bunlardır.

Sorun açıktır, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i özümsemeyenler iflas noktasına gelmiştir, can çekişmektedir. Tarihsel olarak oynaması gereken misyonunu tamamlamaları son bir çamur atmayla bizi yolumuzdan alıkoyabileceğini sanmıştır. Fakat bilimin galibiyetine hiçbir güç engel

Ve son olarak diyoruz ki herkes gençliğin tavrına kulak versin, bugüne kadar sınırlı olanaklarıyla dürüst, fedakar ve coşkulu bir ruhla elinden geleni yapan gençliğin tavrı örnek ve umut vericidir. Gençlik, iradenin hakim olması ve MLM'lerin birlik olması için en fazla fedakarlığa hazır olan ve bu konuda en keskin mücadeleyi sürdürecektir. Tasfiyeciliğe, darbeciliğe ve bilim dışılığına gençlik geçit vermeyecektir. İç siyasi atmosferde yaşanan burjuva-proleter gelişmesi eğitici ve öğreticidir. Ama bu eğitici, öğreticiliğin yolunu açabilecek olan, bu eğitici ve öğreticilikle kuşanacak olan ancak ve ancak komünistler olacaktır. Proletaryanın, güçlü kollarını çürüyenin ortasına indirmesinin zamanıdır; gençlik proletaryanın çelikten kasları olma misyonunu tarihin kendisine yüklediği şanlı şekliyle oynayacaktır. Ve başlatılacak tepeden tırnağa devrim sürecinde kültür devriminde olduğu gibi gençlik oldukça etkin olmalıdır, olacaktır.

1 Mayıs'ta halk alanlardaydı

1 Mayıs İşçi Baryamı, Demokrasi Platformu'nu oluşturan sendika ve kitle örgütleri tarafından İstanbul, Ankara, İzmir başta olmak üzere birçok kentte onbinlerce kişinin katılımıyla coşkulu bir şekilde kutlandı. Miting ve yürüyüşlere katılan işçi ve memurlar, atıkları sloganlarla fabrikaların kapatılmasına, özelleştirmeye, 5 Nisan paketine ve zamlara karşı mücadele edeceklerini belirttiler.

İstanbul'da sabahın erken saatlerinde yaklaşık 100 bin işçi ve emekçi Abide-i Hürriyet Meydanı'nın etrafında toplanmaya başladı. Miting alanına açılan tüm yollara prefabrik polis kulübelerinin yerleştirildiği, çevredeki tüm yüksek binalara keskin nişancıların yerleştirildiği görüldü. Nişancı polis helikopterleri de alan üzerinde sürekli uçuş yapıyordu. Girişteki aramalar sırasında birçok devrimci grubun pankartlarına el kondu.

Daha sonra işçi emekçi kitleler pankartlarının arkasında yeralarak kortej halinde miting alanına girdiler. Diğer birçok devrimci grubun yanı sıra **Partizan Güçler**'de yaklaşık 2500 kişilik kortej ile miting alanındaydı.

Kortejler alana yerleştikten sonra Bilgesu Erenus kürsüye çıktı. 1 Mayıs marşını okudu. Kürtçe-Türkçe şarkılar söyledi. Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, hak-İş Başkanı Necati Gedik DİSK genel başkanı Kemal Nebioğlu ve diğer kitle örgütleri temsilcileri sırasıyla konuşmalar yaptılar. Ağırlıklı olarak ekonomik istikrar paketinin, özelleştirmenin anti-

demokratik uygulamaların eleştirildiği konuşmalar sırasında sık sık sloganlar atıldı. Meral ve Çelik'in konuşması sırasında binlerce insan "**Kahrolsun sendika ağaları**" sloganını atarak konuşmacıları yuhladı.

Mitingin bitişinde Çağlayan yönüne yürümek isteyen Devrimci Sol pankartı taşıyan bir grup ile Sosyalist

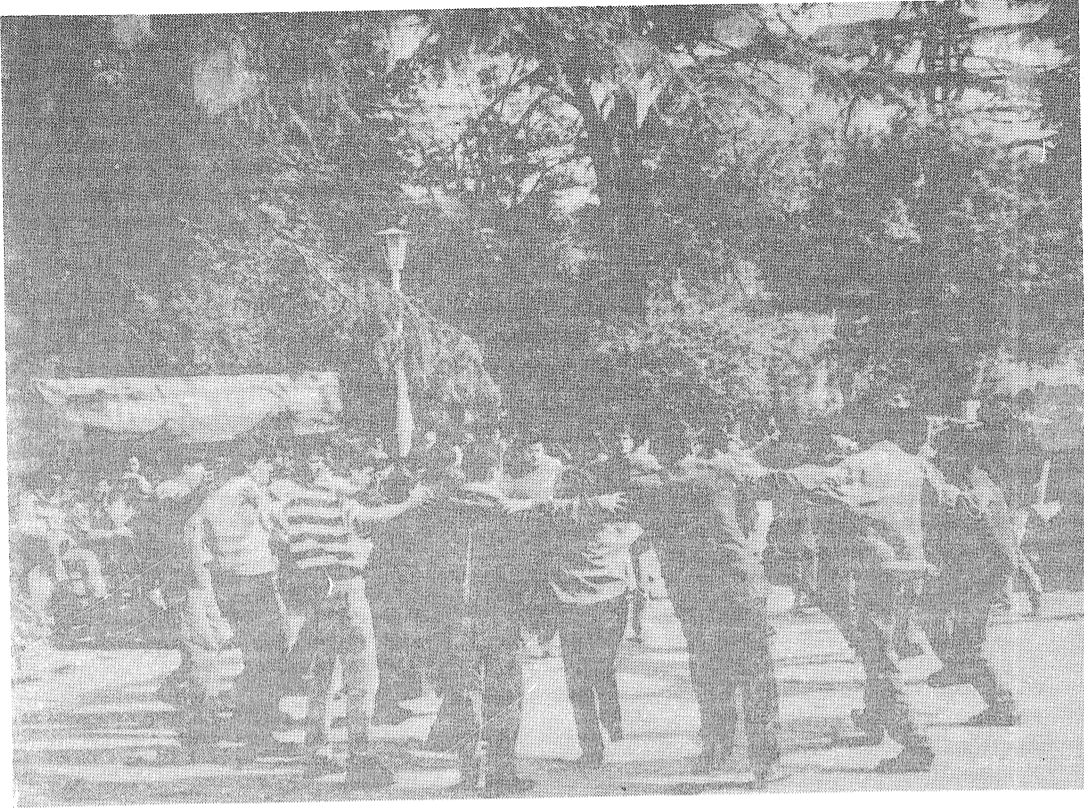
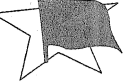
İktidar Partisi üyelerine polis müdahale etti ve coplu saldırıda ikisi ağır olmak üzere 60 kişi yaralandı. Gazetecilerin filmlerine, kameramanların kasetlerine el koyan polis ATV kameramanı Ergün Erdil'i de gözaltına aldı. Ankara'da da 15 bin kişinin katılımıyla gerçekleştirilen mitingde polis saldırdı. Birçok insanı ağır yaralayan

polis, SHOW TV kameramanı Salih Teker, coplamaları görüntülediği için döverken, bir kameramanın da polis köpeği tarafından ısırıldığı gözlemlendi. İzmir'de ise 1 Mayıs yaklaşık 25 bine yakın kişinin katılımı ile kutlandı. Demokrasi Platformu'nun sosyalist dergilerini katıldığı mitingden sonra 48 kişi gözaltına alındı.

Tecavüzü protesto eden liseliler joplarla karşılandı

15 Nisan günü ÖSS-ÖYS sınavını protesto ettiği gerekçesiyle Kocasinan Lisesi'nde fizik öğretmeni olan Mustafa Erçekin tarafından polise teslim edilen F.Y. isimli öğrenciyse Bahçelievler Karakolu'nda polisler tarafından jopla tecavüz edildi. Bu olayla ilgili olarak 11 Mayıs Çarşamba günü Kadıköy'de protesto gösterisi düzenlendi. Saat 15.30'da meydana toplanan yaklaşık 70 kişi "Polis tecavüzlerine hayır!" ve "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" yazılı Anadolu Yakası Liseli Öğrenci Birlikleri imzalı pankartı açarak da şunları söylediler. "Bahçelievler Polis Karakolu'na götürülen arkadaşımız işkenceyle birlikte, polis jopla tecavüzüne de uğramıştır. Bu olay düzenin kadına bakışını uzun yıllardan beri süregelen polis-idare işbirliğini net bir biçimde yansıtır. Son yaşanan olaylar polis baskı ve şiddet kavramlarıyla özdeşleştiğini ortaya koydu. Bizler üzerimizdeki baskılara ve tecavüz olayına karşı herkesi duyarlı olmaya çağırıyoruz" dediler. Eylem sırasında öğrencileri durdurup üzerlerine saldıran sivil ve resmi polisler çok sayıda öğrenciyi tartaklayarak gözaltına aldı.

Yıldız'da 1 Mayıs kutlaması

28 Nisan Cuma günü Yıldız Teknik Üniversitesi Beşiktaş Kampüsü'nde 1 Mayıs İşçi Bayramı ile ilgili bir şenlik yapıldı. Şenliği Devrimci Mücadele Birliği düzenledi. Düzenlenen şenliğe geç başlanmasından dolayı (4 saat) katılım oldukça düşük oldu. Devrim Şehitleri için saygı duruşuyla başlayan şöleninde Grup Şafak,

Özgürlük Türküsü ve Genç Ekin şiir grubu okuduğu şiirlerle şenliğe katıldı. Ayrıca şölen alanına "Ekonomik pakete paralı eğitime karşı 1 Mayıs'ta Alanlara!" yazılı, Devrimci Mücadele Birliği imzalı pankart asıldı. Oldukça sönük geçen şölen, herhangi bir müdahale olmadan, oylaysız sona erdi.

Tecavüze karşı protesto eylemi

12 Mayıs perşembe günü İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü'nde, Bahçelevler Karakolu'nda polislerin jöplü tecavüzüne uğrayan lise öğrencisi F.Y. için bir forum düzenlendi. Yaklaşık 80 kişinin katıldığı forumda "Katil polis!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" şeklinde slogan atıldı. Daha sonra öğrenciler yaptıkları basın açıklamasında "parasız eğitim ve eğitimde fırsat eşitliğini savunan sayısız öğrenciden biri olan F.Y polis saldırılarından nasibini alan insanlardan sadece bir tanesidir. Polis terörü günden güne artarken insanlar tepkilerini polis copuna, gözaltına rağmen ortaya koymalıdır. Bizler devrimci demokrat öğrenciler olarak F.Y'ye yapılan saldırıyı nefretle lanetliyoruz" dediler.

"Gerçek mücadelede yerimizi alıyoruz"

Ümraniye Endüstri Meslek Lisesi Öğrenci Birliği Eylül 1993'te dört öğrenci tarafından kuruldu. İlk hedefimiz öğrenci sorunlarını tartışmaktır. Sorunlarımız bizler için öyle büyüktü ki... Bu dönemde okul idaresinin öğrenciler üzerindeki baskıları çok yoğunlaştı. Liselerde toplanan karne, kağıt, yakacak, paso, vb. paralarına ek olarak işi iyice çığırından çıkarıp öğretmenler bedavaya çektiydikleri fotokopilerin paralarını öğrencilerden almaya başladılar. Para vermeyen öğrenciler üzerindeki baskı ve yaptırımlar not korkusundan başlayıp okuldan atmaya kadar uzanıyordu. Öğrenci Birliği olarak ilk eylemimiz okuldaki disiplin yönetmeliği ve paralı eğitime karşı bir imza kampanyası başlatmak oldu. Kampanya sonunda toplanan 300 imza diğer liselerden gelen imzalarla birlikte Milli Eğitim Bakanlığı'na gönderildi. Kampanyanın en büyük kazanımı öğrencileri biraraya getirerek örgütlü bir yapının oluşmasını sağlamak oldu. Bu süreçte Öğrenci Birliği'ne karşı okul idaresi ve polisin sistemli baskısı arttı. Hatta okulun bodrum katında polis için ayrılan özel odada öğrencilerin dayak yemesi, sorguya çekilmesi bizler için olağan şeyler haline geldi. Fiziki baskılar günlük yaşantımızın birer parçası haline gelirken ideolojik baskılar da bir anda şiddetini arttırdı. Felsefe derslerini din bilgisi öğretmenlerinin vermeye başlaması, edebiyat öğretmenlerinin ders başlarında 10-15 dakika din propagandası yapmaları, bunlardan haberdar olduğu halde ses çıkarmayan okul idaresinin iki yüzlü tavır açığa ortaya çıktı. Bu pastadan en büyük payı Milli Gençlik Vakfı aldı. Din dersi öğretmenlerinin sınıfta başlattıkları propagandalar öğrencileri Milli Gençlik Vakfı'na üye yapmalarıyla sona erdi. Bizler için bir diğer tehlike ve tehdit unsuru ise okul idareleri tarafından desteklenen ülkücü-faşist öğrencilerdir. Bu öğrenciler sürekli polis ve idare ile işbirliği içinde hem muhbirlik yapmakta, hem de öğrenci birliğine karşı doğrudan tavır almaktadırlar. Üyelerimizi tehdit ediyor, dövüyor ve okul idaresinin taşımalarında sakınca görmediği silahlarla saldırıyorlar. Yapılanlara karşı attığımız adımı bilmemiz ve hayata geçirmemiz gereken sihirli kelimeye doğru atılmış bir adım: Örgütlülük. Bizler aynı emekçi analarımız, babalarımız gibi ancak örgütlü olursak, birlik olursak yaşadığımız olumsuzluklara karşı bir mücadeleyi yükseltebiliriz. Yapmamız gereken eleştirdiğimiz eğitim sisteminin kokuşmuş bir düzenin yansıması olduğunu arkadaşlarımıza kavratmak ve sosyalizm mücadelesinde yerimizi almaktır. Ümraniye Endüstri Meslek Lisesi Öğrenci Birliği

Mücadeleye dört elle sarıl!

Her lisede olduğu gibi bizim lisemizde de baskılar gün geçtikçe artmaktadır. Buna karşı öğrenci arkadaşların tepkilerini dile getirmelerindeki asıl neden faşist -şovenist idarenin bizlere gözdağı vermesidir.

Geçtiğimiz süreçte yapılan bu olaylardan bir tanesi de 9 Mayıs Pazartesi günü gerçekleşmiştir. Olayın meydana gelmesindeki asıl sebep de 100-150 kadar öğrencinin İstiklal Marşı'na geç gelmelerinden kaynaklanmıştır. Geç kaldık dediysek 10-15 dakika değil sanırım 1-2 dakikaydı. Zaten biz okul bahçesine girdiğimizde sıra olan arkadaşlar içeriye yeni girmek üzerelerdi. Bunun üzerine bizde sıraya girmek isteyince müdür beyimiz Mehmet Kulak azrail gibi tepemize dikilerek içeriye girmemize engel oldu. Ve bizleri diğer gruptan ayırarak ağır hakaretlerde bulunduğu gibi "sizleri asarım, keserim, biçerim" gibi ileri geri konuşarak bizleri aşağılamıştır.

Ancak bu kadarla kalır mı? Bizleri TC'nin özel ordusundaymış gibi dizerek ilk önce okul çevresinde dolaştırdı. Daha sonra yerimizde komutlarla saydırarak koşturmaya başladı.

Faşist müdür ve yaltakçısı

Kemal Bozan tam olarak tatmin olmamış olacaklar ki bir de bizlere 3-4 kez "Ne Mutlu Türküm Diyene" dedirmekten de geri kalmadılar. MHP'li olan bu müdür bizleri 30 dakika okul bahçesinde beklettikten sonra içeriye alma nezaketinde bulundu! Aynı zamanda bize "içinizden birisi benim söylediklerime uymaz karşı gelirse okuldan attırırım" diyerek açıkça tehdit etti.

Müdürümüzün bu saldırganlığının asıl nedeni geçtiğimiz haftalarda okulda bir eylem olacağından duyulmasından ileri geliyor. Geldiğimiz sürece kadar okulumuzda bu tür herhangi bir eylemin olmaması yani böyle bir olayın beklenmemesi idareye hayli korkulu dakikalar yaşatmıştır. Çünkü okul dağıldığı zaman okulun dört bir yanı sivil-resmi polislerce çevrilmişti.

Okulun Bakırköy merkezinde bulunması (eğer bu eylem gerçekleşseydi belki ses getireceği korkusuyla polisler ellerinde telsizlerle beklemekteydiler) ve daha önce böyle bir girişimde bulunulmaması onlara çok korkulu dakikalar yaşatmıştır.

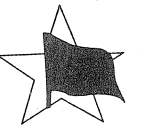
Ancak eylemi yapacak olan DLMK'lı arkadaşların hangi amaçla böyle bir girişimde bulun-

dukları da merak konusudur. (Bu arkadaşlar sayıları az olmasına rağmen, eylemi diğer okulların desteğiyle gerçekleştirecekler) Diğer bir konu eylemi LÖB adına yapmadıkları halde bizden eyleme katılmamızı istediler. Ve bu eylemin amacı ve içeriğiyle ilgili olarak bizlere hiçbir açıklama yapılmadı. Arkadaşları bu konuda eleştiriyoruz.

Lisemizde Öğrenci Birliği çalışmalarımız düzenli olarak devam etmektedir. Çalışmalarımızda büyük gelişmeler olduğu gözlenmektedir. Bizler Bakırköy Ticaret Lisesi Öğrenci Birliği olarak anti demokratik olaylara karşı öğrencileri bilinçlendirmeye devam edeceğimizi söylüyor ve bu uygulamalara karşı mücadeleyi yükselteceğimizi belirtiyoruz. Bu sorunlar karşısında üretken olacağımızı biliyoruz. Bunu da ancak kitlelere ulaştırarak onları bilinçlendirerek gerçekleştireceğimize inanıyoruz.

☆ Yaşasın Demokratik Halk Liseleri Mücadelemiz

☆ Yaşasın öz örgütlülüğümüz olan Öğrenci Birlikleri Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi Öğrenci Birliği

Şan olsun halk için toprağa düşenlere

Göztepe kampüsünde, "Ezilen halkların ezenlere karşı başkaldırısının sembolü haline gelen 21 Mart'ta ki Newroz" sürecinden sonra faşist TC'nin kolluk güçleri, devrimcilerin tavırları sonucu geri atım atmaya, temkinli davranmaya başladılar; diğer bir deyişle: Bizlerin ne kadar inançlı ve kararlı olduğumuzu, kolay yutulabilecek lokma olmadığımızı kavramaya başladıklarını da söyleyebiliriz. Şöyle ki: Yapılan en basit (Sözgelimi öğrenci Derneği imzalı panolar..) çalışmada dahi sivil kuklalar yanlarında ancak çevik kuklalarla (hepsinin toplamı zaman zaman 40-45'i buluyor) bu çalışmalara müdahale etme cesaretini gösterebiliyorlar, önceleri parça parça gezen sivil kuklalar Newroz sürecinden sonra 10-12 kişilik grup olarak gezmeye başladılar. Mücadele sesleri haykırırlara dönüşünce ne yapacaklarını merak ediyoruz doğrusu...

Bu arada, özde proletaryanın genelde tüm ezilen ve sömürülen insanların direnişlerini yükselttik-

leri 1 Mayıs'ta da Göztepe YDG halk ile (Partizan saflarında) omuz omuza alanlardaydı. 2 Mayıs'ta da Marmara Üniversitesi Öğrenci Derneği olarak 1 Mayıs'a katılan Öğrenci Derneği'nin alanlarda açtıkları pankartı kampüsümüzdeki merkez kantin duvarlarına astıklarını gözledik, tabii ki kampüsümüzde her an görev başında olan faşist kolluk güçleri buna da tahammül edemediler ve aynı senfoni 20-25 dk. geçmeden tekrar çalındı, anlayacağınız yine kalabalık bir sürü halinde gelerek pankartı indirdiler ve beraberlerinde götürdüler. (Bu esnada yüzlerindeki ifadeyi görmeye değer olduğunu belirtelim) Demokrat arkadaşların 1 Mayıs'a Öğrenci Derneği olarak katılması bizce sevindiricidir, bunu da belirtelim.

İnsan sevgisini içlerinde taşıyan, "Halkı için toprağa düşerek" ülkemiz özgülündeki mücadele tarihinde tohum olan yiğit devrimcilerden: **Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'**ı idam edilerek katledildikleri 6 Mayıs'ta anmak amacıyla büyük yemekhanede Öğrenci Derneği'nce forum

düzenledi, bu foruma YDG olarak destek verdik. Forumu kitlenin kısmi anlamda katılımı oldu, şehit düşen devrimcilerin anısına yapılan saygı duruşuna pek olmasa da, forum bitimindeki alkışlara tanımadığımız birçok yüzün katıldığını gördük, tabii ki bunda 6 Mayıs öncesi ÖD imzalı yapılan pulama ve pano çalışmalarının da etkisi yadsınamaz.

15 Mayıs'ta da Zeytinburnu Özgür Gelecek okurları ile birlikte, Göztepe YDG, "**Bahara Merhaba Gezisi**" düzenledik. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı bu gezi, bizce deneyimsizlikten kaynaklanan organizasyonda bazı aksamlar dışında güzel geçti diyebiliriz. Gezi sırasında; Son günlerin gündeminde önemli yer işgal eden bazı konular da yaklaşık 3 saat süren bir zaman diliminde tartışmaya açıldı, bu tartışmanın zemini, geziye katılan insanların önerisi doğrultusunda oluşturuldu ve 3 saat boyunca yoğun ilgi katılımı devam eden bu tartışma, gitme vaktiningelmesi nedeniyle sona erdi.

M.U. Göztepe YDG

Eskişehir Anadolu Üniversitesi YDG susturulamaz!

Bugünkü süreçte faşist diktatörlük, baskılar, keyfi gözaltılar, infazlarla çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı üzerinde yıldırma politikası uygulamaktadır. Düzenin kokuşmuşluğu; zam, yaşanan açlık, yokluk, işten atılmalar, öğrenci gençlik üzerinde oynanan kirli oyunlar, devlet terörü vs. ile kendini göstermektedir. Ayrıca Türkiye Kürdistanı'nda insanlar katliamlara maruz kalmakta ve göçe zorlanarak büyük bir baskı altında tutulmaktadır. Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları sınıfının köpeklerinin üniversitelerdeki keyfi baskılarının bir örneği de Anadolu Üniversitesi'nde gerçekleşmektedir. Öğrenciler suçsuz yere gözaltına alınmakta ve işkenceden geçirilmektedir. Bunun bir örneği de 11.4.1994 tarihinde İİBF Kampüsü'nde bir arkadaşımızın hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınarak baskı yapılmasıdır. İçerde insanlara işkence yapan aşağılık, salyaly köpeklerin üniversite içerisinde cirit attığı bir süreçte Müslüman Gençlik ve ülkücülerin yaptığı forumlara müdahale etmeyip, baskılara karşı DPG ve Devrimci Gençlik ile yaptığımız 25-30 kişilik basın açıklamasında etrafımızı sarmaları onların bizlerden korktuğunu göstermektedir. Özelde okulumuzda, genelde diğer üniversitelerde kısacası çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına uygulanan baskıları kınıyoruz ve bütün devrimci demokrat, yurtsever, ilerici ve kendisine duyarlıym diyen tüm insanları bu faşist uygulamalara dur demeye çağırıyoruz. Baskılar bizleri yıldırılmaz. Gençlik gelecek, gelecek ellerimizdir. Eskişehir YDG Anadolu Üniversitesi

KTÜ'de MİT mensubu öğretim üyeleri

Karadeniz Teknik Üniversitesi de diğer pek çok üniversite gibi Türk-İslam senteziyle yoğrulmuş gerici-faşist bir eğitim anlayışına sahiptir. Bu eğitim anlayışına sahip öğretim görevlileri gerici-faşist-şoven ilkel görüşlerini adapte etmeye çalışıyorlar. Bu noktada çok ilginç olaylar göze çarpıyor. Örneğin bir "Profesör" kendi asistanı olacaklarının nasıl bir düşüncede (ülkücü) olması gerektiğini bariz şekilde ifade ediyor. Zaten asistanların da ülkücü oldukları için seçmiştir. Bu noktada öğretim görevlilerinin bilim adamı olma özelliklerinden çok uzakta olduğu açıktır. Psikolojiye, Freud'a saçma şeyler olarak bakan psikoloji hocaları, Almanya'da, Yunanistan'da, MİT olarak çalıştığını açıkça söyleyerek övünen öğretim görevlileri, akrabalık ilişkileri içinde öğretim görevlisi olanlar nasıl bir "eğitim" düzeyi olduğunu rahatlıkla göstermektedir. K.T.Ü'deki bu gerici faşist ve MİT'le ilgilerini açıkça dile getiren öğretim görevlileri TC'nin politikalarını savunma, bu noktada öğrencileri etkilemede epey çaba sarfediyorlar. Özellikle şovenizm epeyce yaygın. Ayrıca Karadenizde gelişen gerilla savaşına, mücadeleye karşı da MGK'nin emriyle öğretim görevlileri bu tür hareketlere yanaşmaması üzerine konuşmalar ve birlik berberlik üstüne nutuklar atmışlardır. K.T.Ü Yeni Demokrat Gençlik olarak perspektifimiz kitlelerin içinde yaşamak, kitlelerle sağlıklı ilişkiler kurarak onları değiştirmek. Kitleleri değiştirirken kendimizin de değişip dönüşmesi, yeni insanların yaratılmasını hedef alıyoruz. Uzun vadede devrimci dönüşümleri yaratacağımıza inanıyoruz. Karadeniz'de yükselen gerilla savaşının sıcaklığı yüreğimizi coşkuyla doldururken Maoist bilinçle hareket ediyoruz. K.T.Ü YDG

İTÜ'de alternatif şenlik coşkuyla gerçekleştirildi

Her yıl geleneksel olarak gerçekleştirilen "İstanbul Teknik Üniversitesi Alternatif Kapanış Şenliği" 13 Mayıs Cuma günü İTÜ'nün Ayazağa Kampüsü'nde yapıldı. Üniversite yönetimi tarafından düzenlenen kapanış şenliklerine alternatif olarak düzenlenen bu şenliğe yaklaşık 800 öğrenci katıldı.

Devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan şenliğe Koma Amed, Koma Çiya, Yenigün Müzik topluluğu, Fevzi Kurtuluş ve Grup Yorum söyledikleri coşkulu türkülerle katıldılar. Şenlikte

ayrıca Genç Ekin şiir grubu ile İTÜ Gümüşsuyu şiir grubu okudukları şiirlerle şenliğe renk kattı. Ayrıca Tiyatro Jiyana Nu topluluğu'nda bir skeç gösterisiyle şenliğe katıldı. Birçok gençlik örgütünün destek mesajı gönderdiği şenlikte "**Yaşasın gençliğin birleşik devrimci mücadelesi**", "**Yaşasın halkların kardeşliği!**" Gençler dağlara, partizan iktidara!", "**İbolar ölmez!**" şeklinde sloganlar atıldı.

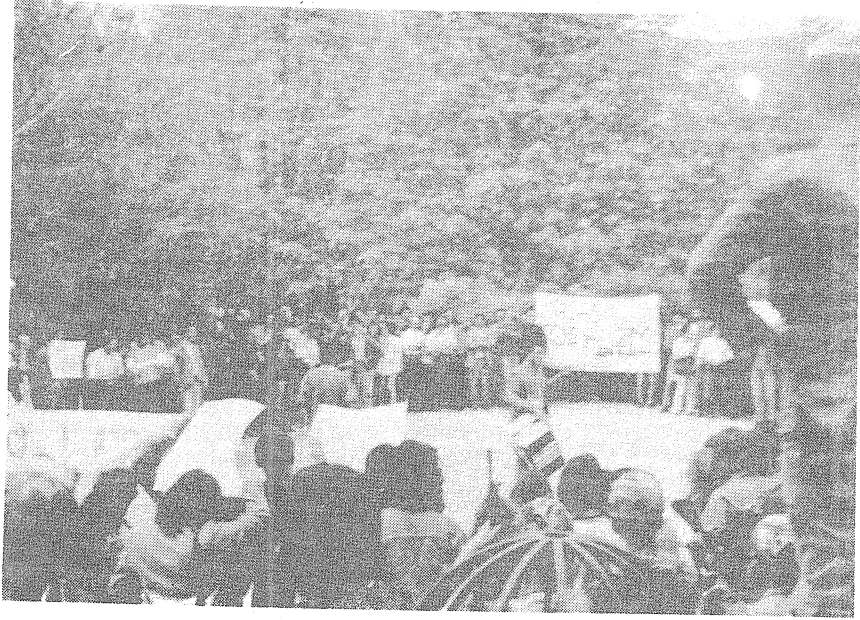
Ayrıca pankartlarla donatılmış alanın üst kısmına polisin kamera yerleştirdiği görüldü.

ODTÜ'de istikrar paketi yakıldı!

Türkiye'deki ekonomik krizin emekçi halka getirmiş olduğu hareketlilik üniversitelerde de yansımalarını buldu. Pek çok üniversitede olduğu gibi ODTÜ'de de bu konuyla bağlantılı eylem yapıldı. 21 Nisan Perşembe günü, "istikrar" paketinin teşhiri ve 14 Nisan'da "Paralı eğitime hayır" kampanyası çerçevesinde Türkiye çapında ortak eylemlilikler yapan öğrencilerin polislerce vahşice coplanmasının teşhiri amaçlı bir forum düzenlendi. Forum ilk olarak belirlenen bir alana kitlenin toplanması ve konuyla ilgili konuşmaların yapılmasıyla başladı. Bu sırada temsili paket de yakıldı. Dört yüzü de, "İMF, ABD, zam-zulüm- işkence" gibi ifadelerle dolu olan paketin yakılması ilgi çekici oldu. Konuşmaların bitmesinden sonra kitle 300-400 metre yürüyüp slogan attıktan sonra yeniden toplandı ve yeniden konuşmalar yapıldı. Burada yapılan konuşmaların içeriği genel olarak, örgütlenecek mücadele etmek gerektiği üzerinedir. Daha sonra yeniden sloganlar atılarak dağıldı. Eylemde 5 tane pankart açıldı. Bu pankartlar, "ODTÜ Oluşumu, Hazırlık Oluşumu, Beşeri Oluşumu, İİBF Oluşumu ve İstatistik oluşumu" imzalarını taşıyordu. İmzalardan da anlaşılacağı gibi eyleme, anlayışların bazında değil, birim örgütlülükleri ve ortak örgütlü-

"İstikrar" paketinin teşhiri ve 14 Nisan'da paralı eğitime hayır eylemlikleri yapan öğrencilerin polislerce saldırıya uğramasının teşhiri amaçlı foruma çok sayıda öğrenci katıldı.

lük bazında katılım oldu. Ayrıca eylem öncesi yaygın şekilde bildiri dağıtılıp, eylem afişleri asıldı.

Eylem genel olarak değerlendirilirse, iyi geçti denilebilir. Kitle, tüm bir yıldır yapılan ilk eylem olmasının verdiği heyecanlada olsa çokkuluverdu. Ayrıca eylemin hazırlığı, daha önceki eylemlerden farklı olarak daha yoğun yapıldı. Bu eylemlilikleri ve örgütlülükleri daha üst düzeyde ve ilkeli örgütlülüklerle taşıyamadığımız sürece, daha önceki tecrübelerde de yaşadığımız gibi, bu birliktelikte mum gibi sönüp gidecektir. Bu yüzden önümüzdeki hedefleri iyi belirlemeli ve ilkeli tarzda yapacağımız çalışmalarla bu hedefe her gün daha da yaklaşmalıyız.

☆ Yaşasın demokratik halk üniversiteleri mücadelemiz

ODTÜ YDG

Çorum MYO'da sivil faşist saldırılar

91'de kurulan Çorum Meslek Yüksek Okulu Öğrenci Derneği faaliyetlerine başladıktan bir süre sonra okul idaresine karşı gelişen öğrenci muhalefeti karşısında polis-idare-okul müdürü işbirliğiyle faşistlerin devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere karşı artarak çoğalan yaralama, hakaret, psikolojik bastırma, sindirme politikaları başladı.

Bu politikalar 92-93 senesinde dönem başı, sonu ve ramazan (oruç) ayı içerisinde devam etti. Bu olaylarda birçok arkadaş yaralandı, gözaltına alındı. Bu saldırılara maruz kalanlar ve devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler olarak biz bütün gücümüzle karşı koyduk saldırılara karşı çeşitli eylemlilikler düzenleyerek tavır aldık.

Bu eylemlilikler, okulda can güvenliğinin olmayışı, eğitim özgürlüğünün kısıtlanması sebeplerinden dolayı 10 Kasım 1993'te SHP Çorum İl Başkanlığı'nın işgali, işgal sırasında "Yaşasın özerk-demokratik üniversite mücadelemiz", "üniversitelerdeki baskılara son" yazılı pankartların caddeye bakan pencerelere asarak var olan saldırıların teşhirine çalıştık, bildiri dağıttık. Nesnel koşulların elverdiği ölçüde tavır koyduk. Bunlarda etkili olmayınca bir süre sonra saldırılar şiddetlenerek arttı. En son 30 Mart 1994'te 5 erkek 1 bayan arkadaşına faşist saldırı düzenlendi. Bu saldırıda 1 kişi hastanede tedavi edildi.

Biliyoruz ki bu saldırıların arkası kesilmeyecekti, saldırıların kesilmesi için acil bir eylem yapılması gerekliliği hissedildi ve bu doğrultuda 16 kişilik bir grup öğrenci 31 Mart 1994 tarihinde

TSİP Çorum İl binasında süresiz açlık grevine başladık.

Greve başladığımız günden itibaren Çorum halkının desteği artarak eylem gelişti. Eylemde grevdeki öğrencilerin aileleri de yer aldı. Eylemin 6. gününde bir grup öğrenci velisi ve demokratik kuruluş temsilcilerinden oluşan bir heyet Çorum valisiyle görüşme yaptıkları sırada eylemi destekleyen Çorum halkı dışarda 1000-1500 kişilik kitle ile valilik binası önünde toplanarak vali ile görüşmede olumlu bir sonuç alınmadığını öğrenince alkışla protesto ederek Bahabey Caddesi'ne doğru yürümeye başladı. Yürüyüş sırasında "Müdür istifa", "Okuma özgürlüğü engellenemez" vb. sloganlar atıldı. Bu gelişmeler sonucunda valinin emriyle polis kalabalığı dağıtmak için kitleyi coplamaya başladı. Bu saldırıyla bir çok arkadaş ve özellikle bayanlar ağır yaralandı. Çorum halkının bu haklı eyleminde faşist polislin gerçek yüzünü Çorum halkı görmüş oldu. Eylemde amaçlanan Çorum halkının tepkisini ortaya koyması kamuoyu yaratmak Çorum'daki sivil-faşist-polis-idare üçgeninin teşhirini sağlamaktı. Bu da başarıyla gerçekleşti.

- ☆ Yaşasın Özerk-demokratik üniversite mücadelemiz!
- ☆ Yaşasın Çorum halkının mücadelemize verdiği destek!
- ☆ Yaşasın halkımızın örgütlü birliği!
- ☆ Kahrolsun faşizm!

Çorum'daki açlık grevine katılan demokrat bir öğrenci

Tecavüzü protesto edenlere işkence

Faşizm baskılarını halkımız üzerinde her geçen gün olanca azgınlığıyla artırmaktadır. Hergün yaşadığımız, tanık olduğumuz en kötüsü kanıksar olduğumuz insanlık suçlarına bir yenisi daha eklendi. Evet Kocasinan Lisesi'nde bir kız arkadaşımıza karakola götürülerek tecavüz edildi. İşkencehanelerin iğrençliğini orada hergün insanlık suçu işlendiğini bir kere daha gösterdi. Yaşanan bu çirkefi halkımıza duyurmak isterden LÖB'lü (Liseli Öğrenci Birlikleri) arkadaşlar basın açıklaması yapmak için Kadıköy iskele meydanında toplandılar. Pankart açıp alkışlarla yürüyerek gelişen olaylara sessiz kalmayacaklarını sloganlarıyla haykıran LÖB'lü arkadaşlara emperyalist uşağı faşist TC'nin itleri ağızlarından salyalar saçarak saldırmaya başladı ve 25 arkadaşımızı işkencehanelerine götürdüler. Önce Kadıköy Merkez Karakolu'na götürülen bu arkadaşlar daha sonra İçerenköy Karakolu'na götürülüp işkence görmüştür. İşkence sırasında MHP'nin marşlarını çalan faşist itler daha bir istahla arkadaşlarımıza saldırmıştır. Bu yazıyı okuyan tüm arkadaşlara, sesleniyoruz!

- ☆ Yaşanan iğrençlikler karşısında tavırsız kalma!
- ☆ Hergün işlenen insanlık suçlarına ortaklık etmek istemiyorsan sessiz kalma!
- ☆ Faşizme, emperyalizme, feodalizme ve her türlü gericiğe karşı Yeni Demokrat Gençlik çatısı altında örgütlen!
- ☆ Liseli arkadaş LÖB'e aktif bir destek ver sorumlulukla katıl!
- ☆ Yaşasın Liseli Öğrenci Birliklerimiz Kahrolsun faşizm!

Güneş Hazır Giyim'de tekstil işçileri açlık grevi yaptı

1 Mayıs mahallesinde, Ocak ayı 1994'te Güneş Hazır Giyim isminde, ihracata yönelik bir tekstil işletmesi açıldı. Biz YDG okurları olarak açılıştan kısa bir süre sonra bu işletmede çalışmaya başladık. Başlarken patronların bizlere vadeleri: Dolgun ücret+SSK+ yemek+ prim oldu. Sigortanın da 30 günün üzerinde gösterileceğini söylemişlerdi. Günlük 2 çeşit yemek geliyordu ve yemekler oldukça kaliteliydi, sağlıklıydı. İşçiler 1 aylıkken yemek boykotuna gittik. İlk birkaç gün yemekler düzeldiyse de tekrar bozulmaya başlamıştı. İkinci ayı dolduğunda henüz hiçbir işçinin sigortası yapılmamıştı. Ücretlerimizde yine düzensiz ve düşük ödendi. Mart'ın 27'sinde patronlar işçileri toplayarak 3 gün sonra işyerlerini Gebze Güzeltepe'ye taşıyacaklarını ortaklarıyla orada birleşeceklerini söylediler. İşçiler henüz yeni birbirlerini tanıdıkları için işyerini götüremeye yönelik bir tepki örgütleyemedik. Ancak toplanıp ücretlerimizi ne zaman ödeyeceklerini sorduğumuzda Nisan'ın 1'inde ödemeye çalışacaklarını en kötü ihtimalde 5'ine kesin ödeyeceklerini söylediler. Ne yazık ki ödemediler. Ayın 9'unda ödeyeceklerini

ödemediler ayın 11'ine kesin ödeyeceklerini söylediler ödemediler. Ayın 13'ünde 1 Mayıs mahallesinde çalışan 35 işçiden 28'i Gebze'ye paralarını almaya gittik. Patronun tehditli konuşmaları sonucu arkadaşlarımız korkup geri döndüler. Biz YDG okuru 5 arkadaş geri dönmeyeceğimizi söyledik ve diğer arkadaşları kalma yönünde ikna etmeye çalıştık. Fakat başaramadık. 5 arkadaş haricinde diğer arkadaşlarımız geri döndüler. Bizlerde kendi aramızda toplanıp açlık grevi kararı aldık. Patronlar kararımıza saygı duydıklarını söylediler. Ancak sadece basın oradayken geçerliymiş. Açlık grevimizin 2. gününde saldırganlaştılar. Provakasyon yaratıp oradaki işçileri üzerimize saldırttılar. Amaç bizimle oradaki işçileri çeliştirmek. Biz bilinçli davranıp provokasyona gelmedik. Sonuna kadar oradaki işçi kardeşlerimizi ikna etmeye çalıştık. Fakat Gebzede çalışan işçi arkadaşlarımız o kadar genç yaşta ki hayatı henüz tanımıyorlar, dayanışmayı hiç bilmiyorlardı. Patronun çok korkuyor ve ona yaranmaya çalışıyorlardı. Halbuki henüz o genç yaşta öylesine bir sömürücü tabi tutulmuşlardı ki hem ekonomik olarak karın tokluğuna çalıştıkları

ve hemde hiçbir demokratik hakka sahip değiller. Destek istediğimizde ellerinden birşey gelmediğini, bu yüzden yardım edemeyeceklerini söylediler. Halbuki patronlar biz YDG okuru 5 kişiden öyle korkuyorlardı ki 2 gün boyunca sürekli yalvardılar. Eylemimizin 3. gününde 1 Mayıs'a gelip buradaki mesai arkadaşlarımızla toplanmaya başladık. Ve arkadaşlarda bizleri desteklediklerini aynı zamanda bizleri yalnız bıraktıkları için pişman olduklarını belirttiler. Aynı gün bir basın açıklaması yapıp eylemimizi sona erdirdik. Eylemimizde kazanımlarımızla kendimize güvenimiz arttı. Doğrunun bütünüyle örgütlü olmasakda, sayı olarak henüz azda olsak güçlü olduğumuzu gördük. Mücadelemizin bizi güzelleştirdiğini gördük. Arkadaşlarımız yanlışlıklarını gördüler. Gebze'de çalışan arkadaşlarımızda kendileriyle çeliştiklerini gördük. Güzeltepe Belediyesi çalışanları emekçi dostlarımızın mükemmel dayanışmasını gördük. Emegün güzelliğini, kutsallığını, emek için mücadelenin namus olduğunu, emek sömürsü karşısında susmanın namussuzluk olduğunu öğrendik.

1 Mayıs mahallesinden YDG okuru bir grup işçi

6 Mayıs şehitleri coşkuyla anıldı

12 Mayıs'ta Marmara İletişim Fakültesi Nişantaşı Kampüsü öğrencileri 6 Mayıs şehitlerini anmak için bir şenlik düzenlediler. Şenliğe Koma Amed üçte türkülerle katılırken, Ayşe Ülen Halk Sahnesi oyuncularını da azım Hikmet'in bir şiirini okuyarak şenliğe renk kattılar. Daha sonra Şiirler vakfından Tuncer Simar ve İzzar Cengiz Gündoğdu birer ko-

nuşma yaparak 68 kuşağının genç dinamik, politik ve ataklıklarıyla ilgili düşüncelerini anlattılar. Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın 6 Mayıs günü asılmasından dolayı öncelikle bu yiğit devrimciler daha sonra da işkencede ser verip te sır vermediği için İbrahim Kaypakkaya ve Kızıldereli direnişçileri Mahir Çayan ve arkadaşları yapılan çeşitli konuşmalara anıldılar. Ayrıca

YDG'den iki konuşmacı İbrahim Kaypakkaya ve proleterya partisi ile ilgili konuşmalar yaptılar.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı şenlikte "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" "Şan olsun halkı için toprağa düşenlere!" şeklinde sloganlar atıldı. Şenlik Deniz Gezmiş Enstitüsü'nden bir konuşmacının yaptığı konuşmalarla son buldu.

ASALAK BİR TABAKA; LÜMPEN GENÇLİK

Topumsal değişimde gençlik büyük bir önem arzeder. Gençliğin dinamik, atılgan, gelişmeye açık, araştırmacı ve iyi bir kavrama yeteneğine sahip oluşu, yeni, güzel yaratmak için haksızlığa karşı tavır alması gençliğe yaratıcı görevi yükler. Bunun için "Gençliğe sahip olan geleceğe sahip olur" der Lenin.

Yeni yaratmadaki enerjisini, özverisini, iyi işlendiği, gerektiği zamanda kullandığında gençlik vurucu bir kesimi oluşturur. Eski toplumu yıkmada balyoz görevi görür. Bunun için "Gençliğe sahip olan orduya sahiptir" der Mao.

Toplumdaki bu önemli kesimi her sınıf kendi tarafına çekmeye çalışmaktadır. Burjuvazi gençliğin atılganlığını pasifize etmeye, kendisine itaatkar bir köle haline getirmeye, kişisizleştirilmeye çalışmaktadır. Proletarya ise bu kesimi özgür toplum mücadelesine burjuvaziye karşı kendi safında yer almasını sağlamaya çalışır. Gençliği burjuva, küçük burjuva, proleter gençlik şeklinde sınıflandırırken bu sınıflandırmanın dışında bir gençlik sınıfı daha vardır lümpen gençlik.

Lümpen proletaryanın (gençlik bunun içerisinde) varlık koşulu, kapitalizmin gelişmesine ve eriştiği düzeye bağlıdır. Kapitalizmin ilk ortaya çıkmasıyla birlikte tüm nüfusun çalışabileceği koşullar yaratılmıştır. Bu bağlamda Marx; lümpen proletaryayı "Nispi artı-nüfusunun en dipteki tortusu, en sonu" olarak tanımlar.

Nispi artı-nüfus: Emekçi kesimin yarı ya da tam işsiz olmasıdır. Onların işsizliklerinin tek nedeni vardır. O da kapitalizmin gelişme koşulları ve bunların dönemleridir.

Türkiye'de feodalizmin çözülmeye başlaması ve kapitalizmin kendi iç dinamikleriyle değil, komprador-bürokrat yapıya sahip olması, nispi artı-nüfusu Avrupa ve Batı toplumlarındaki artı-nüfusa oranla daha fazladır. Batı toplumlarında kapitalizmin iç dinamikleri nedeniyle gelişimi, serbest rekabetçi kapitalizm döneminde biriken sermaye sanayi yatırımına dönüşüyordu. Buralarda da kapitalizmin yedek sanayi ordusu nispi artı-nüfustan oluşuyordu. Türkiye'deki kapitalist gelişimin Komprador niteliği biriken ilkel sermayeye emperyalizm tarafından el konulması, sanayi yatırıma dönüşmemesi, Nispi artı-nüfusun kat kat artmasına neden olmaktadır.

Kırsal kesimden kopup, şehirlere göçen nüfusun büyük bir kısmı emeğini satacak pazarın yetersizliği nedeniyle şehirlerde bir emek birikimi sağlar. Bu kesim ya gündelik işlerde çalışarak günlük yaşar ya da çalışan aile fertlerinden geçimini sağlar. Bu nüfus içerisindeki büyük çoğunluğu gençlik oluşturur.

İşsiz olarak yaşayan bu gençliğin günleri çoğunlukla kahvehanlerde geçer. Ailesinden aldığı harçlıkla günlerini kahvede kumar oynayarak ya da içki içerek geçirir. Bu yaşam tarzı onun için kolay bir yoldur. Evde annesinin temizlik işlerinden elde ettiği paraya ya da babasının zar zor elde ettiği paraya el atar.

Özellikle kumar ve içki parası evdeki çalışanlardan karşılır. Hatta evde küçük kardeşinin çırak, ayakkabı boyacısı, simitçilik yaparak elde ettiği kazancına el koyar. Evde otoriter olmaya çalışır. Kendisini evin tek reisi göstermeye çalışır. Kendi elbise temizliğini özellikle annesi ve kızkardeşlerine baskı yaparak gerçekleştirir. İçki ve kumar parası için anne ve babasını öldürebilir. Burjuva basında bu tip olaylar çokça yansıtılmaktadır. Onlar için üç şey çok önemlidir. İçki, kumar ve kadın...

Toplumdaki değişim, ya da toplumsal olaylara kayıtsız kalır. Hatta burjuvazinin elinde birer piyon olarak toplumsal gelişme ya da demokratik hareketlerin önüne engel olarak çıkartılabilir. Burjuvazinin birazcık maddi yardımıyla hizmet eden birer köpeğe dönüştürülürler. 80' öncesi ve bugün MHP'li faşist çeteler bu kesim içerisinde çıkmaktadır. Lümpen gençliğin bir de sol görünümü olanları vardır. Bunlar toplum içerisinde bir yer edinebilmek için toplumsal muhalefetin yüksek olduğu dönemlerde kendisi de bu muhalefet içerisinde olduğunu göstermeye çalışır. Fakat aynı zamanda ileri gitmekten korkar, geri planda durmayı yeğler. Aşırı radikal laflar etmekten geri durmaz. Bu onun topluma yön veren devrimci-sosyalist kesime duyduğu saygı ve bu kesim içerisinde yer edinebilmek en azından öyle görünmek açısından zorunlu bir olaydır.

Aile içerisinde erkek egemen bir davranış vardır. Ailesine yardım yapmak şöyle dursun, bir bardak su içmek, için ya annesine, ya da kızkardeşine emreder. Ailesine otoritesini geçirmek için huzursuzluk çıkarmak onun en temel davranış biçimidir. Burjuva gençlerine özenerek onların giyimleri ve davranışlarını taklit ederken diğer yandan da ekonomik olarak ezilen kesim içerisinde yer alması, onu arabesk bir yapıya büründürür. Zaten kültürel olarak arabesk kültürü içerisinde yer alır. Arabesk müzik dinler, içki içer ve yaka paça yırtarak mahallede nara atarak dolanır. Sokak serzenleri lümpen gençliğin gövdesidir. Hatta kaynak oluşturmaktadır. Bunlar çeteler oluşturmak, hırsızlık yapmak, kadın pazarlamak, uyuşturucu ticareti yapmak gibi toplumun çürütmesinde ve ahlaki yozlaşmasında önemli rol oynar.

Toplumun bu önemli kesimini burjuvazinin etkisinden kurtarmak ve gençliği layık olduğu yerlerde toplamak gerekir.

Bunun için "komünist gençlik birlikleri mümkün olan her yola başvurarak, faşist olmayan tüm kitle örgütlerini birleştirmeye, hatta faşizme karşı gençliği eşi görülmemiş biçimde haklarından yoksun bırakılmasına ve gençliğin militarize edilmesine karşı, yetişen neslin ekonomik ve kültürel hakları uğrunda mücadele için çeşitli kültürel, sportif, genel örgütler kurmaya ve gençlerin bulunduğu her yerde onları anti faşist cepheye kazanmaya çabalamalıdır" (D.K.G.O Kısa Tarihi. Şf.173)

TKP(ML) TMLGB: "İbrahim Kaypakkaya yaşıyor, TKP(ML) savaşıyor!"

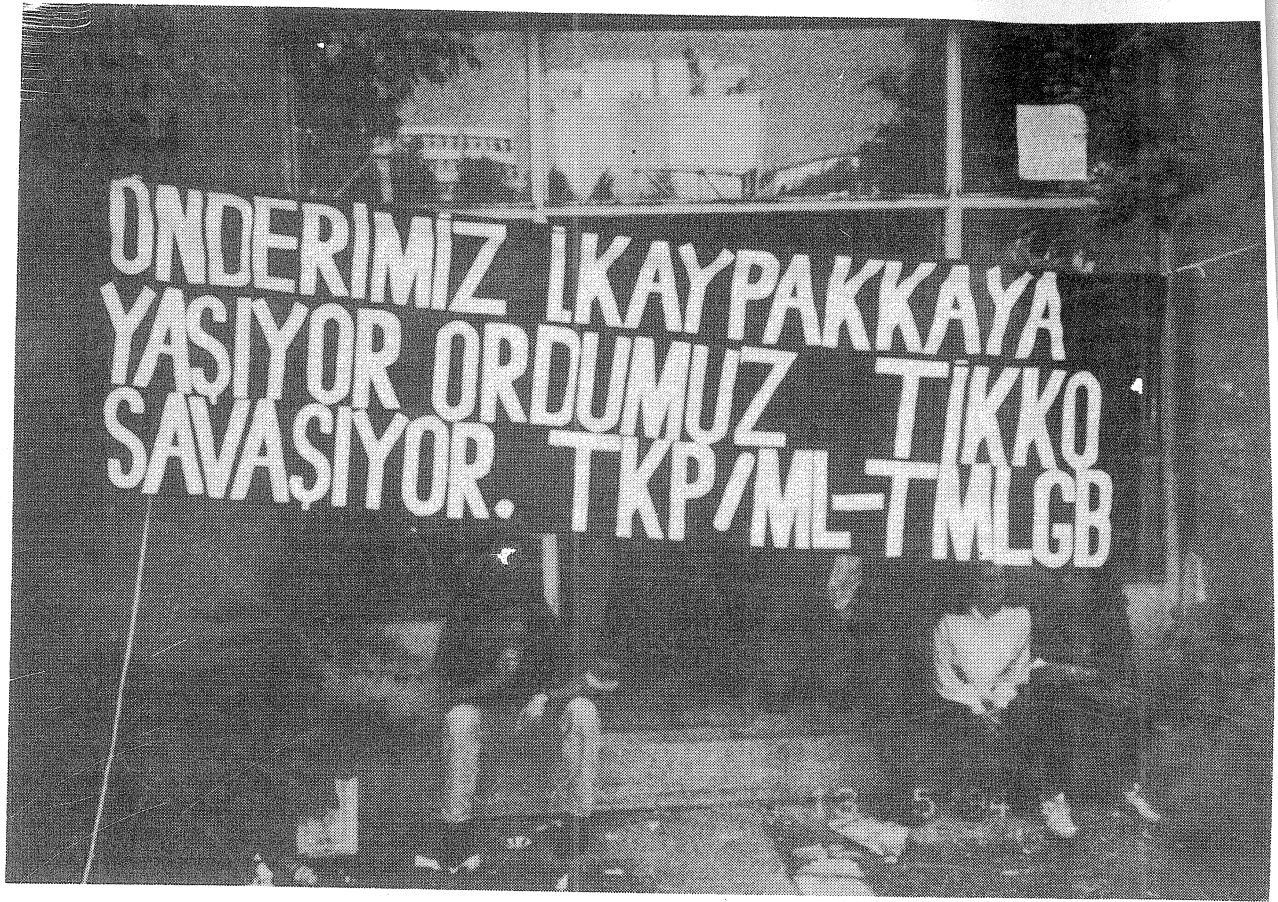
TMLGB, TKP(ML)'nin kuruluşunun 22. yıldönümünde çeşitli eylemler düzenledi. Bir çok banka şubesi, elektrik trafosu ve TC devletine ait resmi araçlar molotoflanarak tahrip edildi, yazılıma ve kuşlamalar yapıldı ve bir çok bölgeye pankart asıldı.

İçerenköy -Fındıklı'da 20 Nisan günü "Ağanın, patronun ordusuna katılma, halk ordusu TIKKO'ya katıl!" yazılı ve TKP(ML) TMLGB imzalı bir pankart asıldı. Yine aynı bölgede TKP(ML)'nin 22. kuruluş yıldönümü nedeniyle ilgili çok sayıda yazılıma yapıldığı bildirildi.

23 Nisan akşamı TMLGB militanları tarafından İkitelli-Ziya Gökalp Mahallesi'nde bir okulun duvarına TKP(ML) bayrağı asıldı. Ayrıca yine TMLGB militanları tarafından Parseller Lisesi'nde TC bayrağı indirilip yerine TKP(ML) bayrağı göndere çekildi. Aynı akşam yine İkitelli'de "Devrim şehitleri ölümsüzdür" ve "Yaşasın partimiz TKP(ML), ordumuz TIKKO" yazılımlarının yapıldığı bildirildi.

24 Nisan günü Maslak'ta Pamukbank Şubesi, Haznedar Garanti Bankası Şubesi, Fatih/Sofular'da Yapı Kredi Bankası, Sarıyer'de Emlak Bankası, Koca Mustafa Paşa'da Yapı Kredi Bankası, Cennet'te Pamukbank'ı, Kadıköy-Moda'da Ziraat Bankası ve Halk Bankası, Avcılar İGS'deki Yapı Kredi Bankası Şubesi ve Çakmak/Çamlık Mahallesi'nde bir elektrik trafosunun; 28 Nisanda ise Balmumcu Yapı Kredi ve Unkapanı Ziraat Bankası Şubesi'nin molotoflandığı bildirildi. Eylemleri TKP(ML)'nin 22. kuruluş yıldönümü nedeniyle TMLGB üstlendi. Ümraniye-Atakent Blokları'nda bir trafo TKP(ML)'nin 22. kuruluş yıldönümü nedeniyle TMLGB tarafından molotoflanarak tahrip edildi. Ayrıca Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde yine TKP(ML)'nin 22. kuruluş yıldönümü dolayısıyla TKP(ML) TMLGB imzalı yazılıma ve kuşlamaların yapıldığı bildirildi. Yazılıma ve kuşlamalarda "Yaşasın partimiz TKP(ML), ordumuz TIKKO ve gençlik örgütümüz TMLGB", "Birlik, mücadele, zafer" ve "Yaşasın halk savaşı" sloganlarının kullanıldığı bildirildi.

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın 21. ölüm yıldönümü nedeniyle 17 Mayıs akşamı Yayla Yapı Kredi, Haznedar Pamukbank, GarantiBank, Merte Vakıfbank, Avcılar Yapı Kredi İGS bankamatik, Gazi Osman Paşa, Dereiçi Yapı Kredi Bankası, Maslak Yapı Kredi Bankası, Yeniköy Akbank, Üsküdar Şahkuyusu Yapı Kredi, Aksaray Vakıfbank, Tarabya'da Sarıyer Belediyesi'ne ait iki

araç, Ümraniye Ferahevler ve Sarıyer'de iki elektrik trafosu, Soğanlı'da bir elektrik trafosu TKP(ML) TMLGB militanları tarafından molotof kokteylleriyle yakılarak tahrip edildi. Ayrıca Soğanlı-Avcılar-Esenler bölgesinde 15 yere "Dağlara adını yazdırın, kafamıza bilincini, Seni unutmamak İbo yoldaş" ve "18 Mayıs'ın hesabını soracağız" TKP(ML) TMLGB imzalı yazılımların yapıldığı bildirildi.

Bağcılar Tabya'da "18 Mayıs'ın hesabını soracağız- TKP(ML) TMLGB" yazılı bir pankart 17 Mayıs'ta asıldı. Ayrıca Ümraniye Atakent Blokları'nda İbrahim Kaypakkaya'nın 21. ölüm yıldönümü nedeniyle "İbrahim Kaypakkaya yoldaşın katillerinden hesap soracağız" TKP(ML) TMLGB imzalı bir pankart asıldı. Yine aynı konuyla ilgili olarak aynı bölgede TMLGB imzasıyla bir çok yazılıma ve kuşlama yapıldığı bildirildi.

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümüyle ilgili olarak Yıldız Teknik Üniversitesi'nde TMLGB çeşitli çalışmalar yaptı. Okulun birçok yerine

TKP(ML) TMLGB imzasıyla "İbrahim Kaypakkaya yoldaş ölümsüzdür", "İbo seni unutmamak, unutmayacağız!", "Yoldaşlar; bu yola fedaysa canımız, kesindir zaferimiz, susmasın silahlarımız" sloganlarıyla 11 değişik yere yazılıma yapıldı. "İbrahim yoldaş ölümsüzdür, İbrahim yaşıyor, TIKKO savaşıyor", "İsmail Oral yoldaş ölümsüzdür" yazılı kuşlamalar yine TMLGB imzasıyla yapıldı. İbrahim Kaypakkaya'nın öğretilerinin yazıldığı TMLGB imzalı dövizler okulun duvarlarına ve camlarına yapıştırıldı.

Ayrıca TKP (ML)'nin 22. kuruluş yıldönümüyle ilgili "Yaşasın partimiz TKP(ML)", "Proletarya partisi TKP(ML) 22 yaşında", "Şan olsun partimiz TKP(ML)'nin 22. kuruluş yıldönümüne" yazılı pullamalar ve yazılımlar yapıldı. "Yaşasın Partimiz TKP(ML)" sloganlı ve parti bayraklı TMLGB imzalı bir pankart okula asıldı.

Pankartın 20 dakika kadar kaldığı ve polislerin yoğun güvenlik önlemi aldığı ve kapıları hemen ardından tuttuğu görüldü. Ayrıca 1 Mayıs'la ilgili TMLGB imzalı pullamalar yapıldı.

Mimar Sinan Üniversitesi Fen -Edebiyat Fakültesi'nde 21 Nisan'da "Zamlara Karşı Halk Savaşını Yükselt" yazılı ve TMLGB imzalı bir pankart asıldı. "Sömürü sisteminin zam soygununa karşı halk savaşını yükselt", "Patron-Ağa devletinin zam soygununa karşı halk savaşını yükselt" yazılı kuşlamalar yapıldı. Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının ve emekçi halkının öncüsü TKP(ML)'nin 22. kuruluş yıldönümü nedeniyle de "22. kuruluş yılında yaşasın MLM bilimi ışığında ilerleyen partimiz TKP(ML)" pankartı asıldı. Her iki pankartta akşama kadar asılı kaldı. Ayrıca "Yaşasın partimiz TKP (ML), Yaşasın proletarya enternasyonalizmi, Gelecek ellerimizdedir, Şan olsun partimiz TKP(ML)'ye, "Yaşasın Partimiz TKP(ML), Halk Ordumuz TIKKO "yazılı afişlerle TKP(ML)'nin kuruluşunu kısaca anlatan bir yazı okulun çeşitli yerlerine asıldı.

İzmir'de TMLGB çalışmaları İzmir'de TMLGB, TKP(ML)'nin 22. kuruluş yılını geniş çapta yazılıma ve pankart asma çalışmalarına kutladı.

TMLGB'nin propaganda ve kutlama çalışmaları, Bornova Ege Üniversitesi Hastanesi ve Kampüsü civarında yazılıma, 2. İnönü mahallesinde yazılıma ve Buca'da, TMLGB imzalı pankart asma çalışmaları oldu. Yazılımalarda "22. kuruluş yılında şan olsun partimiz TKP(ML)'ye", "Yaşasın partimiz TKP(ML)", "Yaşasın Halk Savaşı", "TC'nin beyaz ordusu değil, halk ordusu TIKKO'ya katıl" sloganları kullanıldı. "22. yılında yaşasın partimiz TKP(ML)" yazılı TMLGB imzalı pankart ise Buca'ya asıldı.

TKP(ML)'nin 22. Kuruluş Yıldönümü'nde Dicle

Üniversitesi'nde TMLGB eylemi

Diyarbakır'da Dicle Üniversitesi Fen Fakültesi'nde TKP(ML)'nin kuruluşunun 22. yılı dolayısıyla TMLGB imzalı yazılıma yapıldı. 24 Nisan 1994 günü sabah okula gelindiğinde Fen Fakültesi kantininin duvarları "22. yılında şan olsun partimiz TKP(ML)'ye, ordumuz TIKKO'ya, gençlik örgütümüz TMLGB'ye", "Yaşasın Marksizm, Leninizm, Maoizm", "Yaşasın kızıl siyasi iktidarlar için gerilla savaşımız" sloganlarıyla kızıl boyandığı görüldü. Paniğe kapılarak çareyi polisleri aramakta bulan personel ve 5-10 dakika içinde gelen TC'nin ağız salyalı haydutları etrafa saldırarak ve küfrederek yazıyı silmeye çalıştılar. Yazı ancak 10-11'e kadar silinebildi. Böyle bir eylemin okulda ilk defa olması ve Dicle'de bulunan devrimci yurtsever hareketlerin örgütsüz ve pasif olduğu bir dönemde gerçekleşmesi bütün devrimci, demokrat ve yurtseverlerce sevinçle karşılandı.

Mersin'de molotoflama

16 Mayıs günü TKP(ML)'nin kurucusu komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümü nedeniyle Mersin'de Akbank Çarşı şubesi TKP(ML) TMLGB tarafından molotoflandı.

G enel olarak yurt yaşamı ve bu yaşamın öğrenciler üzerinde yarattığı etkiler somutunda yurtların düzenin kendini idame ettirdiği önemli kurumlardan biri olduğunu görürüz. Bizler de bunu kalmakta olduğumuz Vezneciler Kız Öğrenci Yurdu'nda bütün yakıcılığıyla yaşıyoruz.

1958 yılında Site Erkek Öğrenci Yurdu olarak açılan yurt, gelişen toplumsal hareketlilik paralelinde devrimcilerin örgütlendiği, yaşam bulduğu bir alan olmuştur. Yurt çoğu zaman koridorlarda, odalarında slogan ve marşların yankılanmasına, Vezneciler Meydanı da devrimcilerle faşistlerin silahlı çatışmalarına tanık olmuştur. İlerleyen süreç ve gelen 80 darbesiyle beraber yurdun üzerine de ölü toprağı serpilmiş, silahlar susmuş, sloganlar ve marşlar koridorlardan uçup gitmiştir. Toplumsal her konuda 2. sınıf insan sayılan bayanların yurttan kalması, yurdu iyice denetim altına almasını garantisi olacağı için, bunu hayata geçirmekte geçikmemişlerdir. Şu anda yurt, 80'in ve sonrasının belirgin izlerini, gelen cılız başkaldırı seslerine rağmen taşıyor. Öğrencilerin bir çoğu düzenin şekillendirdiği gibi apolitik, bananeçi, aydın olma kimliğinden yoksundur.

Yurt-Kur Genel Müdürü Asim Enhoş yurda gönderdiği bayram mesajında "Hür, laik ve demokrat düzeni idame ettirmek bize büyük mesuliyet yüklemektedir. Ülkemizin ihtiyacı duyduğu yetişmiş insan tipini barındırmak ve geliştirmek gibi yüce bir görevimiz vardır" diyor. Yurt-Kur bu yüce sorumluluklarını yerine getirirken hiçbir şeyden yüksünmediği açıktır. "Hür, laik ve demokrat düzene" iyi adam yetiştirmeye çalıştığınızdan hiç şüphemiz yok.

"Ülkemizin ihtiyaç duyduğu yetişmiş insan" olma adayı yurda girer girmez yurda girmenin ne denli zor olduğu gözönünde tutularak büyük maddi ve manevi sömürüye tabi kılınıyor. Gerek memurların itaat ettirmeye yönelik tavırları, gerekse ölüme imzalaması için konulan 25 maddelik "Yurtta barınan öğrencinin uymak zorunda olduğu kurallar", öğrencinin yurda mı kışlaya mı girdiği konusunda düşündürür, düşündürmelidir de. Özellikle bunlardan "gerekli görülen zamanlarda dolapların ve bavulların yurt idaresinin denetimine açık bulundurmamak, yurt idaresinin belirlediği şekilde yatağını düzeltmek belirlenen saatlerde içeriye girmek, geceyi izinsiz dışarıda geçirmemek kişilerle olan ilişkilerde kaba ve saygısız davranmamak gibi kurallar öğrencileri tamamen sürüleştirmeye, mekanikleştirmeye daha açık bir ifadeyle düzenin köklerini yönetmeye yöneliktir. Bizim adımıza yurt idaresi dolayısıyla düzen; -nasıl kişilikler olmamız gerektiğine, nasıl yatıp kalkacağımıza, battaniyemizi, yastığımızı ne şekilde düzleteceğimize, dışarıya ne zaman gidip geleceğimize karar vermiştir. Eğer buna itirazınız varsa, yurttan yaşam hakkınız kolayca elinizden alınır.

Yurdun fiziksel koşulları da yaşanabilir olmaktan uzaktır. Birçok insanla paylaşmak zorunda kaldığımız odaların yetersizliği, yüzlerce insanın kullandığı tuvalet ve lavaboların temizlik sorunu -siz tuvalette işinizi görmeye çalışırken, başınıza yukarıdan suların akması bizim yurdumuzda şaşırtıcı olmaktan çıkmıştır- etütlerin rahat ders çalışabilme ortamı olmaması, öğrencilerin üretkenliğini, yaratıcılığını geliştiren hiçbir faaliyetin olmaması, banyo sularının çoğunlukla akmaması, prizlerin kapatılması ve 1350 kişinin elektrik ihtiyacının 10 tane prizden sağlanması, yine 1350 kişinin telefon hizmetini gören 3 telefon hattı ve 10 ankesörün bulunması vs.vv....

Yemek ve kantin fiyatları da apayrı bir der! Yemek ve kantin fiyatlarının dışarıdakilerden pek farkı olmadığı gibi,

Yurtlar dramı

öğrencilerin "yatak odalarında ve dolaplarında yiyecek ve içecek bulundurmaması" kural olarak konularak, bizler bu fiyatlara bağımlı hale getiriliyoruz. Yurt-Kur yine kendi koyduğu kuralları çiğneyerek kuponları da (4000 TL değerinde) karşılması gereken bir çorba parasını (5500 TL) dahi karşılamıyor. Bu gibi usulsüzlükler sadece kuponlarda yaşanmıyor kuşkusuz. Balık baştan kokar demimine uygun olarak düzende patlayan skandallar usulsüzlükler bombaları ufak çaplı olarak yurtlarda yaşanmıyor. Yurt öğrencileri idarenin keyfiyeti doğrultusunda gerektiği gibi kullanmayabiliyor hatta satılabiliyordu. Bunun en iyi örneği geçen yıl Bolu'da yaşanıyor. Özellikle kız yurtlarında uygulanan cinsel sömürü Asım Enhoş'un anlattığı şekilde "İnsan yetiştirmeye" yöneliktir. Öğrencilerin idare tarafından muhbirliğe zorlandığı ve muhbirlik yaptığı açık insanları her şekilde kayırdığını unutmadan ekleyelim.

Bütün bu sayılanların ötesinde sistemin saman altında su yürüterek ceplerini nasıl doldurduğunu da görmek gerekiyor. Her yıl artan yatak ve depoziyo fiyatları bunun en bariz örneğidir. Tek tek ele alındığında 3 ayda bir ödediğimiz 270.000 TL bütçe fazlacı sarsmıyor belki ama genel bir hesaplama yapıldığında bir anda 500 milyona varan bir hesap çıkıyor karşımıza. Kanuna göre kamu kurum ve kuruluşlarının devlet ta-

rafından karşılıksız veya sembolik bir ücretle finanse ediliyor deniliyorsa da yurtları esasında kimin finanse ettiği, yurtların ne şekilde ticarethane çevrildiği ortadadır.

Devlet, gerilla savaşına harcadığı trilyonlarca paranın, düğünlerde uçurttuğu dolarların bir diğer kaynağını da yurtlarda kalan öğrencilerden sağlıyor. Üniversiteye girerken ödediğimiz harçlar yetmiyormuş gibi bir de yurttan yaşama-ya çalışırken devletin keyfi harcamalarının faturası sirtımıza yükleniyor.

Kıscacı insanı vasıfları koruyabilmenin ve varolan koşulları hazmetmenin çok zor olduğu yurtlarda bu koşulları değiştirmek, bunlar ötesinde öğrenci gençliğin devrimci kaleleri haline getirmek, önümüzde duran hayati görevlerden biridir. Bu bilinçle yurdumuzda 1. dönem ortasında diğer yurtlarda koordineli olarak çalışmalara başladık. Öncelikle yurt koşullarının iyileştirmesine yönelik olarak başlatılan imza kampanyası çalışmaları sonucunda 2 arkadaşımıza soruşturma açıldı, birine 45 günlük uzaklaştırma cezası verildi. Yine aynı konuyu kapsayan anket çalışması sonucunda 3 arkadaşımıza soruşturma açıldı. Kantinde kuitlamaya çalıştığımız 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü de idare tarafından sabotaj edildi. Kantine gelen müdür, yardımcıları, memurler ve 2 sivil polis, öğrencileri kantini boşalt-

maları yönünde zorlamışlar, boşaltmayan hakkında yasal işlem yapılacağı şeklinde tehdit etmişlerdir. O da konuşması yaparak, idareyi teşhir ettik. Sonunda arkadaşımız da atıldı. Konuşulan müdür yardımcılarında Şengül Kılıç açıkça "Sizler haksız bir şekilde, birkaç kişinin ispiyonlaması nedeniyle atılıyorsunuz. Müdüre (Aysel Eker) isteseydi böyle olmayabilirdi" şeklinde konuşmuştur. Arkadaşlarımız hakkında alınan bu kararın müdürün keyfi kararıdır. Atılan arkadaşlarımız hakkında kamuoyunu bilgilendirmek ve bu keyfi uygulamaları gün yüzüne çıkarmak için önce basın açıklaması sonra da oturma eylemi yapmayı planladık. Ancak katılımın az olması sonucu sadece basın açıklaması yapıldı. İdare kapıları kilitleyerek katılımın gerçekleşmesine engel olmaya çalıştı. Bu çalışmalar süresince Militan Gençlik'li arkadaşlarımızı da eleştiriyoruz. Yurttan atılmayı beraberinde getirecek herhangi bir pozisyona düşmeyeceklerini belirterek pasif kalmayı yeğlemişlerdir. Genel olarak mücadelenin zorlukları, bizden istediği bedelleri, düşünerek arkadaşlar bu fedakarlıktan kaçınması bizi güçsüzleştireceğini, bizi mücadele alanında pasifleştireceğini vurguluyoruz.

Çalışmalarımızla adını koymakta YÖB'ü içeriğini uygun olarak hayata geçirmeye çalıştık. Bir anda birçok koşulun lehimize dönmesini beklemiyorduk. Mücadelenin zorlu, inişli, çıkışlı uzun vadeli olduğu düşüncesiyle idarenin bütün politikalarına rağmen biz buna rağmen devam edeceğiz.

K.T.Ü. YURTLARINDAN GÖRÜNÜMLER

Yüksek öğrenim gençliğinin özerk-demokratik üniversite mücadelesinin önündeki engelleri aşmanın, kitleselleşmeyi sağlamanın yolunun kitlelerin içinde yaşamaktan, kitlelerle soluk alıpvermekten geçtiği açıktır. Bundan dolayıdır ki kitlelerin içinde yaşamadan, kitlelerin sorunlarını bilmeden onların düzenle olan ilişkilerini ortaya çıkarıp bu ilişkileri çözüm yollarını sunmadan kitleselleşmek hayaldir. Onun içindir ki "..... mutlaka yığınların olduğu yerde çalışmak gerekir." (Lenin Sol Komünizm- sf. 46)

Kitleler içinde çalışırken de kitlelerin düzenle ilişkilerinin yoğun olduğu, sorunlarının yoğun olduğu yerlerde çalışmak gerekir. Yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesi açısından baktığımızda kitlesel, kalıcı bir örgütlenmeye en uygun yerlerin yurtlar olduğu görülür.

K.T.Ü öğrenci yurtlarında en fazla çelişkisi, en fazla sorunu olan öğrenciler yer almasına rağmen, özellikle gerici-faşistlerin ağırlıklı olduğu yerlerdir. Bunun başlıca nedenlerinden biri gerici-faşist yurt yöneticileriyle işbirliği ile yurtlarda örgütlenen gerici-faşistlerdir. Pek çok olanakları olan ve yurt idarelerini arkalarına alan gerici-faşistler; öğrenciler üzerinde baskı ve etki kuruyorlar. Bunun yanında devrimci-demokrat öğrencilerin de rahatı ve kolay olana seçerek yurtlardan ayrılmaları gerici-faşist örgütlenmeleri kolaylaştırıyor. Açıkçası kitleleri içinde yaşamaya- olarak kitleler gerici-faşistlere bırakılıyor. Niyet bu olmasa bile olan buydu.

K.T.Ü kız ve erkek yurtlarında kalan Yeni Demokrat Gençlik'ten öğrenciler olarak yurtlardan ayrılmamanın yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesine yarar değil zarar getireceğini düşünerek yurtlardan ayrılmadık, ayrılmayacağız. Kitlelerin içinde yaşayarak onlardan öğrenip, onlara öğreteceğiz.

K.T.Ü kız ve erkek yurtları, öğrencilerin pek çok sorunla karşı karşıya kaldığı barınma yerleridir. Barınma yerlerinin sağlıksızlığı, temizlik koşullarının yetersizliği, beslenmenin sağlıksız ve pahalı olması, yurt yöneticilerinin baskısı, öğrencilerin başka sorunları, üstüne üstlük bir de kız yurtlarında yöneticilerin hakaretleri ve baskıları dolayısıyla kız yurtlarında sinir krizleri geçiren, psikolojik sorunları olan insanlara rastlanabiliyor.

Bu kadar sorunun üstüne bir de 5 Nisan kararları sonrasında fiyat artışlarını bahane eden yurt kantinlerinin, piyasanın çok üstünde zam yapması tepkilere yol açtı. Özellikle kalite ve sağlık açısından kötü olması yanında fahiş fiyatlarla satış yapılması boykot fikrini doğurdu. Bazı demokrat öğrencilerin ve ardından devrimcilerin de katıldığı bir boykot çalışması yapıldı. Özellikle kız yurdunda ve bazı erkek yurtlarında odalar dolayarak insanlarla konuşuldu. Piyasadaki fiyatlarla kantinlerdeki fiyatlar öğrencilere açıklanmış ve yurt öğrencilerinin önemli bir il-

gi ve desteği görülmüştür. Kantin boykotu ilk gününde önemli sayılabilecek bir katılım sağlanmışsa da hedefine ulaşamadı sona ermiştir. Bunun başlıca nedeni hareketin kendiliğinden gelişmiş olması, boykot örgütlenmesinin çok kısa sürede yapılmış olması, eylemin boykotları noktasındaki belirsizlik, yurtlar arasında koordinesizlikler. Bunun dışında özellikle Müslüman gençliğin bir bölümünün başta destek verip, daha sonra çekilmesi, yurt öğrencilerinin yurt idaresi tarafından "bunların amacı farklı bunlar 1 Mayıs' hazırlanıyorlar" denilerek kitlelerin korkutulması da başarısızlığın nedenleri arasında sayabiliriz. Fakat kantin boykotu gerçek hedefe ulaşmasa da yurt yöneticilerini ve "güvenlik güçlerinin" yoğun ilgisini çekmiştir.

Kantin boykotu sırasında özellikle kız yurdu etrafında yoğun bir jandarma ve eli telsizli "sivil" polis görünmesi dikkat çekiciydi. Aslında bu "güvenlik güçlerini" normal karşıyoruz, çünkü ekonomik açıdan zor durumda olan, ezilen öğrencilere karşılık fahiş fiyatla yurt kantinlerinin "güvenliklerini" sağlamak onlara düşüyordu. Her zaman zenginin yanında yer alan devletin "güvenlik güçlerinin" ezilenlerin, sömürenlerin yanında yer alması şaşılacak bir şey değildir.

Ama asıl ilgi çekici olan yurt öğrencilerinin pek çok sorunu olmasına rağmen şimdiye kadar bunlarla ilgilanmeyen, yurt öğrencilerinin yüzünü bile ilk defa gördükleri Trabzon Kredi ve Yurtlar Kurumu müdürünün kız yurdunda öğrencilerle konuşmasıydı. Bu bakımdan kantin boykotunun böylesi bir başarıya ulaştığını söyleyebiliriz. Trabzon Kredi ve Yurtlar Müdürü yurt öğrencilerinin sorunlarını yanıtlamaya çalışmış, öğrenciler yurt kantinlerindeki fiyatları söz konusu ettiğinde ilgileneceğini söylemekle yetinmiştir. Daha önce neden öğrencilerle görüşmeye gelmediği sorulduğunda bundan böyle sık sık görüşmeye geleceğini söylemiştir. Bizce bu çok doğrudur, böyle devam ederse kredi ve yurtlar müdürü sık sık gelmek zorunda kalacaktır. Asla rahat yüzü göremeyecektir.

K.T.Ü kız ve erkek yurtlarında kalan YDG'liler olarak Yeni Demokrat Gençlik'in "Yurtlar kaleleriniz olmalıdır" şiarıyla sunduğu yurtlarla ilgili politikasının doğruluğuna inanıyor, bunu politik bilincimizle yerleştirerek uygulayacağımızı ilan ediyoruz. Şu ana kadar yurt faaliyetlerimizdeki hata ve eksikliklerimizi saptayarak ve bu hata ve eksiklikleri aşarak yurtların kalelerimiz olması için çaba göstereceğiz. Bunun yolunun kitlelerin içinde yaşamaktan, onlarla nefes alıp vermektir geçtiğinin bilincine geleceğe umutla bakıyoruz.

-Yurtlar kalelerimiz olmalıdır!

-Gelecek ellerimizdedir!

Karadeniz Teknik Üniversitesi
Kız ve erkek yurtlarından bir grup YDG'li

ATİK YDG'nin gençlik perspektifi

ATİK bünyesinde faaliyet yürüten Yeni Demokratik Gençlik'in 4. Kurultayı vesilesiyle bir araya gelmişti. Bilindiği gibi kurultaylar faaliyetimizin dökümünün yapıldığı olumluluklarımızın, olumsuzluklarımızın tespit edilip, olumluluklarımıza sıkıca sarılacağımız, olumsuzluklarımızdan arınacağımız siyasal perspektiflerin oluşturulduğu, yeni yönetim organlarının seçildiği, kitlelerin en yüksek iradesinin açığa çıktığı yerlerdir.

Böylesine önemli misyonlara sahip bir kurultayın başarılı/verimli geçmesinin ön koşulu kurultaya yönelik hazırlıkların başarılı bir şekilde yerine getirilmesidir. Nedir bu hazırlıklar? Başta Gençlik Komisyonu olmak üzere tüm YDG'lilerin bölgesel ve merkezi düzeyde faaliyetlerini değerlendirmeleri, siyasal perspektiflerin tartışılması, yetersiz bulunuyorsa yeni perspektiflerin hazırlanması, farklı düşüncelerin, tikanlıklarımızı aşacak somut önerilerin yazılı hale getirilip bölgelere ulaştırılması, geniş kitlelerin canlı siyasal tartışma ortamlarına çekilmesi ve benzeridir.

Siyasal perspektifimizin üzerine düşüncelerimizi belirtmeden kurultaya ilişkin yapılan hazırlıkların yeterli olup/olmadığı üzerinde durmamız yerinde olacaktır.

Kurultaylara gerçekten misyonlarına uygun bir önem verip/vermediğimiz ölçütü, pratiğimizde kurultayın ön hazırlıklarına karşı gösterdiğimiz duyarlılıktır. Eğer pratikte bu duyarlılığı göstermemişsek, kurultayların önemi üzerine doğru bakış açısını bilince çıkarmamız, bugün ve daha sonraki süreçte bu konuyu sürekli işlememiz bir zorunluluk olacaktır.

Kurultaya gereken önemi verip/vermediğimizi açığa çıkarmak için pratiğimize bir göz atalım.

YDG Komisyonu yaptığı 4. toplantıda kurultay hazırlıklarını gündemine alıyor ve şöyle diyor, 4. toplantı raporunda: "Herşeyden önce kurultay raporları öncelikle bölgelere iletilecek ve böylece bütün bölgelere hazırlıklı gelmeleri sağlanacaktır..."

Bütün bölgeler şimdiden gereken ön hazırlıkları (bölgedeki komisyon üyeleri aracılığıyla) yapmalı, kurultayımızın kitlesel ve coşkulu geçmesi için elinden geleni yapmalıdır."

YDG Komisyonu'nun 5. toplantısında da kurultaya ilişkin hazırlıklar üzerinde duruluyor ve kurultay anında gerekli bazı somut görevlendirmeler yapılıyor. Pankartların hazırlanması vb....

YDG Komisyonu imzalı çıkan genelgede de "Dolayısıyla kurultaya kadar ki zamanda esas görevimizi gerek delegelerin seçimi ve gerekse de geniş gençlik yığınlarını kurultaya katmaktır." deniliyor.

Görülebileceği gibi YDG komisyonunun ön hazırlıktan anladığı ve hedeflediği kurultayın kitlesel ve coşkulu geçmesidir. Aslında bu anlayış komisyonunun kavrayışının rapora yansımalarıdır. Evet, hepimizin istediği ve çabası kurultayımızın kitlesel ve coş-

kulu geçmesidir. Ancak bunlar yeterlidir? Yeterli olsa kurultayın sıradan bir eğlenceden, geceden ne farkı kalır? İşte böylesi bir kavrayış kurultayın hazırlıklarını bir gecenin hazırlıkları düzeyine indirgemştir.

Zaten YDG komisyonunda ve birçok arkadaşta bu anlayış pratikte yansımaları bulmuştur.

-Çıkartılan perspektif yazısı bazı alanlara zamanında ulaşmamış, bunun takipçisi olunmamıştır.

-Kurultaya yönelik birçok alanda yapılan toplantılarda YDG'nin genel faaliyetlerindeki olumlulukları, olumsuzlukları ayırtırmada yüzeysel kalınmış, varolan tikanlıkların aşılmasına yönelik yeterince somut politikalar üretilip geniş kitlelerle tartışılmamıştır. Bunun dışında bu toplantılarda bölgenin yapısı, bölgedeki gençliğin durumu, bölgede gençlikle ilişki kurarken üzerinde yükseleceğimiz somut çelişkilerin tespiti, örgütsel durumumuz, varolan ilişkilerimizin sayısı, düzeyi, bölgemizdeki hedeflerimiz gibi konuları içeren somut tartışmalar yeterince yapılmamış, bu doğrultuda deneyimlerin aktarılacağı raporlar hazırlanmamıştır. Yani toplantıların birçok alanda delegelerin tespit edilmesi dışında pek bir işlevi olmamıştır.

-Hazırlanan Kurultay Örgütlenme Komitesi imzalı perspektif yazısı YDG'nin niteliği ve işlevi üzerine varolan kafa karışıklıklarını, yanlış bakış açılarını açığa çıkartacak, doğruları daha derinlemesine kavrayacak tarzda ele alınmamış yüzeysel ve sığ kalmıştır.

Sadece doğruların yüzeysel bir şekilde dile getirilmesi yetmiyor, doğruların yanlışlarla mücadeleleri içerisindeki beyinlere kazınması, kitlemin içinde bulunduğu durum doğrultusunda somutlanması gerekiyor.

İşte pratiğimiz, bazı bölgelerin di-

şında kurultaya yeterli önemi vermediğimizi gösteriyor. Başta belirttiğim gibi "kurultayımız yurtdışı gençlik faaliyetimiz açısından büyük öneme sahiptir" demek yetmiyor.

Gerçekçi olmak zorundayız. Gerçekliğimizi, pratiğimizdeki olgulardan çıkartabiliriz ve ancak bu sayede üzerinde yoğunlaşacağımız, mızrağın sivri ucunu yönelteceğimiz eksiklerimizi tespit edebilir ve üzerine gidebiliriz. Yoksa kendi kendimizi kandırmaktan başka birşey yapamayız.

Bu bakış açısıyla içinde bulunduğumuz durumu ve görevlerimizi irdelemeye çalışalım.

İlkin şunu belirtelim ki, bir sorunun teorik olarak doğru konulması sorunun çözümü için yeterli değildir. Doğruların pratikte hayat bulmasını sağlayacak araçlara, bu araçların niteliğine uygun çalışma tarzına ihtiyacımız vardır.

Ancak bir yerde sorunlar teorik düzlemde doğru bir şekilde yerli yerine konulmuyorsa, kafa karışıklıkları mevcutsa, sorunu teorik düzlemde de ele almak bir zorunluluktur. Çünkü ancak doğru bir teori, pratiğimizin yol göstericisi olabilir, olmalıdır.

Bu nedenle YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK'in ve dolayısıyla şu aşamada bünyesinde faaliyet yürüttüğümüz ATİK'in işlevlerinin doğru konulması ve kavranması gerekir. Yine belirtelim, bu konunun doğru kavranması zorunludur. Ancak yeterli değildir. Aslolan doğru yaklaşımın pratiğimizde somutlanması, karşılaşılan sorunlara somut pratik çözümler üretilmesidir.

YDG'nin işlevlerini doğru kavrayalım

Yeni Demokratik Gençlik, bugünkü aşamada bünyesinde faaliyet yürüttüğü ATİK'e bağlı derneklerin görevlerini, sorunlar karşısında bakış

açısını gençlik kitlelerine kavratmak, bu doğrultuda örgütlü mücadeleye çekmek, bunları yaparken gençliğin geniş olmaktan kaynaklı sorunlarını işlemek ve Avrupa'daki, dışımızda kalan Türkiye'li gençlik yığınlarını her türlü gerici, yoz, dejenere olmuş ilişkilerden koparıp, sorunlara anti-faşist, anti-emperyalist güzergahtan bakabilmesini sağlamak gibi görevlerle karşı karşıyadır.

ATİK'e düşen görevleri, kendi görevleri olarak kabul edip, bunları gençlik yığınlarıyla ilişkiler kurarak, onlarla birlikte hayata geçireceğinden bahsettik. Peki, ATİK'in bu görevleri nedir?

Bugün bu konuda sorunu yanlış tarzda ele alan ve ATİK' i proletarya partisinin merkezi görevine göre şekillendirmekten dem vurup, iktidar mücadelesinin silahı olan proletarya partisinin görevlerini ATİK'e yüklemekle aslında hem proletarya partisini objektif olarak tasfiye eden, hem de proletarya partisinin bir yan kolu misyonu biçmesiyle ATİK'i geniş kitlelerden yalıtın, dar kadro örgütü haline getiren anlayışların varlığından dolayı bu konuya eskiden beri değinilmesine rağmen tekrar değinmekte yarar olduğu düşüncesindeyiz.

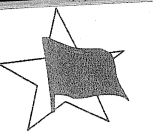
Geçmişten beri görevlerimizin üç ana başlık altında ele alındığını şimdi de böyle ele alınması gerektiğini biliyoruz.

a) Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki devrimci mücadeleye karşı sorumlulukları

b) Yabancılaşma çerçevesine hapsedilmeleri açısından buldukları ülkelerdeki emperyalist burjuvaziye karşı özgülde mücadele sorumlulukları

c) Avrupa'daki diğer yerli-yabancı sınıf kardeşleriyle omuzlamaları gereken ortak mücadele sorumlulukları. Bu çerçevede ele alınan görevle-

rin gençlik yansıması Kurultay Örgütlenme Komitesi'nin yazısında kısa bir şekilde ele alınmıştı. Bu görevlerin derinleştirip, ayrıntılandırılması, üzerinde yükleneyeceğimiz somutun araştırılması, belgelenmesi önümüzdeki görevlerdendir.

En önemlisi bu çelişkileri genel çerçevede tekrar edip durmak değil, bu çelişkilerin her bölgenin somutunda öne çıkanlarını tespit edebilmek ve ona uygun bir ajitasyon/propaganda faaliyeti içerisinde olabilmektir. Burada da esas görev bölgelere düşüyor.

Eksiklerimizden çıkardığımız dersler doğrultusunda görevlerimize dört elle sarılalım!

"Aynası iştir kişinin, lafa bakılmaz demiş" halkımız. Bizde halkımızın bu sözü doğrultusunda içinde bulunduğumuz durumu değerlendirelim.

Avrupa'da "sol" söylemlerin o kadar yaygın olmasına rağmen, pratikte gösteriyor ki "sol"culuğu kalkan edinmiş sağcılık, pasifizm, hantallık hareketlerimize yön veriyor. Gençlikte bu yönün daha az olması sorunu değiştirmiyor.

Bugün çalışma tarzımıza damgasını vuran tam da kendiliğindenciliktir. Kendimizi derneklere hapsetmiş, solculuk yarışına girmişiz. Dışımızda var olan örgütsüz, geniş gençlik yığınlarıyla çeşitli biçimlerde ilişkiye geçmenin yollarına pek kafa yormamış, var olan durumdan hoşnut olmuşuz. Üç ana başlıkta ele aldığımız konularda yaşanan güncel gelişmelere yeterince tavır alınamamıştır.

Çalışmalarımızı, içerisinde birçok ajitasyon/propaganda aracına yer vereceğimiz dönemlik teşhir kampanyaları biçiminde ele almaktan gece, kamp vb. faaliyetleri örgütleyebilmemizi küçümsemiyoruz. Ancak bu faaliyetlere kitleleri anti-faşist anti-empyralist bilinçle donatmanın aracı olma işlevini yeterince verememişiz. Avrupa'nın bazı bölgelerinde anti-faşist anti-empyralist gençlik örgütlerinin çeşitli faaliyetleri olmuş, buralarda enternasyonal dayanışma gösterip enternasyonal ilişkilerimizi geliştirememiş, sürekli kılamamışız.

Yayınlar çıkıyor, bir çoğumuz ne yayınları düzenli takip edebiliyoruz, ne de geniş yığınlarla ulaştırabiliyoruz. Ulaştırılrsa bile onların okunup okunmadığı dahi deñetlenmiyor, okunması yönünde yeterli teşviklerde bulunulmuyor, yayınlarda verilen mesajlar kitlelerce alınmıyorsa onları dağıtmış olmanın pek bir anlamı yoktur.

Önümüzdeki en büyük görev ve diğer görevlerimizi yerine getirebilmemizin ön koşulu kendiliğindencilikten, hantallıktan kurtulmaktır. Bunun yolu bilinçli, iradi bir müdahaleyle saflarımızda ideolojik, politik, örgütsel canlılığı hakim kılmaktır. Çok kısa zamanda görülecektir ki bu canlılık birçok arkadaşın insiyafitini geliştirecek, yeteneklerini açığa çıkartacak, bu hareketli tempoya ayak uyduramayanların kenara çekilmesiyle genç arkadaşların önünün açılmasını sağlayacaktır.

Eskiye nazaran, son dönemlerde özellikle bazı bölgelerdeki genç arkadaşlarda bir canlılık görülüyorsa da bu yönlü çabalarımızın yoğunlaştırılması ve yaygınlaştırılıp tüm bölgelere egemen kılınması bir zorunluluktur.

Eksiklerimizden çıkardığımız dersler doğrultusunda acil olarak hayata geçirmemiz gerekenleri toparlayacak olursak:

- Şimdiye kadar Gençlik Komisyonları'nın kendi içindeki koordinasyondaki eksiklikler, sağlıklı bir işbölümü ve planlı çalışmadaki yetersizlikler, faaliyetin genelinin kendiliğinden bir tarzda sürmesine neden olmuş, Gençlik Komisyonu'nun önderlik misyonundan kaynaklanan bilinçli, iradi müdahaleye engel olmuştur. Yeni seçilecek Gençlik Komisyonu bu durumu ortadan kaldırmalı, birçok bölgede YDG'yi yeniden inşa edeceğimiz şu aşamada eskiye nazaran daha sık toplanmalı, toplantılar arasındaki dönemlerde de sağlıklı haberleşme kanalları yaratmak, faaliyetlerini önceden hazırlayacağı planlarla, dönemsel kampanyalar biçiminde örgütlenmelidir.

yonu YDG'nin somut durumunu kavrayabilmeli ve sorunlara vakıf olabilmeli ki daha somut olarak önderlik edebilsin.

-Merkezi faaliyetlerimiz şölen, kamp düzenlemekle sınırlandırılmamalı, yukarıda sözünü ettiğimiz kampanyalar, seminerlerden, yürüyüşlere, gecelere kadar daha birçok aracı kapsamalıdır.

-Kamp faaliyetlerindeki, siyasal eğitim yönünün zayıflığı görülmeli ve bu doğrultuda kamp eğitim programları hazırlanmalıdır.

-Siyasal eğitim ve en iyi araçlardan biri yayınlardır. Yayınlar gerekirse kapı kapı dolaşarak geniş kitlelere ulaştırılmalı, onlarla ilişki kurmamanın aracı olarak kullanılmalıdır. Ancak sadece bunlarla yetinmeyip yayınların okunup okunmadığını denetleyebilecek yöntemler geliştirilmelidir. Bunun dışında yayınlardaki bazı konuların kolektif okunup, tartışılacağı okuma grupları gibi oluşumlar yaratılmalıdır.

faşist TC'nin Avrupalı empyralistlerle kolkola Türkiye ve T.Kürdistan'lı demokratik kuruluşlara yönelik uygulamaları teşhir edecek tarzda ele alınmalıdır. Faşist TC devletinin önümüzdeki dönem bu uygulamalarının daha da yoğunlaşacağı gözlenirse böylesi bir teşhir kampanyasının önemi görülebilir.

Yeni oluşturulacak Gençlik Komisyonu tez elden bu konuları ele almalı somut planlar ortaya çıkarmalı ve sağlıklı bir işbölümüyle bu sorunların üzerine gitmelidir.

Hiçbir zaman akıldan çıkartılmamalıdır ki, sınırları çizilmiş somut görevlere sahip olmayan tek insanımız dahi olmamalıdır. Çünkü geniş yığınları harekete geçirebilmemiz, kendi potansiyelimizi harekete geçirebilmemiz, seferber edebilmemizle mümkündür.

Önümüzde zorlu ama aşılması mümkün görevler var.

Eksikliklerimiz ne oranda açığa çıkartılıp, görevlerimiz ne oranda bi-

Gençlik Komisyonu YDG'nin örgütsel olarak oturtulmasının kampanyalar biçiminde ele alınacak canlı bir pratik faaliyet içinde gerçekleştirileceğini görmeli: "Önce YDG'yi oturtalım, sonra pratik faaliyetlere geçelim" gibi anlayışlara prim vermemelidir.

-Kurultayın hemen aradan bölgesel toplantılar (kurultay öncesi hazırlıkların yetersizliği dikkate alınarak) örgütlenmeli ve gündemleri;

a) YDG'nin işlevlerinin kavratılması

b) Bölgelerin somut durumları, yabancı gençliğin durumu, anti-faşist, anti-empyralist yerli-yabancı örgütlerin durumu, İslamcı, ülkücü sivil faşist çetelerin durumu, Neonazilerin durumu, bölgedeki gençlikle ilişkiye geçmeye çalışırken üzerinde yükseleceğimiz çelişkilerin tespit edilmesi, bölgede YDG'nin örgütsel durumu, ilişkilerimizin durumu, geniş yığınlarla ulaşma yönündeki hedeflerimiz ve benzeri, konulardan oluşmak.

Bunlar tartışılmalı, rapor haline getirilip Gençlik Komisyonu'na ulaştırılmalıdır. Bu sayede Gençlik Komis-

-Yayınlar bölgelerden haberler, araştırmalar yollanmalı, böylece yayınlar sayesinde birçok alandaki faaliyetin birbiriyle koordinesi sağlanabilmelidir. Özellikle araştırma, inceleme için yurdışının imkanları verimli bir şekilde kullanılabilir.

-Yıllardır işlememiz gereken konular diye bahsedilen yabancı ve genç olmaktan kaynaklı özgül sorunlarımız geniş ve derinlemesine bir şekilde araştırılmalı, kaleme alınmalıdır.

-Her ne temelde kurulmuş olursa olsun bütün örgütlerin niteliğine uygun bir disipline sahip olduğu sürekli işlenmeli ve içimizdeki disiplin Gençlik Komisyonu'nun bölgelerinde, bölgeleri kendi içini denetimiyle sağlanmalıdır.

-Aidat sistemi oturtulmalıdır.

-Önümüzdeki dönem ilk ele açacağımız kampanya, faşist TC devletinin "topyekün" savaş adı altında şehirlerde kitle örgütlerinin, devrimci-demokrat yayın organlarının kapatılması, yargısız infazlar, kırlarda kitle katliamları biçiminde sürdürülen saldırılar ve bu saldırılar kapsamında

lince çıkartılıyorsa Kurultayımız da o oranda baarılı geçmiş demektir.

"Çetin bir çalışma önümüze konulmuş ve sırtımıza yüklenmek için bize meydan okuyan bir yük gibidir. Bazı yükler hafiftir, bazıları da ağırdır. Öyle insanlar vardır ki hafif yükleri ağırlarına tercih ederek hafifleri seçerler, ağırlarını da başkalarına bırakırlar. Güzel bir davranış değildir bu. Bazı yoldaşlar da, başka türlü davranırlar, rahatları başkalarına bırakırlar ve ağır yükleri kendileri taşırlar, herkesten önce güçlülere dayanırlar, rahatı da en sonda tadarlar. Bunlar iyi YOLDAŞLAR'dır." İşte böyle diyor, ezilen dünya halklarının öğretmenlerinden BAŞKAN MAO. Yoldaşlar, bizlerde iyi YOLDAŞLAR olabilmek için yarışalım! Görevlerimize dört elle sarılalım!

☆Güzel yarınları yaratma mücadelesinde Yeni Demokratik Gençlik saflarında birleş!

☆Yaşasın 4. Yeni Demokratik Gençlik Kurultay'mız!

☆ 4. Yeni Demokratik Gençlik Kurultay'mızın siyasal perspektifi doğrultusunda ileri atıl!

Kitleleşme

alınması öncelikle düşüncenin öneminin kavranması ve bilinçe çıkarılarak uygulanmasının zorunluluğuna inanılmasıdır. İkincisi de nasıl yaşama geçirileceğinin çok yönlü sorgulanarak onlarca değişik yöntemin bulunması ve bu yöntemleri yaşama geçirmedeki azim ve kararlılıktır. Üçüncüsü ise bu düşüncelerin ve yöntemlerin her toplumsal ortam ve tarihi koşulda aynı biçimde olmayacağı, somut koşulların somut tahlili espirisinden hareket ederek farklı koşullarda nasıl bir farklılık çizeceğini hesaplayarak düşünceleri ve yöntemleri yeniden üretmektir. Yeniden üretimin olmadığı, düşünce ve yöntemleri uygulayanların kendinden birşey katmadıkları yerde ne düşünceler somutlaştırılır ne de yaşama geçirilmesinin onlarca yöntemi bulunur. Soyut genel doğrular olarak varolmaya devam eder. Böyle bir durum sınıf mücadelesinin tıkanması, düşüncenin kısırlaşması ve düşüncüyü uygulamaya çalışmaları verimsizleştirir ve kitlelerden koparır. Sorun düşüncenin zenginleştirilerek kitlelere taşınması, kitlelerin pratiğiyle yeniden üretmek düşüncüyü geliştirmek, yetkinleştirilirdir.

Gençlik kitleleri düzenin toplumsal bunalımından en çok etkilenen, üzerinde en çok oynanan toplumsal tabakalar durumundadır. Gençliğin kazanılması espirisi burjuvazi açısından da geçerli. O da gençliği kazanmak için her türlü yola başvuruyor. Bu gerçekliği ifade etmek gerekirse gençliği kazanmayı esas olarak başarmış durumda. Ancak bu yüzeysel bir kazanma, geçici bir başarıdır. Burjuva-feodal toplumun iğrençlikleri her yanıyla gençliği mi sistemin istediği insan tipine göre şekillendirmiştir. Her yönüyle bunalımlı, bencil, kendine ve topluma yabancılaşmış, düşünme yetisi elinden alınmış, şartlandırılmış, tüketime, ezberciliğe, yoz kültüre programlanmış robotlar durumuna getirilmiştir. İnsani değerlerden, onurdan, erdemden, emekten, sevgiden, bilimden, sorgulayıcılıktan uzaklaştırılmış, kendisi olmayan bir gençlik gerçekliğiyle karşı karşıyayız. Bu gerçekliği öncelikle görmek ve tahlil etmek gerekir.

Toplumdaki genel bunalımın gençlik üzerindeki yansımaları ve bunun etkilerinin boyutunu görmeden, hesaba katmadan ve bunun karşısında gençlik üzerinde daha etkili, daha sarsıcı etkiler yaratabilecek yöntemler bulmadan gençliği düzenin pisliklerinden kurtarmak ve kazanmak mümkün değildir. Gençliği kazanmak için öncelikle onun karışık, bunalımlı dünyasını keşfedip onun dünyasına girmek gerekiyor. Değişimi belirleyecek olan iç dünyasındaki çelişkiler ve hesaplaşmaları sorgulayıcılık yoluyla lehimize çevirmek ancak ve ancak ona kendimizi, düşüncelerimizi, davranışlarımızı kabul ettirmekle mümkün olur. Dünyasına giremediğimiz hiçbir kimsesi, toplumsal kesimi dönüştürmek mümkün değildir. Ama dünyasına girildiğinde en gerici, en bağınaz insanların kişiliklerinin bile bir süre sonra değiştiğini görebiliyoruz. Bu bir yöntem sorunudur. Öncelikle de değişimin gerekliliğine inanmak ve onu zorunlu görmek sorunudur. Biz devrimi kitlelerle yapacağız. Kitlelerin olmadığı bir yerde devrim olmaz gerçeğine inanmak onu kavramak ve kendisi için bunu bir yaşam biçimi haline getirmek

birçok şeyin değişimi, dönüşümü demektir. Gerekliliğine inanıldıktan sonra insan iradesinin üstesinden gelemediği hiçbir şey yoktur. Hele bu irade MLM bilimi ve ideolojisiyle şekillenmiş ise orada herşey ama herşey yeniden yaratılabilir.

Kitleleri kazanmak için öncelikle onların gerçekliğini iyi tahlil etmek ve kavramak gerekir. Düzenin kitleler üzerindeki etkisinin boyutunu hesaba katmadan ve buna karşı yöntemler geliştirmeden gençlik kitlelerini kazanmayı beklemek hayalciiktir. Hiçbir şey kendiliğinden kolayca kazanılmaz. Herşey için emek vermek, bedel ödemek zorunludur. Emegin verilmediği yerde, verilen emegin bilinçli, hesaplı, hedefli verilip ürünlerinin iradi olarak toplanmadığı yerde emek heba olur. Kalıcı ürünler yaratılıp korunamaz. Kitlelerin örgütlenmesine de emek vermek zorunludur. Ancak verilen emek planlı olmak, üretken olmak, hedefli olmak zorundadır. Bilimin, bilincin somut tahlilleriyle ortaya çıkarılan ve kazanılması, yaratılması gereken şeylere emek vermek gerekiyor. Bu da bolşevik bir düşünüş ve çalışma tarzını zorunlu kılıyor. Sorun kitlelerin örgütlenmesi sorunudur. Kitlelerin örgütlenmesi için emek verilmesi gerekiyor. Bu emeği kimler verecek? Nasıl verecekler? Emeği en üst boyutta verimli kılmanın yolu nedir? Verilen emek sonucu yaratılan değerler, elde edilen ürünler nasıl korunacak ve nereye aktarılacaktır? Sadece emek vermek değil, emeğin verimliliği, üretkenliği önemlidir. Çalışmalarda bunun önemi kavranmazsa sonuç alınmaz. Onca koşutur, gün boyu çırpınırsınız ancak akşam olunca elinizde somut bir ürünle dönemezsiniz. Yıllarca emek verirsiniz ancak hâlâ üç-beş kişiyle sınırlıdır ve siz hâlâ milyonlarca kitlenin dışındasınız. Kitleler bir yanda, siz bir yandasınız. Peki neden? Okullarda, işyerlerinde, semtlerde, çevrenizde düzenin iğrençliklerinden etkilenen bunalımlı, hoşnutsuz, isyankar, zavallı binlerce insan var. Bu toplumsal sistemden hiçbir beklentisi olmayan yaşama boş vermiş işsiz, lümpen gençlik var. Gerek yüksek öğrenimde, gerekse orta öğrenimde eğitim sisteminden nefret eden milyonlar var. Yani toplumun her kesiminde bunu bulmak mümkün. Zira düzenin bunalımı toplumsal bunalım olarak toplumun ezilen, sömürülen kesimlerini ciddi oranda etkilemektedir. Bunu herkes biliyor. Sorunumuz tam da bu noktadır. Düzenin bunalımının kitleleri böylesine etkilediği ve bu etkilenişin düzene karşı güvensizliğe dönüştüğü bir ortamda kitleleri kazanmak, eğitmek, örgütlemek ve savaştırmak için neler yapıyoruz? Hangi yeni taktiklerle, hangi yeni yöntemlerle kitlelere gidiyoruz? Ya da kitlelere gitmenin, onları örgütleyip savaştırmamızın önemini kavramış mıyız? Şimdi bunun özellikle sorulması gerekir...

Gerek diğer bütün toplumsal kesimlerde gerekse gençlik kesimi açısından bunu kavradığımızı söylemek gerçekçi olmaz. Kavranmadığı için de bugün hem işçi sınıfı, hem de emekçi yığınlarda, hem de gençlik kitlelerinin dışındayız. Buralardaki dinamizmin, kudretin ve olanakların önemini görmüş değiliz. Devrimin kitlelerin eseri olduğu gerçeğini içselleştirmiş değiliz. Devrimi hâlâ biz kadrolar ve militanlar üzerinden yapmaya çalışıyoruz. Çalışmalarımızın boyutu, pratiğimizin sonucu ise hâlâ bizim bir takım "bireysel eylem"leri-

mizle sınırlıdır. Kitleler öbür yanda biz ise onlar adına hareket ederek bu yandayız. Üniversitelerde, liselerde, yurtlarda, işçi gençlik, işsiz gençlik içinde hâlâ bireyler üzerinden faaliyet sürdürmeye çalışıyoruz. "Kitleleri kazanmak" anlayışı "tek tek bireyleri kazanmak" anlayışına dönüşmüştür. Biri on, on'u, yüz, yüz'ü bin yapma anlayışı ve pratiği yerine biri iki yapmayla sınırlanmış, kısırlanmış bir pratik içindeyiz. Varolan güçleri kitleleri örgütlemeye değil bir takım "bireysel eylem"lerde kullanma, seferber etme mantığının acı sonuçlarını yaşıyoruz. Tıpkı Başkan Mao'nun şu belirlemesinde olduğu gibi, "Halk kitlelerinden uzak duran bir devrimci ordusuz generale benzer, ateş gücü hiçbir zaman düşmanı yenemeyecektir" (abç) (Kızıl Kitap sf. 103) Evet bizim pratiğimiz uzun zamandır "ordusuz general" pratiğidir. Kitlelerden kopmuşuz. Kitleleri örgütleme düşüncesinden ve yüzlerce yöntemden yoksunuz. Peki böyle bir yoksunlukla devrim yapabilir miyiz? Bırakalım devrim yapmayı ekonomik-demokratik talepler bile muazzam bir kitlenin harekete geçirilişi ve mücadelesiyle kazanılabilir. Kitlelerin örgütlenmenin harekete geçirilişi ve mücadelesiyle kazanılabilir. Kitleler örgütlenme pratiğinde güdük kalan düşünceler ne kadar doğru olursa olsun siyasal iktidar mücadelesinde bir adım ileri gidemez. İleri gidiş ve zafer ancak siyasal iktidar hedefli parti önderliğindeki kitlelerin savaşımla mümkündür.

Kitleleri kazanmak için onların dünyasının tahlili önemlidir. Partiye ve halka güvenmek önemlidir. Partinin siyasal düşüncelerinin yol göstericiliğiyle örgütlenen halkın zafer kazanacağına güvenmek önemlidir. "Halk, yalnız halk, dünya tarihini yaratan itici kuvvettir." diyen Başkan Mao'nun yol gösterici belirlemesini içselleştirmek ve uygulamakla devrimin gerçekleşeceğini inanmak önemlidir. Her MLM'nin, her devrimcinin temel kaygısı "ben proletaryanın öncü kurmayısı partinin siyasal-ideolojik düşüncelerini nasıl, hangi yöntemlerle kitlelere mal edebilir ve kitleleri bu düşünceler önderliğinde savaştırmayabiliriz?" şeklinde kaygısı ve iç hesaplaşması olmak zorundadır. Bu sorgulayıcılık gerekli ve önemlidir. Sorgulayıcılığın olmadığı yerde yeniden üretim olmaz. Yeniden üretimin olmadığı yerde öz başarılar elde etmek, savaşımında gelişmeler katetmek mümkün olmaz. Öz bilincin hem partinin ülke bütünü için, organın, bölgenin özgüllüğü için, bireylerin ise kendi özgüllüğü için önemlidir. Komsomolun da gençlik kitlelerini örgütleme, savaştırma, siyasal iktidara yönelme öz bilincinin önemlidir. Bu da gençlik kitlelerinin sınıfsal yapıları, sosyal yaşamları, ruhi, kültürel şekillenmeleri, sorunları, talepleri, özlemleri vb. vb. özelliklerinin çok kapsamlı bir biçimde tahlil edilmesi ve buna uygun özgül politikaların üretilmesini zorunlu kılıyor. Gençlik kitlelerinin bu özgüllüğünün kavranması önemlidir. Ancak yeterli değildir. Bu özelliklerinin nasıl değiştiği onlar üzerindeki düzenin her türlü etkisinin nasıl yıkılacağı, parçalanacağı, ama bunun yerine neyin nasıl konulacağını belirlemek önemlidir. Sorun sadece tahlil etmekle çözülmüyor. Yerine neyin konulacağını belirlemek de yetmiyor. Nasıl konulacağı önemlidir.

DEVAMI GELECEK SAYIMIZDA

Bunu gerçek anlamda düşünmek ve bilinçe çıkarmak zorundayız. Bunun önemini ve gücünü göremediğimiz zaman üzerimize düşenleri yapmada kararsız kalır veya büyük bir coşku ve kahramanlıkla işe sarılmayız. Kazanacağımıza olan inancımız nereden gelir? Birinci olarak sınıfsal konumumuzdan ve yığınların gücünden, ikincisi ise MLM bilinciyle donanmış Partimizin yol göstericiliğiyle geliştireceğimiz pratiğimizden gelir.

Gençlik örgütlerimizin siyasal iktidara yönelik savaşımı partinin savaşımından ayrı değildir. Komsomol bu anlamda kitlelerin olduğu her yerde politik-ideolojik ve pratik faaliyetlerde bulunarak partinin düşüncelerini gençlik kitlelerine taşımalı ve kitleleri üzerinde politik bir etkinliği olmayan binlerce gençlik kitesini harekete geçirip örgütleyemeyen bir komsomol siyasal iktidarı ele geçiremez. Geleceğin garantisinde söz sahibi, karar sahibi olabilir mi? Geleceğin garantisi gençlik ve onun komünist örgütü komsomol ve komsomol üyeleri, militanların öneini örnek, bilinçe çıkarmak zorundadır. Gençliğin örgütlenmesi başlıbaşına bir sorun ve başlıbaşına özel yetenekler, özel uğraşlar, yöntemler gerektiren bir sorundur. Her devrimci faaliyetin bu özel yöntemlere, önceliklere özellikle gereksinimi vardır. Genel doğrularla hareket etmek ve onları her yerde ve aynı biçimde yaşama geçirmeye çalışmak MLM'nin ne olduğunu bilmektir. Anti-bilimseliktir. Doğmatizmdir. Bir düşüncenin yaşam bulması, bir pratiğin başarılı sonuçlanması ve sağlıklı ürünlerin

Yeni Demokrat Gençlik'ten okuyuculara

Uzun mesafeli bir yola koyulduk. Baş koyduk gönül verdik bu yola. Bu yolun inişli çıkışlı olduğunu bile bile, zorlukların bilincinde olarak başladık yürümeye. Ve bugün proletarya hareketi açısından karşı karşıya bulunan ortam gelişmelerden çok yönlü bilgisi olmayanlar açısından sapla samanın at iziyle it izinin birbirine karıştığı /karıştırıldığı, puslu/belirsiz bir ortam. Anlayacağınız tam da sinsi kurtların sevdiği bir ortam...

ML Gençlik olarak biz ne istiyoruz ve herkesten neyi istemesini bekliyoruz? Biz anlık ve aldatıcı görünümlerinin ötesindeki gerçeğe ulaşmak istiyoruz ve herkesten bunu istemesini bekliyoruz.

Peki, nasıl ulaşacağız bu gerçeğe, hem de özellikle gerçeklerin önüne sis perdesi çekilmeye çalışıldığı bir ortamda? Bu sis perdesini yırtıp atacak yöntemimiz ne olacaktır?

Her zaman olduğu gibi bugünde sorunlara yaklaşımda kullanacağımız yöntemlerin bir sınıfın damgasını taşıyacağını unutmamalıyız. Her türlü olaya, olguya yaklaşımında esasta iki yöntem söz konusudur: Diyalektik ve Metafizik. Gerçeği olgularda arayıp, kendimizi gerçeğe mi uyduracağız yoksa gerçeği kendimize mi hapsedeceğiz. Ancak kim olursa olsun. Herkes bilmelidir ki gerçekler inatçıdır, çok uzun süre gizlenemez.

MLM olma iddiasındakilere tavsiyemiz, bugün proletarya hareketi içindeki

E V E T T A R A F I Z I !

gelişmeleri değerlendirirken duyguları, kişisel husumetleri bir kenara bırakıp, olayları zaman-mekan ve neden-sonuç ilişkisi içinde değerlendiren diyalektik yöntem rehber edinmeleridir. Çünkü Marksistler için birçok çelişkinin içiçe geçtiği bir ortamda çelişkileri ayırıştırıp, çözüp yöntemlerini sunabilecek tek yöntemdir, diyalektik yöntem.

Proletarya partisi içerisindeki gelişmelere geçmeden önce hemen şunu soralım; acaba bu sorunları tartışmanın yeri bu sayfalar mı olmalıydı? Yanıtıyoruz, tabii ki olmamalıydı. Ancak, kimilerince sadece lafzı edilip özü kavranmayan büyük usta Mao'dan da öğrendiğimiz gibi uzlaşmaz olmayan çelişkiler yanlış yöntemlerle uzlaşmaz çelişkiler haline gelirler. Sorunlara yanlış yöntemlerle yaklaşılmasıyla zamansız, sağlıksız saflaşmalara gidiildiği gelinen aşamada bu sorunları diyalektik yöntemle ele alıp sağlıksız saflaşmaya neden olan yöntemleri deşifre etmek ve bu konuya bu sayfalarda yer vermek proletarya partisinin birliği açısından da bir zorunluluk haline gelmiştir.

Ve herkes şunu da bilmelidir ki olumsuzlukları aklamak, olumsuzlukları sırtımızda kambur olarak taşımak gibi amacımız olmadı, olmayacaktır da. Ancak kim tarafından yapılmış olursa olsun olumsuzlukları koşulları içinde ve sonuçlarının boyutuyla birlikte ele alacağız.

Bugünkü saflaşmanın nedeni nedir?

Belirleyici yazının ne olması gerekir? Tarafsız olmak diye birşey sözkonusu olabilir mi?

Bugün taraflar ne DABK-Konferans, ne mafyacılarla mafyacı olmayanlar ne de programlarla programcı olmayanlar biçiminde saflaşmışlardır. Aksi iddialar bilinçli bir şekilde yapılan demogojilerdir. Bu yöntemler etkili olabilir mi? Evet geçici bir etkisi olabilir. gerçekleri bilmeyenler açısından.

Ancak gerçekler açığa çıktıkça görülecektir ki saflaşmada öne çıkan parti iki çizgi mücadelesini siyasi-ideolojik temelleriyle yürütme anlayışı ile örgüt işleyişini hiçe sayan, siyasi hasımlarını siyasi-ideolojik temelde mahkum etme yerine "komple teoriler"le alt etme anlayışı arasında tercih yapmak olmuştur. Yani parti işleyiş, hukuksuz ile tasfiyecilik, darbecilik arasında bir tercih.

Bazıları "tamam, bazı yanlışlar yapılmıştır ama "MK'yı tanıyalım daha sonra bu yanlışların hesabını içimizde sorarız" diyorlar.

İyi de şimdi herkese soruyoruz; birçok yanlışın yapıldığı bu süreçte hangi yanlış partiyi bölünme aşamasına getirmiştir?

Sanıldığı gibi ticaret olayı mı yoksa "Lordlar kamarası ve şövalyeleri" yazının usulsüz bir şekilde dağıtılmasıyla başlayıp 18 Nisan imzalı bildiriyi tüm kamuoyuna ilan edilen darbecilik, tasfiyecilik mi?

Bu saflaşmanın pratikte oluşmasını

sağlayan bu tasfiyecilik anlayışın 18 Nisan imzalı bildirisiydi. Bu bildiriyi tanımak bildirdikleri yalanları, demogojileri darbecilikli tasfiyecilikli tanımaktır. Partinin bölünmesini sağlayan, resmileştiren bu bildiriyi tanıyarak parti birliği olunanmaz.

Bizler yaşanan bu sorunların parti iradesine gidilerek çözümlenmesinden yana'yız. Tasfiyecilik, darbecilik tanınarak parti iradesi açığa çıkarılamaz. Biz herkesin iradesinin açığa çıkartılmasında yer almasını istiyoruz. Ancak tasfiyecilik tanınarak bu ortam sağlanamaz.

Kavranması gereken şudur ki önemli olan bu düşüncüyü tüzük gereği yeterli olan parti üyelerinin 1/3'ünün savunmasıdır. Ve komünistler bu düşüncüyü hayata dökmek için uğraşı içindedir.

Son olarak diyeceğimiz; ortaklıkta yalanlar, demogojiler, spekülasyonlar dolaştırılıyor, tasfiyecilik anlayış tarafından. Söz uçar yazı kalır. Bugün yapılan söylentilerin, dedikoduların, yalanların, yarın "biz öyle birşey demedik" denilerek reddedilmesinin zeminleri vardır. Bu nedenle tüm söylenenleri belgeli olarak ortaya koyunda ona göre tartışalım. Herkeste belgeler üzerinde fikir yürütme ve sonuca varalım. MLM olma iddiasındakilere dedikodular temelinde sonuca ulaşmazlar.

Bu doğrultuda önemli olarak gördüğümüz aşağıdaki belgelere yer veriyoruz. Preleter gençliğin öncü gücü TMLGB'nin bu tarihsel gelişime ilişkin ortaya koyduğu Maoist tavır belgeleriyle dikkatinize sunuyoruz.

Yoldaşlar,

Gelinen aşamada TMLGB bünyesinde faaliyet yürüten PU ve PAU'leri (X) olarak elimize geçmiş bulunan AK(Askeri Komisyon) üyesi Sİ imzalı iki yazıyı ve SB(Siyasi Büro) üyesi ÇÖ imzalı yazıyı değerlendirmenin, parti içi gelişmelere yönelik bakış açımızı ortaya koymanın bir zorunluluk olduğunu düşünüyörüz.

Öncelikle Sİ yş.ın 28 Aralık 93 tarihli AK 2. Toplantı Raporu'na ek olarak çıkan "Lordlar Kamarası ve Şövalyeleri" başlıklı yazısını ele alalım.

Yazı "partimizin içinde bulunduğu durumu" dile getirme iddiasıyla kaleme alınmış. Ve yazının ana temasını yazarın deyimiyile "bürokrat, sağ oportünist"leri teşhir(!) oluşturmıştır.

Ancak görülen odur ki, yoldaşın sorunları ele alış yöntemi parti içi iki çizgi mücadelesini sağlıklı temellerde sürmesine yardımcı olmamaktadır. Yazı, anlayışların siyasi-ideolojik farklılıklarını ortaya konulmasından çok, önyargılarında beslediği senaryolar, sorunların esasını içinde ayrıntı olarak nitelendirebileceğimiz konular ve bazı doğruların yanlış sonuçlar için gerekçelendirilmesi üzerine kurulmuştur.

Açıkçası bizler, yoldaşın sorunları ele alış yönteminden "birçoğunun sırtında GBMK ve OPK'dan kalma (hatta daha öncelerden) 'sağ oportünist' pankartı asıldığını" iddia ettiği yoldaşları hangi sağ oportünist anlayışlarından dolayı böyle nitelendirdiğini, yoldaş ve içinde yer aldığı AK'yi diğer yş.lardan farklı olarak ML kılanın ne olduğunu anlayamadık. Bunun anlaşılmasını nedeni parti içi iki çizgi mücadelesinin öncelikli anlayışların savunulmasından çok, kişiler düzleminde ele alınışındandır.

Yş. OPK'da parti içi esas tehlikenin sağ oportünizm olarak tespit edildiği, ancak sorunun sağ oportünizmin kimler aracılığıyla kendisini ifade ettiğinden kopuk olarak ele alınmanın yanlışlığı üzerinde duruyor. Ve böylece sorunların kişiler düzleminde ele alınmasının nedeninin bu olduğu açığa çıkarıyor.

Ancak sorun yine yanlış ele alınıyor. Ne kere OPK'nın nedenlerinden kopuk bir şekilde, beirdiği belirsiz bir içerikte (nedenleri ve içeriğine ilişkin yayınlarda herhangi bir açıklama yapılmadık) bir esas tehlike tespiti yapmasının anlamsız olduğu düşüncesinde olduğumuz bilinsin. Burada öncelikle sağ oportünizmi kimlerin temsil ettiğini öğrenme uğraşından çok tehlike olarak görülen sağ oportünist düşüncülerin, anlayışların ne olduğunu öğrenme uğraşında olmak gerekir.

Yalnız yş.ın parti içi sorunları ele alış yönteminin parti tarihinde sıkça başvurduğuna rastladığımız ve parti içinde rağbet olmasının maddi zeminleri bulunan bir yöntem olduğunu da söyleyelim. Bu maddi zeminlerin ne olduğunu yeri geldiğinde ele alacağız.

Ama herşeyden önce belirtelimki, böyleli bir yöntem partinin içinde bulunduğumuz durumu ve sorunlarımızın esasını ortaya çıkartmamıza ve sağlamıza şimdiye kadar yardımcı olmamıştır, bundan sonra da olmayacaktır. Olsa olsa esas üzerinde yoğunlaşmaktan çok ayrıntılarda boğulmayı, bu durumda sorunlara köklü çözümler üretmekten çok pansuman tedbirlerle kendimizi kandırmayı gündeme getirecektir.

Bu yanlış yöntemin bir ürünü olarak gündeme

Tüm partiye açık mektup

gelen (yazıdaki) üslubu da doğru bulmadığımızı hemen belirtelim.

Yazının çatısı başta "ticaret" olayı ve bazı kurgularla, ayrıntılardan yola çıkıp ilgili yş.ların mücadele niyetlerinin kalmadığı, bunlardan anılması gerektiği üzerine kurulu. Bu nedenle ilk olarak "ticaret" olayına yaklaşımımızı ortaya koyalım.

Böylesi bir "ticaret" olayını savunmanın tutarlı bir yanının olamayacağı, hem bizler hem de tabanımız tarafından savunulmadığı; savunulamayacağı açıktır. Bu nedenle olayın yanlışlığı üzerine uzun uzadıya dersler verecek değiliz, buna gerek de yok.

Somutumuzdaki olayın ikili yönü var. Birinci yönü, böylesi bir "ticaret"e ister kişisel, isterse örgütsel çıkarlar için başvurmanın yanlışlığıdır. İkinci yönü böylesi bir olayın birliktir öncesi ilgili yapının MK'sından, daha sonra GBMK'dan hangi kaygılarla olursa olsun gizlenimin yanlışlığıdır.

Anlayabildiğimiz kadanyla OPK bu konuyu gündeme getirip, olayı mahkum etmiş ve olayın kapatılması kararını almıştır. Aslında konferansın, alt konferanslarda tartışılmayan konular hakkında karar alma yetkisi yoktur, bu da başlı başına bir yanlışlıktır. Bu sorun o dönem partiye açılıp, sonuçlandırılmıydı. Böylece olayın yarın, öbürünk farklı amaçlarla gündeme getirilip malzeme olarak kullanılmasının da önüne geçilmiş olacaktı.

Peki bugün bu konunun gündeme gelmesinin nedeni nedir? Bu olayın basına çeşitli biçimlerde yansımaları mı? Sanki günlerce basın bu olayın üzerine gidip bir karalama kampanyası yürüttü de, bir açıklama yapmak zorunda kalınıyor gibi sakın kimsede böylesi bir gerekçeye sarılmaması. Aksine böylesi bir olayın kamuoyuna açıklanması bu aşamada burjuvazinin geniş kitleler üzerinde etki de yaratabilecek bir kampanya yürütüp, dikkatlerin başka yönlere çekilmesine malzeme yaratacaktır.

Ama yazıdan anladığımız kadanyla bu olayın gündeme getirilmesinin nedeni Sİ yş.ın partiden arındırılması gerektiğine inandığı, ama yazısında neden sağ oportünist olduklarını görmediğimiz bu yş.ların hanesine bir olumsuzluk eklemeye çabasıdır. Yş. bu çabasını o noktaya vardırımsı ki, yazısında "bunun elinden klasikleri alıp alıntı yapacak yer bırakmadan bir paragraftan fazla yazı yazamaz" şeklinde, yanıt vermeye dahi gerek olmayan böylesi yorumlara yer vermiştir. Bu tür yöntemlere kim tarafından başvurulursa vurulsun yanlışlara karşı verilecek ideolojik-siyasi mücadelelerin etkisini zayıflatacaktır.

Diğer taraftan Sİ yş. "Ticaret" olayının kayıtlı olduğu OPK'nın "gizli ve çok özel tutanak" diyerek ayrı olarak yazılan ve saklanan bu tarihi belgenin bütün partiye açılmasını bir defa daha talep ediyor" deyip ardından ekliyor, "İşte o zaman 'faili meçhul' birçok olayla birlikte hanın özel odasına kurularak gizlenmeye çalışanlar tüm gençlikleriyle ortaya çıkacaklardır."

Bu cümleler bu belgelerde "ticaret" olayının dışında yş.ın deyimiyile başka "faili meçhul" olayların da var olduğu şeklinde izlenimler veriyor. Böyle bir durum var mı yok mu, bilmiyoruz. Ancak bu belgelerde başka olaylar olmuş olsa yş. OPK de-

legesine olduğuna göre bilmesi gerekirdi ve yöntemi itibariyle yazısında böylesi olaylara yer verdiğinden şüpheleniyordu. Ama yazıda böylesi bir olay yok. Eğer "bunlar bu olayı yaptıklarına göre kimbilir daha neler yapmışlardır" gibi bir varsayımdan hareket edilirse, ciddi saibeler yaratıp, kurgularla iddialı sonuçlara ulaşmanın ne kadar vahim bir hata ve suç olduğunu hatırlatalım.

Peki, bu sorun gelinen aşamada nasıl ele alınmalıdır?

Bu sorun yş.'ın yazısı sayesinde zaten P.ye yansıtılmıştır. Sözü edilen OPK belgeleri de parti içine dağıtılmalı ve parti iradesine başvurulmalıdır. Bu olayın farklı kayıtlara malzeme olarak kullanılmasına müsaade edilmemelidir.

Anlayabildiğimiz kadanyla OPK'mız bu olayı ele aldığına ne adına olursa olsun isterse "örgüt çıkarı" için olsun pragmatist davranmanın yanlış olduğunu tespit edip mahkum etmiştir.

Eğer bu olayın kişisel çıkarlar için kullanıldığı yönünde bilgiler varsa, bir soruşturma açılıp bu kapsamda ortaya konulmalıdır. Sadece varsayımlara dayanıp ulu orta saibeler yaratmanın önüne geçilmeli ve kesinlikle bu olay parti dışına çıkartılmamalıdır. Soruşturma sonucunda parti iradesine başvurulmalı ve iradeye göre olayın kamuoyuna açıklanıp/açıklanamayacağı sonucuna ulaşılmalıdır. Eğer soruşturma sonucunda varolan bilgiler dışında somut bilgileri ulaşılmamışsa bu olayı OPK'da ele alındığı gibi parti içinde mahkum edilmeli. Parti tabanımızda bu konuya ilişkin doğru anlayışın zaten var olduğu, bu nedenle özleştirenin ders çıkarma, eğitim anlamında bir işleve sahip olmayacağından ve de kamuoyunun gündeminde hiçbir yeri yokken, gündeme getirip egemenlerin geniş kesimler içinde yankı uyandıracığından ve dikkatleri başka yöne çekmesinin, demogojilerine malzeme olacağından hareketle parti dışına çıkartılmamalıdır. Bu aşamada koşullardan bağımsız "ne olursa olsun" deme lüksüne kimsenin sahip olmadığı bilinmelidir.

Sİ yş. "ticaret" olayından ve ne idüğü belirsiz bir şekilde "bahsedildiği iddia edilen komplolardan" hareketle "görüldüğü gibi bu bayların artık mücadele diye bir sorunları kalmamıştır" sonucuna ulaşılıyor. Bu yargısını kuvvetlendirmek için HH'nin "partinin keşmekeşlik içerisinde boğulmak üzere olmasına, sekreterleri yakalanan üç bölge komitesinin dağılmasıyla yüzüze olmasına rağmen bunlara müdahale etmediği", TN'nin hâlen görev alanı olan kırsal dönmemesi ve bu yş.ların "pratiğe girmekten öcü görmüş gibi korktuğu" örnekleri veriliyor. Bu örnekleri de değerlendirmekte yarar var.

Yakalanmalar sonrası partinin içinde bulunduğu duruma müdahale etmek sadece HH'nin değil, organ olarak SB'nin görevidir. Eğer müdahale edilmişse, ki öyle görünüyor, SB organlar olarak eleştirilmelidir.

TN'nin sağlık durumundan bahsetmiş, yani nedenlerinden bağımsız olarak görev alanına dönmemesini bir şeylere malzeme olarak kullanmak için gündeme getirmenin yanlışlığı ortadadır. Bugün düz yolda dahi yürümekte zorlandığı, aşırı

zorlanma durumunda felç olma tehlikesi olduğu halde yş.ın kırsala gitmemesini, gidememesini sırf yş.ın hanesine zorlama bir şekilde "olumsuzluk" eklemeye çabasına girmek, "kendisi şu anda derin acılar içerisinde hastahane de kırıyıyor olsa gerek" biçiminde bir üsluba başvurmak hiç de yş.ça bir tavir değildir. Ancak görüldüğü kadanyla Sİ yş.ın bu yönü bir çabası da yok zaten.

"Pratiğe girmekte öcü görmüş gibi korkulduğundan" bahsedilirken, girmekten korkulan pratiğin ne olduğunu anlayamadık. Pratikten herhangi bir baskına, eyleme girmek kastediliyorsa onlardan öyle bir pratik bekleyip, olmayınca da "korkaklar" biçiminde bir yoruma gitmek saçmadır. Onları değerlendiren SB olarak P.ye ideolojik-politik-örgütsel önderliği ne oranda yerine getirdiklerini baz alırız. Önerdiği bir yöne değeriendiririz. Yoksa "en iyi nişan alan, en fazla kurşun sıkan, en cesur en ML'dir" gibi sonuçlara ulaşabilececek bir mantıktan hareket etmenin kurumsallaşan bir parti yerine, tamda Sİ yş.ın bahsettiği "putlaştırılan kahramanlar" yaratacağı açıktır.

Yeri gelmişken Sİ yş.ın dile getirdiği "en iyi kadroların en zor alanlara" şeklindeki anlayış üzerine duralım. Yş.ın içeriğini açmadan doğru olarak görüldüğü bu anlayışın deşmekte yarar olduğu düşüncesindeyiz. İkkin, Sİ yş. tarafından partimizin anlayışı (!) olarak dile getirilen "en iyi kadrolar, en zor alanlara" ifadesinin muğlak buluyoruz. Zorluklar görecelidir. Her alanın kendine özgü zorlukları vardır. Ancak bizler kırsal alanları esas alırken, devrim karşı-devrim arasındaki güçler dengesinin kırsal alanlarda devrimin lehine bir güç dengesinin varlığından hareket ediyoruz. Buradan şu sonuca varmamız çok zor değildir, eğer adına layık bir mücadele vermek (ki, bu her alan için geçerlidir, eğer yatılıyorsa nerede olursa olsun işlerin bir zorluğu yoktur) karşı-devrimin, ekonomik, siyasi, askeri yığınları yaptırdığı şehirlerde faaliyet yürütmenin zorluğu ortadadır. Parti tarihinde yediğimiz darbeleri esas olarak buralarda almamız boşuna değildir. Ancak şehirlerdeki geçmiş pratiğinin adına layık bir nitelikte olmaması "kırsal zordur, şehirler kolaydır" ifadesinin anlayışların gelişmesini neden olmaktadır. Bu anlayış basit gibi görüldüğü devrim yolu konusundaki partimizin anlayışını çarpıtabilecek içeriktedir.

MK üyelerinin çoğunluğunu kırsala yerleştiren örgütün esasının olduğu yerde, onları başında olmanın gerekliliği dışında bu yş.ları kırsalda korumanın şehirlere göre daha kolay olacağından hareket etmiyoruz mu? Partimiz açısından uzun vadeli önemli ortadayken İsmail Bulut vb. yş.ları Dersim'de tutmak yerine Karadeniz'e yollamamızın yanlışlığını özleştirmesini vermiyor muyuz? Son yediğimiz darbelerin kırsalda değilde şehirlerde olduğu ortada değil mi?

Anlayacağınız sonuçta, Sİ yş.ın ortaya koyduğu ve verilerden ilgili yş.ların mücadele niyetleri olmadığı sonucuna ulaşmanın zorlama bir tespit olduğu düşüncesindeyiz. Zorlamadık, çünkü nedenlerden sonuçlara varılacağına, önyargıların beslediği ulaşılmış sonuca, yani bu yş.ların mücadele niyetlerinin olmadığına nedenler bulunmaya çalışılmaktadır.

Diğer taraftan, kongreyi 2 yıla almanın gerekçesi olarak ilgili yş.ların "partiyi geriye çekme" uğraşından dolayı işlemeyen MK'nın yerine bunlardan arınmış yeni bir MK'yi oluşturmayı gündeme

Topluşsal bilinç, çeşitli düşünce biçimlerini dile getiren bir deyimdir. Mitoloji, din, felsefe, ideoloji, bilim, sanat, ahlak vb. gibi düşüncenin çeşitli biçimleri, toplumsal bilincin öğelerini meydana getirir. Doğa ve toplum tarihini birbirinden ayıran temel farklılık da, bu bilinç öğesinin varlığı noktasında sözkonusu olmaktadır. Yani, insanın toplumsal tarihi, doğa da olduğu gibi "bilinçsiz ve kör etmenlerin" sonucu olarak belirmez. Doğa da hiçbir şey, bilinçli istenen bir erek olarak meydana gelmez. Oysa Engels'in özlü açıklamalarıyla dile getirecek olursak, "toplum tarihinde etkin olanlar, yalnız bilince sahip, düşünüp taşınarak, yada tutku ile hareket eden ve belirli ereklere izleyen insanlardır; (toplum tarihinde- bn-) hiçbir şey bilinçli bir maksat olmadan, istenen bir erek bulunmadan meydana gelmez". (1) Bu nedendir ki, insan tarihinin gelişiminde bilincin rolü yadsınamaz. Tarihin incelenmesine gerçek anlamda bilim niteliği kazandıran Marksizm, anlaşıldığı gibi bu noktada tarihi salt nedenselliklerle açıklamaz, aksine insanın bilinçli etkinliğine gereken önemi verir ve bu bilinçli etkinlik olmadan tarihsel gelişmenin olamayacağını belirtir. Marksizmin bu diyalektik yaklaşımı, elbet-

belirlemenin yapıldığı koşullarda ideolojik aygıtlar insanlığı bu denli yönlendirecek ve etkisi altına alacak boyutta gelişmiş değildi. Bugün ise emperyalist kapitalizm, elinde bulundurduğu iletişim, ulaşım, haberleşme ve medya teknolojisiyle egemenliğini bilinçlerde meşrulaştırmaya ve mutlaklaştırmaya olağanüstü derecede önem ve hız vermiş durumdadır. "Bilim" adına konuşan emperyalist ideologlar, gerçekleri çarpıtarak, ters yüz ederek, yalana dayalı ideolojilerini sürekli üretmekte ve bunu ideolojik aygıtlarla kitlelere benimsetmektedirler. Bilindiği gibi hiçbir sömürü sistemi egemenliğini tek başına zora ve baskıya dayalı olarak sürdürmez. Dolayısıyla, denilebilir ki, sömürülen ve baskı altında tutulan yığınların bu durumu kabullenışı, egemen düşüncelerin bilinçlerini ne ölçüde egemenlik altına almış olduğu ve yönlendirebildiğiyle ilintilidir. Daha açık ifade edecek olursak, yığınların baskıya ve sömürüye boyun eğişini olanaklı hale getiren en önemli faktörlerden birisi de, egemen ideolojinin hakimiyetidir. Toplumsal bilincin bu egemen ideolojinin baskısı altında olması, yığınların kendi gerçekliklerini görmesini dahi imkansızlaştırmaktadır.

Kapitalizm, sömürü varlığını meşrulaştırmak ve küçükleştirmek için ide-

larda olduğu gibi, gerçekliğin çarpıtılmış, ters yüz edilmiş, yabancılaştırılmış bir biçimde topluma dayatıldığı aldatmacadan başka bir şey değildir. Sözkonusu bütün düşünceler, egemen maddi ilişkilerin fikrîsel ifadesi olan düşüncelerdir. Öte yandan ideolojinin gerçek anlamda bilimselleştirilmesini yani bilimin, işçi sınıfının ve emekçilerin devrimci pratiği ile birleştirilmesini, sömürücü sınıflar şiddetle reddederler. Bu reddediş temelinde gerçekliğin çarpıtılmasını olanaklı hale getirmek için, bilimin tarafsız olduğu düşüncesi hızla yayılmaya çalışılır. Toplumsal bilinci teslim almak ve dumura uğratmak amacıyla, yaşadığımız dönemde burjuvanın, yoğun bir ideolojik bombardımana giriştiği bilinmektedir. Dolayısıyla "yükselen değerler" denilerek bir değer erozyonunun yaratılmaya çalışılması boşuna değildir. Emperyalist ideologlar tarafından "bilim" adına, sosyalizmin öldüğü, ideolojilere dayalı sınıf savaşımı tarihinin sona erdiği propagandası, bir çözümsüzlük, çaresizlik, umutsuzluk olarak insanlığa dayatılmaktadır. Yaşadığımız dönemdeki bu ideolojik bombardıman sonucunda, toplumsal bilinçte önemli tahribatlar yaratarak dünyaya nüfus etmektedir. Bu nedenle bilimin, bilimsel bir felsefenin ve ideolojinin, işçi sınıfının ve

lan diyalektik ilişkiyi, yani bu düşünce biçimlerinin sahip oldukları yeni nitelikleri dile getirmek önemli bir başlangıç olacaktır.

1. Bilim yönteminin ayırıcı özellikleri:

Bilim, araştırma konularıyla tanımlanan çalışma ve faaliyetlerin tümünü ifade eden bir terim olarak; doğruluğu ve toplumsal pratik ve deneyimle sınanmış kavramlar, kategoriler ve yasalar aracılığıyla dünyayı yansıtan nesnel bir düşünce biçimidir. Ancak bilim yöntemi daha genel anlamda (1) yalnızca araştırma konularıyla tanımlanan çalışmalar değil, doğa ve toplumun nesnel kavranışını bir bütün olarak olanaklı kılan bir düşünce yöntemidir. Bu temel niteliği gereği bilim yöntemi, kendisini diğer yöntemlerden ayıran, geçerli ve evrensel bir düşünce yöntemi olmasını olanaklı kılan ayırıcı özelliklere sahiptir. Herşeyden önce bilimsel gelişmenin temel itici gücü, insanın toplumsal yaşamın, maddi yaşamın üretimidir. Gerçekliğin nesnel olarak bilinmesine ve değiştirilmesine olanak veren bilim yöntemi, dinamik bir etkinlik olarak toplumsal ihtiyaçlardan doğar, insani ihtiyaçların karşılanmasına yönelir. Doğanın insan ve insanın insan üzerindeki egemenliği-

BİLİM, FELSEFE VE İDEOLOJİ...

teki, tarihsel gelişmenin nesnel yasalara sahip olmadığı anlamında değildir. Bilinçli erek, tarihsel gelişmenin nesnel yasalarını kavradığı ölçüde tarih yapıcıdır.

Bilinçli etkinliğin tarihsel gelişiminde ki bu niteliği gereği, her tarihsel formasyonda nesnel koşullarla birlikte, toplumsal bilincin bürünmüş olduğu içeriğin ortaya konulması da önem taşır. Özellikle burjuvaziye karşı savaşımında işçi sınıfının, sınıf olarak kendisini ortadan kaldırmaya yönelik hareketinde, bu harekete yön veren bilincin tüm nitelikleriyle ortaya konulması da önem taşımaktadır.

Marks ve Engels, 1845 yılında Alman ideolojisi başlığı altında birlikte tutmuş oldukları notlarında, "maddi üretim araçlarını elinde bulunduran sınıf, aynı zamanda zihinsel üretim araçlarını da emrinde bulundurur, bunlar o kadar birbirinin içine girmiştir ki, kendilerine üretim araçları verilmeyenlerin düşüncelerinde aynı zamanda bu egemen sınıfa bağımlıdır" (2) belirlemesini yapmaktadırlar. Bu belirleme günümüz koşullarında daha nesnel bir durumu ifade etmektedir. Çünkü yukarıdaki

olojisini "bilim" adına konuşarak üretir. Oysa gerçek durum bunun tersidir. Gerçekte sözkonusu olan, ideolojinin hakimiyetinin sağlanması için, bilimin ve bilimsel gerçeklerin inkar edilmesidir. Emperyalist burjuvazi, gücü ve niteliği gereği bilimi açıkça karşısına alıp inkar edemediğinden, özünde taşıdığı bilim dışılığı "bilimsellik" görüntüsü altında gizlemeye çalışır. Bilim adına gerçekliğin çarpıtılması, burjuvazinin ideolojik hakimiyetinin vazgeçilmez yöntemidir. Örneğin, yaşadığımız dönemde, Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku'nun dağılışıyla birlikte, doğu olarak propaganda edilen, "ideolojilerin sonu", "tarihin sonu", "Yeni Dünya Düzeni" tezleri "bilimsel teknolojik devrim" olarak sunulan verilere dayandırılmaktadır. Bu ideolojik saldırılarla amaçlanan, toplumdaki sınıf karşıtıklarının artık son bulunduğu, sınıf savaşımının bittiği biçimindeki gerçek dışı açıklamaların topluma benimsetilmesidir. Bu amaçla, korkunç boyutlara varmış olan medya teknolojisi ile yığınlar çok boyutlu bir ideolojik bombardımana tutulmaktadır. Oysa emperyalist burjuvazinin propaganda ettiği "bilimsellik", bütün sömürücü egemen sınıf-

emekçilerin devrimci pratiğiyle birleştirilmesi, her zamankinden daha büyük bir aciliyet ve önem taşımaktadır.

Yaşanılan sosyalizmden geriye dönüş süreci, aynı zamanda burjuvaziye Marksizm'in geçersizleştiği propagandası imkanını vermektedir. "Sosyalizmin öldüğü" propagandası, devrimci pratiğe yön veren Marksizm'in geçersizliğini yığınlar benimsetilmesinin önemli bir malzemesi olmuştur. Ve bu, işçi sınıfının ve emekçilerin devrimci mücadelesinde, onları tamamen çaresizleştirmenin ve kaderlerine razı etmenin silahı olmaktadır. Dolayısıyla, Marksizm'in geçersizleştiği propagandasının, bilinçlere ciddi ölçüde nüfus ettiği ve hatta kendisini Marksist olarak adlandıran bir çok çevrede, Marksist argümanların değiştirilmesi girişimlerinin yoğunlaştığı yaşadığımız dönemde, başlangıç noktasına dönerek, bugünde tüm canlılığını koruyan Marksizm'in devrimci özünü, yaşayan dinamik yapısını dile getirmek önem taşımaktadır. Elbette bilimsel bir ideolojinin, teorik ve pratik üretimi için bu çaba tek başına yeterli değildir, ancak, Marksist öğretinin ortaya çıkışıyla birlikte; bilim, felsefe ve ideoloji arasında kuru-

ne karşı, maddi ve düşünsel ihtiyaçların karşılanması ve insanın özgürleşmesi, bilim yönteminin içeriğini oluşturur.

Doğa, toplum ve insanın üretim faaliyeti basamak basamak gelişir, alçaktan yükseğe doğru derinleşir. Dolayısıyla doğa ve toplum üzerine insan bilgisi de, bu gelişmeye uygun olarak giderek derinleşir, yükselir. Dış dünyanın, nesnel gerçekliğin gelişimi diyalektik gelişme yasasının niteliğini ortaya koyduğu gibi, gerçekliğin düşünce ile olan ilişkisinde diyalektik bir ilişkidir. Bu ilişkiyi nesnel olarak kavrayan düşünce yöntemi ise, bilim yöntemi, yani diyalektiktir. Yüzeyden derine, tek yanlılıktan çok yanlılığa, basitten karmaşığa derinleşen bilginin bu hareketi, bütün düşünce tarihi boyunca kendisini gösterir. Üretim faaliyeti geliştikçe insanların düşüncelerinde gelişmiş, dünyayı kavrayışı derinleşmiştir. Bu gelişmenin sonucudur ki, insanlık, üretici güçlerinin ve üretim ilişkilerinin belli bir evresinde, bilim yöntemine, diyalektikçe sahip olabilmişlerdir. Öte yandan insan düşüncesinde, üretim faaliyetinin gelişimine etkide bulunur. Bu noktada, gerçekliğin somut bilgisinin

DIRENMEK GÖREVDİR!

İlk hissettiğim şey heyecan, korku-panik, peşinden arkadaşlar ve randevularım filandı diyebilirim. Bunu zıtların birliği şeklinde yorumluyorum. Mücadele ederken tutsak düşmek, fakat zıtların birliğinden ziyade onların çelişik konumları benim beynime iyice kazınmış olacak ki, her türlü işkence ve ölümü göze aldığımdan emindim, konuşmayacağım hissi hakimdi.

Araçtan indiğimde gözlerim bağlandı, bir şahıs kolumdan tutarak yürütmeye başladı. Sağa dön, eğil, yavaş, sola dön, yürü emirleriyle soğuk noktalardan yürüyerek ılık ve sigara kokan telefon, telsiz seslerinin duyulduğu bir odaya girdik. Başıma üşüştüler nerede oturuyorsun ne iş yapıyorsun, neresisin adın ne türünden bir çok soru. Hepsine cevap vermem hem gereksiz, hemde imkansız durumdaydı. Soruları sınırlı da olsa yanıtladıktan hemen sonra "bunu aşağıya götürülmeye de öyle sorgulayalım" biçiminde aralarında fikir alışverişinde bulundular. Yeniden niçin yakalandığımı ve buraya getirildiğimi sordular. Alıkonulduğum mekandan bahsederek "gezip dolaşıyordum, yanımda bir olay cereyan etti o esnada sizin meslektaşlarınız beni tutup önce karakola, sonradan buraya getirdiler" biçiminde yanıtladım.

Hayır, tutulur tutulmaz oraya götürülmedim, işte söylediğim gibi ilk olarak mıntika karakoluna götürüldüm. Olay mahallinden uzaklaşırken bir sivil zat tarafından engellendim, diğer görevlilerin gelmesiyle etkisiz hale getirildim. Araca bindirilinceye kadar aramızda şiddetli arbedeler oldu kolum sakatlandı. Bölge karakolunda komser, polis birçok sivil şahıs tarafından kaba dayak olarak bilinen şekilde hırpalandım. Burnumdan kan geldi. Orada bir tutanak hazırlayıp imza etmemi istediler. Tutanağı okudum fakat imzalamadım. İkinci bir tutanak hazırlayıp, üzerimdeki gıysilerde dahil olmak üzere kolumdaki saati cebimdeki parayı ve cüzdani zikredip imzalamamı söylediler. İkinci tutanağıda okudum, aleyhime kanıt olabilecek türden olduğunu gördüm, imzalamadım. Sivil bir kişi geldi, bir kez daha imzalayıp imzalamayacağımı, devamla imzalarsam daha iyi olacağını söyledi. Fakat red kararım değişmedi, kendi aralarında (sivil ve resmiler) "önemli değil" deyip, kolumdan tutup yumruklayarak nezarete atıldılar.

-Bu sorunu nasıl yanıtlayacağımı bildiğinizi tahmin ediyorum. Bir misal getirerek söyleyeyim. Seksen sonrası devrimci hareketin görelî gerilediği bir süreç sözkonusuydu. Değer verdiğimiz sanatçılardan birisinin kasetinde rastlamıştım. Hakim sınıf ideologlarına hitaben diyor ki: "Türkiye de işkenceye uğramayan var mı? diye sorulamaz, ancak işkenceye uğramayan var mı? diye sorulabilir" o sırada beyni tükenmiş yedi yaşındaki çocuğu bile ikna edemeyen generaller ve özellikle generaller şürekasının başı, ülkemizde işkence yoktur edebiyatı yapıyordu. Ozan abimizin o sürece ilişkin söyledikleri günümüzde de fazlası var, eksiği yok biçiminde devam ediyor. Sizin de yakından bildiğiniz gibi halkın en demokratik talebi şiddetle bastırılıyor. Sıradan bir suçtan dolayı insanlar üçüncü, beşinci kattan aşağı atılıyorlar. Kendi kopyukları yasaları uygulamadan insanları kaile ediyorlar. Bu koşullarda siz devrimci olacak, devrimci istemlerde bulunacaksınız, komünist olacaksınız, mücadele yürütüyor olacaksınız. Savaşta MLM yolunu seçmiş olacaksınız ve düşmanın en güçlü olduğu bir alanda tutsak düşmüş olacaksınız işkence görmemiş olmanız mümkün müdür?

Bana uygulanan şiddetin, işkencenin bir adım ilerisi çok büyük bir ihtimalle ölümdü denilebilir ki şübeye intikal eden her on kişiden sekizinin durumu söylediğim gibidir. Netice itibarıyla işkence gördünüz mü diye sorulmaz.

Oda da beş ile on arasında şahıs vardı, konuşmalarından anlaşılıyordu, sanıyorum bunlardan dört kişi beni aşağı dedikleri yere götürüyorlardı. Klasik adıyla belli ki sözkonusu yer işkencehaneydi. Beni bekleyenleri az çok seziyordum, fakat işkence ortamından ve sürecinden sonra düşündüğümde o denli vahşi ve gaddarlık beklemediğim izlenimini edindim. Yakalanma sebebim, tavır ve davranışlarımda dikkate alınarak, hırpalanıp korkutulduktan sonra savcılığa çıkarılacağımı düşünüyordum, yanılmışım gerçekten de. Bu göz

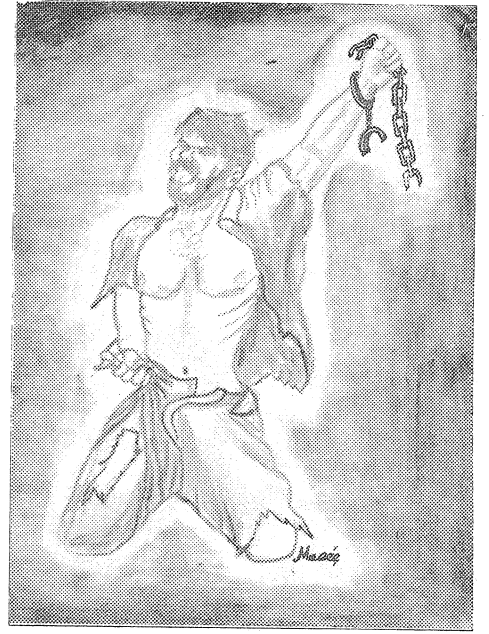
dönmüş insan müsvettesi caniler en kötü insani duygularını yitirmiş olmalı ki, kafamızın alamayacağı, akıllara durgunluk verecek şiddette işkence yapıyorlar, halkımızın kullandığı bir ifadeyle "düşmana yapılmayacak hareket"leri yapıyorlardı.

Soğuk, rutubet ve lağım kokan bir odaya girildiğimizi sanıyorum. Gözlerimde göz bandı, zifiri karanlık, yumruk darbelerinin etkisiyle kulaklarım zonklıyor, içimde korku, panik ve merak. Heyecandan burumun delikleri alabildiğince genişlemiş genzimde kan kokusu vücuduma hafif titretilen "üzerindekileri çıkart" emriyle dikkat kesiliyor, yavaşça gömleğime el atıyorum. "Hızlı hızlı" talimatlarıyla yeniden uyarılıyorum pantolon ve atletimi, birinde müdahalesiyle çıkartıyorum. Bir şahıs parmağıyla vücudumu inceliyor, ağzı feci şekilde alkol kokuyor, doktor olabilir. Vücudumun şiddete karşı duyarlılığını etüt ediyor olabilir.

Sözünü ettiğiniz şey elbette ilginç. İnsan oğlusu, bir yandan doğanın yüklediği rolü oynuyor, diğer taraftan halkın, partinin, devrimin yüklediği fonksiyonu yerine getiriyorsun. Düşündeki kısaca bir süreç daha birgün evvel aynı saatlerde yavuklusuyla aynı mekanda, aynı yatakta tabiatın size yüklediği misyonu yerine getiriyorsunuz ya da sevgiliyle sahilde geziyor, haki sınıfların politikaları üzerine tartışıyorsunuz veya bir fabrikada arkadaşlarınızla grev örgütlediniz, sonuç bekliyorsunuz. Fabrika gazetesi üzerinde düşünceleriniz var işyeri komitesinin sorunlarını tartışıyorsunuz. Bir hafta evvel konferans yapılmış, yoldaşlarınız konferansı kamuoyuna tanıtıyor. Bunun için bir grup yoldaşınız bildiri dağıtımda, siz korumak amaçlı peşlerinden yürüyorsunuz. Bir otomobil geliyor, arkadaşınızla önceden şifrelediğiniz gibi işaretliyorsunuz" aksilik ya üzerinizde silahınız da yok. Çekingen ve dikkatli bir şekilde o mahalli terk ediyorsunuz. Esas mücadele biçiminin savaşı olduğu koşullarda bir nevi savunmasız böyle bir eyleme çıkmamanın yanlışlığı üzerinde dikkat çekiyoruz, üstü eleştirmek gerek deyip geçiyorsunuz. Sonra bir gerilla faaliyeti geliyor aklınıza. İbrahim, Orhan, Hayrettin... zihniniz Vartnik ve ötesini zorluyor. Hepsi işkencenin bir adım ilerisi kuşkusuz, oda adı kalles olan ölüme tekabül ediyor. Lakin her halk önderi stratejik olarak güçlü olmanın avantajıyla saldırıyor düşmana. Savunmada, geri çekilmede ilkel ve kademeli fakat şimdi bunların hepsinden uzaktasınız, taktik olarak güçsüz, tek silahınız direnmek onu diğer önderler gibi kullanmazsanız, şiddet faslı başlamadan savaşı kaybetmiş o andan itibaren ölmüş demeksiniz. Fakat henüz ölümlü yaşam arasındasınız. Nihat Berham'ın dediği gibi "en genç yerinizi ölümlü tanıştırmak üzere" elektrikli sandalye, zincir, jop, falaka, Filistin askısı, elektrik, işkence aletleri yönünden tekniğin yakaladığı en yüksek düzey ve en modern yöntem. Hepsi uygulanır veya uygulanmaz.

Benim payıma jop, zincir, askı, sandalye vb. düştü. Acı büyük olabilir asla dayanılmaz değildir. Hayda hayda dayanılabilir. Yeter ki bedeni ölümlü tanıştırmaya bilincini kafamızda meşrulaştıralım. Düşmana saldırırken nasıl zevk ve heyecan duyuyorsak, bunu mücadelenin bir parçası sayıyorsak, tutsaklık koşullarında mücadelenin daha büyük bir parçası olarak değerlendirmeliyiz.

"Sandalyeye otur" diye bir ses duydum. Sandalye bana doğru itildi. Üst kısmı elimde geldi. Bir an elektrikli sandalye olacağı aklıma geldi. Üzerimde hiçbir şey yoktu. Anadan üyandım. Oturdum kollarımı yukarı kaldırdılar. Bir iz vardı, ne olduğunu sordular, önemli değildi cevapladım. Koluma özellikle omzuma bitişik noktaya 25-30 cm genişliğinde tansiyon aletine oldukça benzeyen bir gereç sardılar. Diğer kolumda aynı durumdaydı. Bu gereçleri göz bandımın altından görebiliyordum. Tansiyon aletine benzeyen gerece zincir sesi veren bir cisim bağlanmışlardı, zincirin diğer ucu tavana monte edilmiş, muhtemelen bir makaraya bağlıydı. Belli ki makaradan dönen diğer uç elektrikli bir mekanizmayla (temas halinde) koluma sarılan bandlardan hareketle kollarım yukarı doğru kalkmaya başladı. Peşinden tüm vücudum tavana doğru yükseliyordu. Zincir ve makara sesini hissettim, kollarımdan tavana asılmış vaziyetteydim. Vücudum aşağı doğru sarkıyor, alkol kokusu hissediyordum, önümde arkamda geziyorlardı.

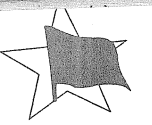

"Bak Veli, sorduğum sorulara doğru cevap vermelisin aksi halde, elektiriğe dayanamazsın. Cinsel organını keseceğiz, sana tecavüz ederiz, bak kollarından astık, burada parti-marti, Allah kitap sökmeyiz. Şimdi boynundan asarız; efendi efendi konuş, çek git" diye başlayan "yanındakiler kimdi, kaç yıldır ilişkiydesin, konumun nedir?" Biçiminde devam eden soru curcunasıyla karşı karşıya geldim. Bütün soruları tek cümleyle "Bana haksızlık ediyorsunuz" diyerek yanıtladım. Hemen hırçınlaştılar. İki ayağımı bir araya giren kalınca bir ip ten yapılmış olduğunu sandığım halkayı ayağıma geçirdiler. Halkada bulunan özel bir çıkıntıya ayak baş parmağıma taktılar. Aynı halkadan bir başka uzantıyla cinsel organıma bağladılar. Uzun süreli almadı, yarım dakika olduğunu sanıyorum. Vücudum iyice ağırlaştı omuzla parmaklar arasını bütünüyle hissetmiyorum. Ağzımda sultanma ve az miktarda köpük sözkonusu, ağzımdan akıyor. Buton açma kapama sesiyle birlikte ayak parmaklarımdaki cinsel organımdan bağırsaklarımı ve tüm vücudumu yakan korkunç bir acıyla tavana doğru yükseliyor, tekrar aynı konuma geliyorum. Bir kez daha aynı ses aynı acı ve ben bir çığlık atıyorum. Tam da çığlığı duyar duymaz birisi "konuşacakmısın, indirelim mi" diyor. Bende cevap yok. Kulaklarım zonklıyor, ağzımdan köpük ya da su akıyor, beynimde sarsıntı hissediyorum, vücudumun birçok yeri demansız. Çok kısa fasıllara açma kapama sesi ile birlikte yukarı doğru kasılıp gevşeme biçiminde bir pozisyondayım. "Dayanılmayacak acı dedikleri bu olsa gerek diye düşünüyorum. Arkadaşlar, önder yoldaşlar, randevular hızla gözümün önünden geçiyor. Bu aşamada da kararlı olduğum kanaatindeyim. İbo, Orhan, Hakkı gözümde görünüyor. "Tam da böyle düşünürken, işkencecilerden birinin konumunu" söyle, sonra "ser ver sir verme, İbrahim Kaypakaya gibi" sözleriyle heyecanlanıyorum. Sustum elektrik verme olayı kesildi. Biraz aşağı indirdiler, ayaklarım sandalyeye temas edince rahatladım. Sonrası malum indirmediler, onlar benzer sorulara, ben suskunluğa devam ediyordum. Tahrik amaçlı bir ifade "Partizan olduğu direnmesinden belli, ulan devrimciliğide beş paralık ettiniz önderleriniz slogan atırlar, işkencehaneleri mahkeme salonlarını devrimin kürsüsü haline getirirler, bize meydan okurlardı. Sizde yığıtlık ne gezer."

"Ulan hiç devrimci dediğin kendine tecavüz ettir mi? Konuşmazsanı bunu da yapacağız. Burdan konuşmadan çıkmak yok" ve akımda tutamadığım bazı sözler sarfediyorlar, hepsi de kızgın ve sinirli, nefes alışverişlerinden hissediliyor.

Aşağılık insanların kendilerine yakışan dillerini ve tavırlarını size olduğu gibi aktarmayı gereksiz buluyordum kaldı ki düşmanın tecavüz, cinsel organ, partizan kelime ve ifadelerini nasıl bir eda ile ve nasıl bir dille söylemiş olacağını anlayacağımız kanısındayım. Bu sebeple söyleşinin akışı içerisinde kullanılmaktan çekindiğim kimi kelime ve cümleleri özünü değiştirmeden açıklama getireceğim gerçeğini gözönüne buldurunuz.

Ne diyordum, sandalyenin üzerindeyim tahminen beş dakika kadar beklettiler. O anki durumum için yokun ve bitkinlik demek o tabloyu anlatmak için yetersiz kalacağından geçiyordum. Başım öne eğilmiş, "kaldır başını kaldır" diyorlar. Boynum ağrıyor, başımı yukarıda tutamadığım

belli. Sandalye ayak altından alınıyor, sallanıyor, buton zincir sesi, elektrik bağırtıyor. Elektrik verme işi biraz dozu artırılarak kısa aralıklarla devam ediyor. Vucuduma su serpiyorlar, harici dahili tüm bünyem yanıyor. İndirin konuşacağım dememi bekliyorlar. Birisi bağırtıyor, parti, ordu bir de gençlik çıktı hangisindensin? Peşinden ağza alınmayacak küfürler, tüm bilincimi, cesaretimi toplayarak "alçaklar ben yakalandığımda yoktu, polis otosunda ve karakolda da görmedim, assanında başkaca söyleyecek bir şeyim yok diyerek" sustum. Elektrik verme işlemi bitti. Ağzım köpüklü, aşağı doğru indirdiler, (ayaklarını sandalyeye dokundu. Dik durmadığımı algıladım).

Yaklaşık bir buçuk saat oldu işkencehanedeyim. Biraz sonrasında ne olacağı belirsiz, randevulu olduğum arkadaş yakalandığımı duymuş olabilir. Randevu saatinde sözleştiğimiz yeri kolaçan edecek beni göremerince tutsak düşüştüğümüzden emin olacaktık. Dileriz önlemini almıştır. Başka türlü tanıdığım arkadaşlar dışında randevulu ilişkim olmadığından dolayı daha iyi bir durumdayım, dirençli ve kararlı olma-kontum daha da güçlenmiş bir durum arz ediyor. Daha sonra öğrendiğime göre tutsaktığım birgün sonra basına yansımıştı. Bu durumda da ilgili insanlar ihtiyatı elden bırakmama yönüne gidecek, düşman ündüğünü bulamayacağı. Arkadaşlar, özel sorular sormazlar mı? Örneğin bizim görüşümüzle ilgili olan legal dergileri soruyorlar, okuyor musun, evde var mı-olumsuz cevap alınca bu isimleri duyduğunu diyorlar elbet hepsine olumsuz cevap veriyorsun. Devamla karşı cinsle arkadaşlığın var mı? Haftada kaç kez cinsel ilişkide bulunuyorsun, masturbasyon yapıyor musun? vs. senin tek görevin az fakat işlerine yarayacak bilgiler vermek. Diğer arkadaş pot kırıp kırmadığını soruyor. Evet, dalgınlık oldu. Çok ciddi olmayan bir konuda: "Veli sen neden illegal meselelerle uğraşıyorsun" diye sordular. Bende "Ben gizli işlerle ilgilenmem" biçiminde yanıtladım. "Haa illegal, gizli anlamlarına geliyor, birde diyorsun ki ben Partizan değilim" diyerek güldüler. Tabii ki fiziki şiddet uygulamaları devam ederken soruyu soruyorlar. Bu işe yarayanınca baskıyı hafifletirip, sürekli soru sorma yolunu seçip, psikolojik olarak etkileme ve sizi yanıltarak, birbirine çelişik düşen cevaplar olarak, az sonrası için kullanmak, bu yöntemle sizde "Ne de olsa ağzından kaçtı, bildiğin bazı konuları öğrendiler, konumunu anladılar, direnmem bir işe yarayacak, itibarı uyararak çözme yolunu açacaklarını sanıyorlar. Bu alanda da başarılı oldum. Parti basınından birçok defa okuduklarımdan bazı yoldaşların işkencehane deneyimlerini aktarmaları ve parti ilkeleri, çalışmalarında gözönünde tutulacak hususlar, önerilerden faydalandım.

Askıdan indirdiler, sandalyeye oturdum. Kollarım çözüldü. Omuzlarımdan itibaren, parmak ve avuçlarıma kadar olan kısım tamamen uyuşmuştu. Bir şahıs kolumu aşağı-yukarı, sağa-sola hareket ettire, beş on dakika sonra el, bilek ve kolum canlandı sandalyeden kalkmamı söylediler. Kalkmak için hamle yaptım yere düştüm. Birkaç tepik yedim. İki kolumdan tutup kaldırdılar. Soğuk etkisiyle titriyordum. Tekrar sandalyenin üzerine oturtup, çamaşırlarını üzerime atıp giyin dediler. Zorlukla giyindim. Odaya bir kişi gelip "durum nasıl" diye sordu. "Bunun bugün konuşacağı yok, yarın konuşuralı" biçiminde cevapladılar. Odada bir sessizlik oldu. Herhalde odadan ayrıldılar. Beş dakika sonra bir sigara kokusu aldım. İçerde bir kişi bırakmış olmalı. Bu durum yarım saat sürdü. Biraz canlanmışım. Tuvalete gitmek istiyordum dedim. Orada olduğunu düşündüğüm şahıs elimden tutarak bir kapıdan geçtik ve göz bantımı biraz yukarı kaldırdı. "Buraya yap" dedi. Tekrar içeri getirdi. Sandalyeye oturmadım, ayakta bekledim. Saat 11-12 veya 01 (gece) kolumdan kavrayarak odadan çıkardılar. Yürü, dön, eğil, yavaş, hızlı, emirleriyle

le bir iki merdiven indik. Bir iki merdiven çıktık, bir kaç köşe döndük, ılık ve havadar bir mahalden geçiyorduk, gözlerime bir ışık vurdu. Yeniden karardı. İssiz bir koridorda yürümeyi sürdürdük. Beni yürüten şahıs arkamda kalmak suretiyle durmamı istedi. "Durdum şimdi gözlerini açacağım ve arkana bakmadan yürüyeceksin sözleriyle beraber göz bantımı çözdü. Rahatladım. Gayri ihtiyari olarak başımı sağa sola çevirdim. "Kıyrdama düz yürü" diye kızdı. Ben önde, o arkamda yürüdük. Bir kapalı kapı biz gelince açıldı. Beni getiren şahıs bana görünmeden dö-rüp gitti. Karşılayan kişi aleni bir durumdaydı. Şimdi de görsem tanırım. Bu kişi hücre görevlilerinden. Kaldı ki hücrede görevli başka bir kaç kişiyle daha müşerref oldum. Onları da tanıyabiliyim. Görevli kişi baba adımı sordu cevapladım. Sonra bilmem kaç numaralı hücreye koydular. Kapı kilitlendi. Geçen diğer kişileri bu sözünü ettiğim mekanda geçirdim.

Bu konuyla ilgili sorularımı anlayamadım. Tavrı koyma meselesine gelince, ilk söylenmesi gereken şey, genel olarak devrimcilerin bitmez tükenmez bir enerjile dolup taşıyor olmaları, onları hem kendileri için hem de başkaları (halk) için canla başla çalışmaya, toplumsal, kurtuluş için seferber olmaya itmektedir. İkinci olarak konuşmanın, sır vermemenin kendisi düşmana karşı aktif bir tavrıdır. Üçüncüsü ise tutsaklık koşullarında da şartlara göre fiziki tepki gösterilebilir. Örneğin sohbetin başında deşindiğim gibi, polis otosuna binmem sırasında karşı taraf oldukça güç duruma düş-tü. Birkaç kişi el ve ayaklarından kavramış yine birkaç kişi yumruk darbeleri indiriyor. Bunlar yetmiyormuş gibi çevrede bazı resimlerde silahlarına sarılmış hazır bekliyorlardı. Her ne kadar bu durumda tüm çemberi etkisiz hale getirebilsem firar etmem imkansız gibiyse de yine de şansımı denemek istiyordum. Kaldı ki bu durum mahkemede aleyhime kanıt olarak kullanıldı. "İlgili değilse neden otoyola binmiyorsun" denildi. Bir örnek daha vereyim, otoyol bindiğimde sırtımda, ceket var, ellerim keleğçeli, kapalı kasa araç, cüzdanimin iç kısmında bay ve bayan iki arkadaşın fotoğrafı vardı. İlk baktıklarında bu fotoğrafları görmemişlerdi. Yeniden bakıp görme durumları olur, kim oldukları sorulabilir düşüncesinden hareketle cüzdanı zor bir şekilde cebimden çıkardım. Resimleri bulup içinden aldım. El kısmıyla parmak uçlarıyla hırpaladım. İstedim gibi imha edemedim. Parmak ve dişlerimi kullanarak parçaladım. Parçaları küçük hale getirip bir kısmını yuttum. Diğer parçaların az kısmını cebimde bırakıp diğer kısmını, sağa, sola serpiştirerek, görümemesini veya görümesinde durumunda ne olduğu anlaşılmayacak duruma getirdim.

Bunun dışında sizin istediğiniz türden bir tavrım olmadı.

Geceyi an be an anlatacak değilim. Hücre bakımsız, pis ve ırsan sağlığına zararlı özelliklerden ibaretti. İçinde eski bir somiya, üzerinde oldukça kirli, ince bir sünger ve nem kokan bir battaniye mevcuttu. Madem soruyorsunuz; 250 cm uzunluğunda 150 cm eni ve 250 cm yüksekliğinde dışarıdan ışık sızabiliyor. Dizimde, sırtımda kolumda, boyumda ve yüzümdeki darp-lardan dolayı vucudum ateş gibiydi. Somiyaya istemeye istemeye uzandım, ceketimi yüzüme kapatıp uyumaya çalıştım. Ağrıyan yanlarıma için psikolojik yönüde eklenince; uyumak, bir an olsun dalmak, kismet olmadı. Bol bol dışarıyı düşündüm, saatime baktım. Kolumdaki ve boyumdaki sıyrıkları kontrol ettim. Dizimde, sırtımda gelecekle ilgili düşündüm; Yeniden elektikli soruguya alabilirler, tazyikli su, falaka, yöntemi kullanabilirler; çözülmeme eğilimim, iyi sına vermemin etkisiyle de daha gelişerek gece boyunca devam etti.

İhtiyacın olduğu zaman hücrenin kapısına vuruyorsun, kapının arkasındaki numarayı soruyor, söylüyorsun, kapı açılıyor ihtiyacın olduğunu anlatıyorsun, izin veriyor (ihtiyaçtan kasıt tuvalet; hücre görevlileride

büyük bir olasılıkla işkenceci. Fakat sıradan görevli havası estiriyorlar, rahat davranıyorlar, konuşabiliyorsun.

Saatten ve içeriye sızan ışıktan sabah olduğunu anladım. Biraz dinlenmişim. Ağrı, sızı devam ediyor. Kapıya vurdum, numarayı sordular söyledim. Kapı açıldı. Tuvalete gitmek istediğimi belirttim. Otuz yaşlarında bir görevli acıyarak ve hayretle yüzüme baktı. Suratım tümüyle morarmıştı. Görevli tuvalet sağda, gidebilirsin dedikten sonra aksayarak yürümeye başladım. "Dur, sakat mısın" diye görevliye; "Hayır, dün gece sorguda sakatlandım" diye cevapladım. Görevli kısaca durumu sordu. Önceki ifadeyi tekrar eder gibi anlattım. O da, "olayla ilgili olsa bile böyle davranmaları gerekmezdi" diyerek duruma üzülmediğini dile getirdi. Demin de dediğim gibi bu görevliler sıradan memur olmayabilirler dikkatli davranmak gerekir.

Tuvalette ayna vardı, elimi yüzümü yalamaya çalıştım. Boyumdaki ve yüzümdeki sıyrıkları parmak uçumla kontrol ettim. Korkulacak bir şey yoktu. Dizimdeki rahatsızlık ciddi değildi. İhtiyacımı giderirken zorlanmamdan dolayı iç organlarımda da olumsuzlukların olabileceği endişesini taşıyarak döndüyordum ki, 30 yaşlarında devrimci tipe birisiyle karşılaştım. Görevli aklı, yedi metre ilerdeydi. Bu şahıs poliste çalışırdı. Bana sorgudaydım dedi. Evet dememle birlikte konuştuğumuzdu dayan görevli uyardı, hücreye döndüm. Yeniden o gün neler olabileceği konusunda tahminler yürütmeye başladım. Ya dükkünden daha yoğun işkence yapacaklar ya da mahkemeye çıkaracaklardı. Ev ve iş yerinde çevresinde operasyon yapıp yapmamış olmaları aklıma geldi. Fakat gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozisyonları çözümlenmesi için gerekli önlemleri almıştım. Önlemleri mi? Anlatayım- o gün faaliyet olacağını bildiğimden dolayı, evde ilgili birçok kitap, yayın, broşür ve vb. alet edevatları bir koliye koyarak daha sonra almak üzere bir başka mekana taşımıştım. İşyeride aynı durumdaydı. Çözümüne belirlen mi? Değil, fakat bu pozis

Sınıflı toplumun ürünü AŞAĞILANMA düşüncesi (3)

Geçen sayımızda örgütlü bireylerde aşağılanma düşüncesi üzerinde durduk. Yapı içerisindeki yöneten-yönetilen çelişkisinden kaynaklanan baskı, aşağılanma düşüncesinin asıl kaynağını oluşturur. Bir bütün olarak hakim sınıfın baskısına yönelmiş örgütte dahi baskı merkezlerinin oluşması şaşırtıcı değildir. Zira biz ısrarla, her ne ad altında olursa olsun, düzende yaşayan kişi ve kurumların, ondan etkilenmeden yaşamlarını sürdürmeyeceklerini söylüyoruz. Aşağılanma düşüncesinin zemini olduğu sürece, her yerde çıkabileceğini görmek gerekir. Kendisini düzenin karşısına koyan ve net bir çizgi ile kendini ayıran Komünist Parti (KP)'sini de bu genellemeye dahil etmek gerekir. Ancak bu şekildeki bireyler uyanık olabilir.

Mesele baskıda düğümünce, örgütlü bireyler üzerinde baskı var mıdır? Sorununun cevaplandırılması gerekir. Kuşkusuz vardır. Hemde çift yönlü baskıdır bu. Bir tarafta sahip olunan düşünce, değer yargıları ve amaçları, diğer taraftanda bireyin dışındaki kişilerin (özellikle de yöneticilerin) fiili baskısı.

Biz çıkış noktası olarak, aşağılanma düşüncesini öncelikle örgütlü bireylerde yenmek zorundayız. Çünkü öncülük iddiası olanların bu alanda da misyonunu yerine getirmesi lazımdır. Aşağılanma düşüncesine sahip olan bireyleri tek başına ele almak sonucu değiştirmez hatta eksik ve yanlış sonuçlara gitmemize neden olacaktır. Doğaldır ki aşağılanma düşüncesine vesile olan kişi veya olayı da gözönünde bulundurup müdahale etmek gerekmektedir. Evet bireydeki aşağılanma düşüncesinin çözümünü tek yanlı bir çaba ile olacak şey değildir. Burada her olayda üçlü bir gruplamaya gidilirken karşılaşılan her somut durumda bireyler kendisini bu kategorilerden birisine koyacak ve ona göre üzerine düşen sorumluluğu yerine getirecektir. Bunlar;

a) Aşağılanma düşüncesine sahip olanların üzerine düşen sorumluluk
b) Baskıya kaynak olanların üzerine düşen sorumluluk

c) Hiçbir şekilde meseleye taraf olmadığı halde iki taraftan birisiyle ilişkide olanların sorumluluğudur.

Bu üç kategoriden birine giren birey diğerlerine müdahale etmek zorundadır. Diğerlerine müdahale etmediği sürece üzerine düşeni yerine getirmeyip meselelerin sorun olarak kalmasına neden olacaktır.

Baskıya kaynak olan ezen kişinin, o davranışından uzaklaşması çoğu zaman için beklenmez. Çünkü maddi zemin onları bu rahatlığa alıştırmıştır. Ancak her zaman ileriye yönelik olan, gelişmeye açık, iyi niyetli kişiler davranışlarından uzaklaşırlar. Bu açıdan asıl sorumluluk özellikle davranışa muhatap olan kişi başta olmak üzere diğer iki kategoriye giren kişilerdedir. Kuşkusuz ezilen birey, dışındaki koşullarda ne derece etkin bir mücadeleye girerse girsin, var olan eşitsiz gelişmenin sürekliliği (yani ezen-ezilen sınıfların sürekliliği) sınıflı toplumlarda nihai çözümü tıkamaktadır.

Ama buna rağmen biz yinede düzen içinde mücadele eden arkadaşların aşağılanma düşüncesinden kendilerini arındırmalarına yardımcı olacak araçlar üzerinde duracağız.

Kuşku yoktur ki bu düşüncenin, bireyin çevresinde bulunan kişilerin yardımı ile giderilmesi pek daha kolay olacaktır. Ama ne yazık ki yardım edecek kişi dahi bu so-

runu yaşadığı düşünülürse hiçte sanıldığı gibi yardımcı olamayacağı ihtimal dahilindedir. İşte bundan dolayıdır ki öncelikle herkesin aşağılanma düşüncesi ile yaman bir savaşta tutuşması gerekmektedir. Herkes kendisinin bu sorunu çözmeye çalışırken karşısındakine yardımcı olmalıdır. Bu konuda öncelikle bir iyi niyet şarttır. Başkalarını aşağılamakla (bastırmakla) aşağılanma düşüncesinden kurtulamayacağı kafalarına yerleştirilmelidir.

Biz aşağılanma düşüncesine kaynak teşkil eden örgüt içindeki baskının eleştirisi, özleştirilmesi ve bilgilendirme ile aşılacağı kanısındayız. Şimdi bu araçları biraz daha açmak istiyoruz.

a) Eleştirisi

Bir takım yanlış ve zafif içinde olan arkadaşları uyarmada ve yola getirmede önemli bir araçtır. Eleştirinin amacı kişiyi geliştirmeye ve ilerletmeye hizmet etmelidir. Eğer muhatap tarafı yıpratıyor ve zor duruma düşürüyorsa asıl amacına hizmet etmiyordur.

Şüphesiz yanlış ve zafif içindeki birisine yardım öncelikle en yakınındaki yoldaşından gelir. Yanlışlık içindeki bir yoldaşa kendi arkadaşlarının eleştirisi ile onlar dışındaki birisinin eleştirisi aynı değildir. Bunun başlıca sebebi niyetlerdedir. Yoldaşları ona yardım edip çıkmazdan kurtulması yönünde tüm iyi niyetleriyle çaba sarfederler. Bu çabada onu incitmek, aşağılamak yada küçültme amacı yoktur. Amaç bir an önce arkadaşın tekrardan düzlüğe çıkması, kendisini toparlamasıdır. Oysa niyet onu aşağılamak, hatalarını yüzüne vurup küçültmek olunca (iyi niyetli kişinin söylediklerinden farklı bir şey söylememiş de olsalar) bu davranış o arkadaşına yardım etmez. Esasen böyle bir saldırıyı yapan kişi, içinde taşıdığı ezikliği, aşağılanma düşüncesini bir şekilde birilerinden çıkarmaktadır. Kuşkusuz eksik ya da yanlışlık içinde olan kişi kendisine yönelik bastırma, aşağılama niyeti ile yapılan davranış ve konuşmalardan dolayı değişik davranışlarda bulunacaktır. Konuya ilişkin yaşadığımız bir tecrübeyi aktarmak istiyoruz.

Bir ara grup içinde yer alan ve oldukça sorunlu bir arkadaşımız, karşı cinsten birisine ilgi duymaktaydı. İlgi duyulan kişi genel olarak devrimcilerle sempatisi olup herhangi bir siyaseti benimsememekteydi. Arkadaşımız ona söylememesi gereken bir takım şeyler anlatırken zaman zaman abartılara da gidiyor, etkilemek amacıyla hem kendisini hem de çevresini zor ve riskli durumlara düşürüyordu. Durum öğrenildiğinde davranışını yanlış ve tehlikeleri hakkında uyarılmış olmasına rağmen ısrarla kabullenmiyordu. Hatta daha da ileri gidip davranışının savunmaktaydı. Fakat daha sonra mesele anlaşılınca neden ısrarla hatasını savunduğu ortaya çıkmıştı. Gerçekte, yanlış tavır içerisinde olan arkadaş ile eleştirisi götürülenler arasında gizli bir rekabet vardı. Yanlış içerisinde olan arkadaş, eleştirilenlerin samimiyetini görmüyor, asil niyetin kendisini mahkum etmek, aşağılamak, ezmek olduğunu görüyordu. Gerçekte eleştiriyi götürülenler her ne kadar arkadaşın bir yanlışlığını göstermek niyeti taşısalar da, bir diğer niyet ondan üstün olduğunu göstermek ve ona kabul ettirmekti. Yardımdan çok bastırma, ezme yönelimi vardı. Ele geçirilen fırsat değerlendirilmek istenmekteydi. Bu amaç, yanlış içindeki kişinin, açık olan hatasını ısrarla savunur duruma getirmişti. Sonuçta sorun yanlış içindeki arkadaşına yardım etme niyeti taşıyan başkada bir amacı olmayan bir yoldaş

tarafından çözülmüş, arkadaş hatasını kabul etmiş ve eleştirileri yerinde görmüştü. Oysa ki iyi niyetle hareket eden arkadaş ona farklı bir eleştirisi ile gitmemişti. Ama önemli bir fark vardı. Onun kendisini toparlamasını isteyen bir amacı vardı.

Evet, eleştirisi bizler için gerekli ve terk edilmeyecek bir silahtır. Dostların hatalarını düzeltmede kullanılacak en önemli araçlardan birisidir. Fakat unutmamak gerekir ki hiçbir şeyin yaralamadığı o büyük ozanı, ancak dostun bir tek gülü yaralıyor, niyet vurmak olunca bir tek sözde vurur.

Kimi arkadaşlar, halk arasındaki çelişkileri (konumuzla ilgilendiren yönü ile dostların hatalarını) eleştirisi yöntemiyle çözmekten, en ağır sözler dahi söyleyebilme hakkını anlamaktadır. Sanırlar ki kafasına yumruk vurmadıktan sonra hata ve yanlışlıklar serbetçe eleştirilebilir. Oysa unutulmamalıdır ki çoğu zaman sözler yumruklardan daha ağır olabilir. İyi niyetinden şüphe duyduğumuz birinin sözünü, iyi niyetinden emin olduğumuz birinin tokadından daha yıpratıcı olabilir.

Eleştirinin ardniyetiyle yani aşağılama amacıyla yapıldığı muhatap tarafından algılandığında doğal olarak kendisini savunmaya alacaktır. Bu savunma genelde gelen her türden eleştirileri kabul etmemek ve hatta aynı yöntemle karşı saldırıya geçmek şeklinde olmaktadır.

Şimdi ardniyetli olan kişilerin, birilerine hatalarını gösterme ve yardımcı olma maskesi takarak giriştikleri aşağılama, ezme tavrının nedenine bakmak gerekir. Kuşkusuz herkesin farklı bir nedeni olabilir. Fakat biz burada çoğunlukla herkeste olan hususa yani o aşağılama ezme tavrı içine giren bireyin yaşadığı aşağılanma düşüncesine vurgu yapmak istiyoruz. Evet gerçekten de suçlayan, ezmeye, aşağılamaya çalışan birey ya aşağıladığı kişi yada onun şahsında herhangi bir durum karşısında duyduğu aşağılanma düşüncesini yok etmeye çalışmaktadır. Daha açık söyleyecek olursak aşağılama niyetiyle hareket eden kişi aşağılanma düşüncesine sahip olan kişidir.

Şimdi birilerine eleştirisi götürmek isteyen arkadaşlara seslenmek istiyoruz. Öncelikle kendimiz tanyalım. Ortada birilerinin yaptığı hatalar olabilir. Fakat bir o kadar önemli olan bizim bu hatayı hangi amaçla eleştirisi süzgecine koyduğumuzdur. Asıl amaç kişiyi yardımcı olup hatadan kurtarmak mı? Yoksa saldırının olduğu aşağılanma düşüncesinin bertaraf edilme kaygısı mı? Unutmamak gerekir ki komünistler hiçbir zaman birilerinin sırtından, onu ezerek bir yerlere gelmeyi düşünmez. Elde edilmek istenen düşünce tamlığı, ya da kendini daha iyi hissetme amacı, başkalarını yıkarak değil, destek vererek hep birlikte olmalıdır. Unutulmamalıdır ki birilerini ezerek harcıyarak elde edilen yücelme bir başkasının da aynı şekilde ezmesine, yok etmesine davetiye çıkarmaktır.

Biz eleştirisi aracının kullanılmasında sırada özellikle iyi niyet üzerinde duruyoruz. Fakat sonunda farkındayız ki iyi niyet olgunlaşmakla, aşağılanma düşüncesini aşmakla mümkündür. Bunun yollarından birisi özleştirilirse diğeride bilgilendirilir.

b) Özleştirisi

Bireyin gelişmesinin, hata ve zaafılarından arınmasının en etkili araçlarından birisidir özleştirisi. Hiçkimsenin ağzından düşürmediği bu araç, ne yazık ki daha ciddi bir şekilde kullanılmayı beklemektedir. Şu çok iyi bilinmelidir ki özleştirinin gücü

onu kullanabilme ortamının yaratılmasına bağlıdır. Bireye özleştirisi imkanı tanınmalı ve ortam özellikle yaratılmalıdır. Bu ne demektir? Her şeyden önce bireyin saldırıya uğramaması yapacağı özleştiriden dolayı yadırganıp horlanacağı kaygısının olmamasıdır. O bilmelidir ki hata ve zaafını açıkladığında çevresindekiler onu ezmeyecek aksine sorunu kendi sorunları gibi ele alıp yardımcı olmaya çalışacaklardır. Aşağılanma tavrına girmeyeceklerdir. Ama ne acıdır ki gördüğümüz kadariyle hiçte böyle olmamaktadır. Çoğu zaman bireyler ancak sorunlarını (hata ve zaafı) aştıktan sonra çevresindekilerine açıklamakta ve buna özleştirisi demekteler.

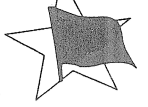
Bu, yapı içindeki bireylerin birbirine olan yabancılaşmasının göstergesidir. Oysa ki biz, bireyin aştıktan sonra değil, daha önce açıklamasını bekleriz. Çünkü yardım ancak bu aşamada olabilir. Aştıktan sonra bireyin çevresinden istediği bir destekte yoktur. Tek başına kendi gücü ile sorunu çözmüştür.

Bireyin örgüt içinde dahi olsa en yakınına güvenmesi, özleştirisi silahını etkisizleştirecektir. Hatalar aştıktan sonra dahi açıklanmıyorsa mesele üzerinde ciddi kafa yormaya gitmek gerekir. Bunun dışında çok az kesimde ve dar alanlarda kendisinin anlaşılacağı ya da yardım edilecek en azından aşağılanmayacağı ortamlarda samimi özleştirisi ve kabullere gidilmektedir.

Okuyucunun aklına neden özleştiride bulunanlara saldırılsın ya da aşağılansın? şeklinde soru gelebilir. Çünkü saldıran bireylerde aşağılanma düşüncesine sahip. Karşılarında kolu kanadı kırılmış birisini görünce hemen bu kişinin sırtından yücelmeyi denemektedir. Çünkü birilerini ezme yaşadıkları aşağılanma düşüncesini geçicide olsa yok edecek afyon gibidir. Konuya açıklık getirecek bir olayı anlatmak istiyoruz.

Bir ara mücadele arenasında gerilediği kaygısına düşen bir arkadaşımız, sorunu çevresine anlatamadığı gibi etrafındaki kişilerde böylesi bir durumu algılamıyor, konuya değinme gereği bile duymuyorlardı. Sorunu anlatabileceği kendisine destek olabilecek birisini bulamamaktadır. Oysaki arkadaşımız konuyu birilerine anlatıp rahatlamak, arınarak yeniden ayakları üstünde doğrulamak istemektedir. İşte böylesi bir anda kendisinden yetkin olmayan bir arkadaşına yaşadığı çelişkiyi anlatmaya çalışır. (Oysaki anlatılan kişi daha geridir ve yönelim itibarı ile artık mücadeleyi bırakmaya karar vermiş fakat bu düşünceleri açıklayamamanın verdiği ezikliği yaşamaktadır. Aynı zamanda bu kişi sahip olduğu düşüncenin çevresi tarafından bilinmesinde istenmemektedir. Olay onun için bulunmaz bir fırsattır) Bu esnada karşı tarafın bakışlarında ve tavırları değişmiş ele geçmez bir fırsat yakalamış kişi edasıyla arkadaşına yardımcı olmak yerine ezmeye, mahkum etmeye çalışmıştır. Kişi, arkadaşına yardımcı olmak bir yana, fırsattan istifade kendi sorununu istenmeyen ve de kabul edilmeyecek bir tarzda çözmeye çalışmıştır. Hemde bunu birilerini ezme pahasına yapmaktan geri durmamıştır.

Biz bunu kesinlikle kabul edemeyiz. Mücadele içindeki bireyleri ezme, aşağılamak pahasına, aşağılanma düşüncesinden kurtulmayı hak olarak görmüyoruz. Baskıya sömürüye karşı olan bizler sahip olduğumuz aşağılanma düşüncesinde bu çerçeveyi gözardı etmeden çözmek zorundayız. Sonuçta arkadaş o tavırları gördüğünde konuşmanın yanlış olduğunu

fark etmiş ve geri çekilmiştir. Bu rahatsızlığını kendisine yardımcı olabilecek birisine anlatıncaya dek bir süre daha yaşayacaktır.

Görüldüğü gibi özeleştirici önemli olmakla birlikte yerine getirilmesi o ortamın yaratılmasına bağlıdır. Kuşkusuz ortamın yaratılması daha çok iradeci arkadaşların omuzlarındadır. Altı arkadaşların hatalarını küçültücü tarzda kafalarına vurmalıdır. Evet bilinç düzeyi henüz yeni gelişmekte olan arkadaşlarımız hata yapacaktır. Hatta gerileyeceklerdir. Ama özellikle idareci arkadaşlar her defasında dost elini uzatmak zorundadır. Yeni arkadaşların tükenmek bilmeyen hata ve eksikliklerine, geriliklerine onlar tükenmek bilmeyen hoşgörü ve iyi niyetle yardım elini uzatacak ve ilerletecektir.

Oysa bağrında eksiklik taşıyan kimi yönetici arkadaşlarımız aceleci davranmakta olup tahammülsüzdürler. Gördükleri hataları, bir dosta yakışmaz şekilde göstermekte ve sözüm ona dönüştürmeye çalışmaktalar. Alta karşı oldukça serttirler. Bu sert tedbirlerle altı hizaya getirmeye çalışırken korkulan birisi olmaktan hoşlanırlar. Maoizmden gelen o engin hoşgörü ve anlayışı yalnız kendilerine uygularlar. Sonuçta alta bulunan arkadaşlar hata yapmaktan çekinmekte, bireysel inisiyatiflerini geliştirememektedirler. Bu tip yozlaşmış kişiler eksik ve geriliklerini gizleme, karşısındakini bastırma yolu ile hallederler. Elbette ki aşağılanma ortamının olduğu bir yerde özeleştirici mekanizmasında ça-

lışmayacaktır. Güvenli bir ortamın yaratılması, ilişkilerdeki mesafenin kaldırılması öncelikle yönetici arkadaşların çabasına bağlıdır.

Şimdi bu sözlerden idareci arkadaşların, "hadi hatalarınızı, tek tek söyleyin size kızmayacağım" şeklinde altlara yönelik baskısı değildir kast edilen, yeri geldiğinde oluşmasından kastedilen, yeri geldiğinde yönetici arkadaşların altlarda özelleştire verebilme gücüdür. Kendisini hatasız ve kusursuz gösterip altlardan özelleştire beklemeyi, onları ezme niyetidir. Anlatmak istediğimiz yeri geldiğinde sorumlu arkadaşların eksikliklerini kabul etmesi bunu somut durumlarda da gösterebilmektedir. Bu onun küçültmez aksine gösterilmesini sağlayacaktır. Alt bütün olarak görülmesini sağlayacaktır. Alt bütün kof yüceltmesinden de kurtulmuş olacaktır. Gerçekte kendisini kusursuz ve hatasız gösterme gayretleri o kişinin gelişimine engel olacaktır. İlerleme serbestisini sınırlandıracak günün birinde de gerçeklik tüm açıklığı ile ortaya çıkacaktır. Oysa açık olanların eksiklikleri saklama ve bundan kaçınma durumu yoktur. Dolayısı ile kendilerini serbestçe geliştirme imkanına sahiptirler. Yöneticinin eksik ve zaaflarını yeri geldiğinde kabul etmesi geri olan arkadaşlarımızda rahatlatacak, yaşadıkları çelişki ve zaafardan dolayı kendilerinden utanmayacak, yavaş yavaş kendilerine güven gelecektir. Kendisinin sandığı kadar işe yaramaz birisi olmadığını görecektir ve bu güvenle ileriye yönelecektir. Gerinin ilerlemesi daha öndekini de ister istemez harekete geçirecektir. Unutmamak gerekir ki

öncülük önde olmak kaydı ile vardır. Öndendir ki altın ileriye yönelik hareketi önderliği sürdürmek isteyen kişisindedir ilerlemesini zorunlu kılar.

Oysa kimi yöneticiler eksikliklerinin olabileceğini her ne kadar lafta söyleselerde, pratikte kendilerine pek toz kondurmazlar. Evet hataları, zaafı olabilir. Ama bunları açıklamazlar. Çünkü onlar bu taktirde ortaya konan eksik yada yanlışlıkların takipçisi olmak ve aşmak zorunda kalacaklarını bilirler. Kendisi bunu yapmadığı taktirde tabanın peşini bırakmayacağına bilir. Doğal olarak kendisi ile sürekli mücadele etmek zorunda kalacak ve her defasında ilerlemek mecburiyetinde olacaktır. İşte artık ilerlemeyi bırakmayan, duran yöneticiler altlarındakiler tarafından zorlanmak (yani onların ilerlemesini) istemez. Var olan statünün korunması yeterlidir. Soran, eleştiren, birşeyler yapma gayreti içinde olan bireyleri bastırır, suçlar. Çünkü altın ilerlemesi, yöneticinin ilerlemesini zorunlu kılar. Oysa o mevcut halinden memnundur. Bu tip yöneticiler iyi niyetli çabalarla düşülen hataları da affetmez, cezalandırır.

Kuşkusuz tabanın bu tip yozlaşmış yöneticileri açığa çıkarması gerekir. Böylece yöneticiler, hem sahip oldukları konumu hemde elde ettikleri saygınlığı bırakmak istemezler. Alta bulunan arkadaşlar ise genelde yöneticileri hatasız görme ve yüceltme davranışı içindedir. (Gerçi sonuçta bu dahi yöneticinin davranışları sonucunda oluşmaktadır.) Bu düşünce tehlikeli bir noktaya gidip sorgulayıcılığı ortadan kaldırır.

Böyle bir durumun yaşanmaması için yönetici konumundaki arkadaşların yapması gereken, yeri geldikçe hata ve eksikliklerini kabul etmekten ve açıklamaktan çekinmemeleri olacaktır. Açıklayarak, sorunu sıklamakta kurtulacağı için serbetçe aşma yönünde çabalara girecektir. Bunu dahi yapmadığı taktirde bu defa altın giderilmesi yönünde baskı oluşacaktır. Evet açıklık, yani özeleştirici, bireylerin eksik ve hatalarını aşma yönünde zorlama sağlayacaktır. Sorunu aşma niyetinde olan için özeleştirici, güçlü bir araçtır. Saklama halindeyse sorun aşılmasında ancak kaçınılmaktadır. İşte bundan dolayıdır ki ısrarla vurgu yapmakta yarar görüyor ve diyoruz ki; Özeleştirinin yapılmasına bağlıdır. Ortam ise daha çok yöneticilerin güç vermesi ile sağlanır. Yeri geldiğinde yapacakları özeleştirilerdeki rahatlık, diğer arkadaşlara güç verecek, onlarında samimi özeleştirilmesini getirmesine vesile olacaktır.

Okuyucununda anlayacağı gibi mesele yeri geldiğinde özeleştirici vermektir çekinilmesidir. Yazımızın başında da söylediğimiz gibi ezen-ezilen olduğu sürece birleşecek ve aşağılanma düşüncesinde de sahip olacaktır. Bu sınırlı toplumun kaçınılmaz yazgısıdır. Yöneten-yönetilen olduğu örgüt içinde de toplumda olduğu biçiminden farklı olsa bir ezen ve ezilen söz konusudur. Ezen konumundaki yönetici açısından her ne kadar söz konusu olmasada alta bulunanlar için bir bas'ı vardır. Ve bu kişiler yapı içi ilişkilerinden dolayı aşağılanma düşüncesine sahiptirler. Yö-

OKUR ELEŞTİRİSİNE YANIT

İstanbul'dan bir okurun eleştirisi üzerine "sınırlı toplumların ürünü aşağılanma düşüncesi" adlı yazının bazı noktalarına tekrardan değinmek gereği duyuyoruz.

Okur, yazısında özette aşağılanma düşüncesinin a) İçeriğinin yeterince doldurulmadığını b) Anlamsız olduğunu c) Aşağılanma düşüncesi yerine "aşağılanma kompleksi" kavramının kullanılabilirliğini söylemektedir. Her ne kadar "başka çelişkiler de var" demesine karşın yazısında bu üç noktanın dışında bir eleştiri yoktur.

Esasen okurun farkında olmadan kendi içinde çelişkiye düştüğü kanısındayız şöyle ki: Eğer "aşağılanma düşüncesi" şeklindeki kavram anlamsızsa (bundan anlaşılması gereken böyle bir kavramın mevcut olamayacağı, herhangi bir şeyi ifade etmediğidir) içeriğinin yeterince doldurulmadığı şeklinde de bir eksiklikte olmaz. Zira anlamsız olan, bir şey ifade etmeyen (yani tam adını koyacak olursak) yaşamda hiç bir şeyi kabul etmeyen, yok olan) bir kavramın içinde doldurulamaz. Bu taktirde kavram ayakları havada bir yerde durur. İçeriğini doldurmak, yaşamla bağıni kurmak mümkün değildir. Yok eğer böyle bir kavram varsa içeriğinin yeterince doldurulmadığı şeklinde bir eleştiri yöneltilirse (Bu eleştiriyi her zaman kabul edecek durumdayız) bu taktirde de kavramın anlamsız olduğu (yani mevcut olamayacağı) şeklindeki eleştiri kabul edilemez. Sonuçta her iki halükarda eleştirilerin ikisini aynı anda ileri sürmek mümkün değildir. Fakat biz yine yukarıdaki üç noktadan eleştirilere açıklık getireceğiz.

Kavramları doğuran ihtiyaçlardır, bir kere doğduktan sonra yaşamın içinde sürekli hareket halinde olup, gelişirler. İhtiyaca cevap veremez hale gelince de yenisiyle yer değiştirirler.

Doğaldır ki maddi zemini olmayan bir kavramdan bahsetmek mümkün değildir. Her halükarda çıkışı yaşamdan, maddeden alan kavramlar gelişen yaşama bağlı olarak değişirler. Esasen gelişen bilimle bağlantılı olarak bir takım kavramların artık hayati açıklamada yetersiz kalması ve hatta yanlış düşmesi, onun yerine başka kavramların çıkması anormal bir durum değildir. Kavram artık içeriğini ifade edemez hale gelince değişmekte, yerini yenisine terk etmektedir. Bizim için olması gereken yaşamın zorlaması olan kavramların alınıp kullanılmasıdır. Unutmamak gerekir ki bizi burjuvazinin hiçbir sınırı, kalıbı bağlamaz; var olan ilişkileri daha açık ifade eden kavram-

lar varsa alıp kullanır. Eskilerini de atarız.

Kavramlar ne oranda yerinde kullanılırsa yaşamın, insanların ilişkilerin gerçekleri de o oranda açığa çıkar. Bugün herkesin çok iyi bildiği gibi, burjuvazi gelişmiş olduğu terminoloji ile çok zaman bireyler arasında kafa karışıklığı yaratmakta, yaygın sosyal kalmakta yada gerçekleri saklamaya yönelmektedir. Yaşamı ve insan ilişkilerini ifade eden kavramların kullanımında ya yüzeysel kalmakta yada gerçekleri saklamaya yönelmektedir. Bunu çok iyi bilen ustalar da ya yeni terimler getirerek ya da var olan terimlerin içeriklerini uygun biçimde doldurarak ayakları üstüne oturtmuşlardır.

Bu açıdan bakıldığında okurun daha önce duyulmamış ya da kullanılmamış kavramlarla karşılaştığında anlamsız bulup atmasını yadırgıyoruz. Oysaki altındaki maddi zemini yakalamak gerekirdi. Daha önce böyle bir kavramın kullanılmamış ya da duyulmamış olması, hiçbir zaman böyle bir kavramın olamayacağı anlamına gelemez. Şarışmak, ısrarla eski kavramları kullanmak, gelişmenin önündeki engellerdir. Biz gelişimden yanayız. Eski ile yenin mücadelesinde haklı olan yenin yanındayız.

Bireylerde zaman zaman kendine yönelik olarak, değerli görmenin yok olduğu, saygınlığın bittiği, küçük görme ve bir yerlere koyamama ruh halinin yaşandığı durumu ifade eden kavramda böylesine bir şeydir. Kimisi bu durumu duygu, kimisi hastalık kimisi de kompleks terimleri ile ifade etmeye çalışır. Oysa hepsi de meselenin can alıcı noktasına vurgu yapmaktan uzaktır. Hastalık şeklindeki tanım daha başından sakatken, kompleks ya da duygu şeklindeki terimler de yetersiz sonuçta yanlış anlam yükümlüdür.

Aşağılık kompleksinde, her ne kadar altı da doldurulmaya çalışılsa da, ne üdüğü belirsiz bir psikolojik durum söz konusuysen (zaten sözlük anlamıyla da kompleks karmaşa anlamına gelir) daha çok hastalık tanımına yakındır. Aşağılık duygunun düşüncede (her ne kadar duygunun düşüncede ürün olduğunu kabul etmekteysek) yaşamdan soyutlayarak ele almaktadırlar. Her ne şekilde ele alınırsa alınsın, söz konusu ruh haline en uygun (şimdilik) ifade şekli olan "aşağılanma düşüncesi" karşısında yetersiz kalmaktadır. Çünkü söz konusu ruh halinin doğrudan düşüncüyle ilgili olduğunu

söylüyoruz. Yoksa kompleks, hastalık ya da duyguyla değil. Kullandığımız terimlerde buna uygun olmak zorundadır. Yaptığımız sanıya ibaretir. Eski ifadelerle derdimizi anlatamıyorsak tabiki kendimize yeni ifadeler bulacağız.

Bir durumu ifade etmek için kullanılan kavramlar olabildiğince, söz konusu durumu açıklığa çıkarabilmelidir. Eğer amacına ulaşmıyorsa, yetersizse yerine yenisini getirmelidir. Komplekste neyin anlatılmak istendiği, neye vurgu yapılmak istendiği anlaşılmazken, duyuda düşünce arka plana itilmektedir. Anlaşılabilecek gibi bir kayınsal yanını ortaya çıkarmak gibi bir kayınsal ötesinde daha derinlerdeki gerçekleri yakalayabile, bilime ters düşme kaygısı vardır. Söz konusu birey yada psikolojik durumun, düşüncenin vücut içindeki etkisini daha açık dile getiren kavramla ifade edilmesinde böylesine bir şeydir. Oysaki diğer kavramlar bu vurguyu yapmaktan uzaktır. Okur yazısında "aşağılanma düşüncesi" yerine "aşağılandığı düşüncesi" kullanılsaydı diyerek ortada bir imla hatası olduğunu söyleyebiliriz. "aşağılanma düşüncesi" şeklindeki bir kavramın yokluğunu göstermeye çalışmaktadır. Oysa "aşağılanma düşüncesi" ile "aşağılandığı düşüncesi" arasında ince ama keskin bir fark vardır. Birinci ifade bireyin kendisine ilişkin, ikincisi bireyin dışındaki sine ilişkinde, olaylara yöneliktir. Birey dışındaki olayları, davranışları, sahip olduğu değer yargılarıyla kıyaslar ve bunları gruplandırır. Önündeki davranışları aşağılayıcı, saygılı, sevimli, güzel..vb şeklinde değerlendirir. Kuşkusuz sahip olduğu bu değer yargılarının çevresi tarafından verimlidir. Anlaşılabilecek bir kavramdan birisi anlamsız olacağı gibi iki kavramdan birisi anlamsız olmayabilir. Her ikisinde farklı durumları ifade etmektedir. Konuyu örnek içinde inceleyecek olursak; Bir işyerinde ustasından ya da patronundan azar işiten çırağı ele alırsak, bu kişi acaba aşağılanma düşüncesine mi ulaşır yoksa aşağılandığı düşüncesine mi? Çıracık geldiği yaşa kadar (çevresinden ayrı ele alınması söz konusu olmayacağına göre) birtakım değer yargıları, ilkeler, amaçlar öğrenecek ve benimseyecektir. Örneğin bir öğretmenin, sövmenin kişinin benliğine yönlendirilmesi, sövmenin kişiyi değersizleştirme, saygı göstermeme, ne ilik değer vermemeye, saygı göstermeme davranışları olduğunu öğrenmiştir. İşte bu ve benzeri davranışlarla karşılaşan birey (sa-

hip olduğu ilkeler, değer yargıları ile kıyaslayacak ve sonunda o davranışın etkisiyle) birçok yargıya (düşünce) varabilecektir. Kendisini azarlayan kişiyi sinirli iyi huylu, iyi niyetli, görgüsüz, kibar, insana değer veren vb. şeklinde değerlendirecek, bu yargılardan (düşünce) biri ya da birkaçına birden aynı anda varabilecektir. İşte bunlardan birisi de aşağılanma düşüncesidir. "Yukarıda belirttiğimiz gibi bireyin aşağılandığı düşüncesi var olan davranışın değerlendirilip bir kategoriye konmasıdır. Ama her aşağılandığı düşüncesine sahip olan birey aşağılanma düşüncesine ulaşmayabilir. Aşağılanma düşüncesinde sonra ötkelenebilir ya da memnuniyet duyabilir. Mesela çocuğun küfürü büyükleri eğlendirirken büyülenir sinirlendirebilmektedir. Birey burada, pekala aşağılanmış olduğu fikrine sahip olabilir. Fakat aşağılanma düşüncesi söz konusu değildir. İşte iki ifade arasındaki fark budur. Okuyucunun da dikkat edeceği gibi kullanılan dile hakim olmak şarttır.

Örneğimize dönecek olursak aşağılandığı düşünen (kendi değer yargıları ile düşünüp, kararını veren) çıracık pekala kendindeki değer ve saygınlığında bir eksilme olmadığını sonucuna varabilir. Sonuçta aşağılanma düşüncesine ulaşmayabilir. (Mesela ustanın aşağılamaya hakkı olduğunu ya da usta olmak için gerektiğinde aşağılanmak gerektiğini düşünebilir). Anlaşılabilecek gibi iki ifade farklı durumları ifade etmek için kullanılmakta olup birbirleriyle anlam itibarıyla farklıdır.

Bir diğer nokta: "Baskı karşısında aşağılanma düşüncesine ulaşmayanlar baskıyı yaşamayanlardır" şeklindeki ifadeden ne anlaşılması gerektiği cümlelerin geçtiği paragrafta çok açık dile getirildiği için tekrardan değinmek gereği duymuyoruz.

Yazıyı bitirmeden önce konuyu eleştirici bir gözle değerlendiren okuyucuların artmasını; yazılarda olabilecek yanlış, eksik yazıya gerekli tamamlamalara anında müdahaleleri sevinçle karşılıyoruz, unutmamak gerekir ki bilgi hiç kimsenin tekelinde olmadığı gibi, kitlelerle kucaklanmadığı taktirde de bir anlam ifade etmez. Bu açıdan okurun iyi niyetli çabasını memnuniyetle karşılıyoruz devamını beklediğimizi ifade etmek istiyoruz.

* Dış dünyada gerçekleşen tek davranış birey üzerinde etkide bulunup birçok düşüncenin oluşmasına neden olmaktadır. Oluşan bu düşüncelerden her birisi ayrı ayrı davranışları itebilir. Birey söz konusu düşüncelerden kaynaklanan birden fazla davranışa yönelebilir.

neticilerin her ne kadar özleştirir ortamını oluşturma ve eksikliklerini kabul etme ihtimali varsa da, yozlaşmaları halinde bu sorumluluklarını yerine getirmeyecekleride ortadadır. Hatta ve hatta bu tipier çevrelerine daha bir üst seviyeden yaklaşır, baskı altına alın ve aşağılama tavrına dahi girerler. Amaç, böylesi tavırlarla, altın gidışı görmesine engel olmak ve sorgulayıcılığı önlemektir. Sonuçta her ne kadar devrimci bir yapıda da olsa sınıfı toplumun ürünü olan kişilerin yozlaşabileceğini gözden irak tutmamalı. İşte bu tip yozlaşmaları yapıda temizleyebilmek, giriştikleri ezme niteliği taşıyan davranışlardan kurtulmak tabanın kendisine olan güvenine bağlıdır. Evet yozlaşan, aşağılayan, ezen yöneticinin ortadan kaldırılması ancak o davranışa muhatap kalkanların yani tabanın gücü ile olacaktır. Kuşkusuz kastedilen başı olan değil aksine dimi dik ayakta duran kendisine yapılanların farkında olan bir tabandır bu.

Yöneticilerin üzerine düşeni yapması, onu kontrol eden tabana bağlıdır dedik. Ancak kendi gücüne güvenen tabanın kontrol etme gücü bulur.

Biz diyoruz ki; yozlaşmış yöneticilerin her türlü baskısına rağmen, taban, günlük işlerini elinden geldiği ölçüde yaptığı takdirde, kendinde belli bir seviyede güven bulacaktır. Tabandaki her arkadaş elinden geldiğince öğrendiğini ve ilerlediğini ve kötü niyetli olmadığını söyleyebilmelidir. Öyleyse bu arkadaşlar hata yapabilir. Hata yapmak korkulmamalı. Çünkü iyi niyetlidir. Elbette eksiklikler olabilir. Ama bunlar aşılacaktır. İşte bunları söyleyebilen kişi tecrübeli, fakat yozlaşmış yöneticilerin kafasına kattığı hata ve eksikliklerinden dolayı aşağılanma düşüncesine ulaşmayacaktır. Kendisine güvenip dimdik ayakta olacaktır. Oysa aşağılama düşüncesine sahip olanlar, tepelerindekileri sorgulamaktan, kontrol etmekten çekinir statükonun devamına araç olurlar.

Kuşkusuz hatalı düşünmemeli ve hata yapmamalıdır. Fakat hata yapmaktan korkmamalıdır. İşte cesareti kazanmanın kulu kendinde "hata yapabilir olabileceğini" bulmaktan geçer. Evet, şimdi daha açık söylemek istiyoruz. Yönetici arkadaşların eleştirilerine muhatap olmaktan kaygılanmayın. Çünkü hata yapmak herkesin hakkıdır. Hata ve eksiklikten dolayı aşağılanma oluşmamaktadır. İnsiyatif almaktan çekinmemeli. Görevi layıkıyla yerine getirememekten korkmamalı. Yılmadan defalarca deneme gücü olmalı.

Fakat hata yapma hakkının iyi niyetli kişilere tanındığını söylemeye gerek yoktur. Kuşkusuz bilerek girilen yanlışlara göz yummak mümkün değildir. Aksi takdirde bir kaçından bahsetmek gerekecektir. Oysaki amacımız geleceğin toplumunu bugünden yaratabilecektir. Biz geleceğin toplumunda taban insiyatifinin öne çıkmasını istiyoruz. Bunun koşullarından birisi, tabanın aşağılanma düşüncesini yok edecek gelişmeleri sağlamak ve desteklemektir.

Ezen sınıfın baskısından korunmaya çalışan örgütlü bireyler, yapı içindeki eksik ve zaafı yöneticilerin baskısından da korunmayı bir an olsun unutmamalı. Bu tip yöneticilerin ancak taban tarafından açığa çıkarılacağını söyledik. Peki bunun yöntemi nedir? Kuşkusuz tabanın bilinçlenmesiyle yani ilerlemesiyle mümkündür. Esasen, yozlaşmış yöneticiler tabanın ilerlemesini bilerek yada bilmeyerek engellemekte, durdurmaya çalışmaktadır. Böylece kendi gerilikleri, eksik ve yetersizlikleri görülmeyecekleri gibi, giderme çabasında düşmeyeceklerdir. Bu durumda bizim pan zehirimiz kitlenin bilinçlenmesine omuz vermek olacaktır. Tabanın bilinçlenmesi, bilgileneceği engelleniyorsa, işte o noktada tabanın ağırlığını koymas ve ilerlemeyi durduran her türlü engel temizlenmelidir. Zaafı yöneticinin baskı ve suçlamalarını, aşağılama tavrını kabul etmemelidir. Unutulmaması ki tabanın hata yapma hakkı vardır. Bu hatadan dolayı (kötü niyeti taşımadığı sürece) suçlanamaz. Tek niyet ilerlemektir. Bizim için kistas bireylerin niyeti yönelimle-

ridir. İyiniyetli arkadaşlara yönelik aşağılanma tavırlarını, baskıları kabul edemeyiz.

Aynı şekilde tabanın yönetici konumundaki arkadaşların hataları olabileceğini kabul etmek gerekir. Onların kendilerini doğrultmada köstek değil, destek olunmalı, onları hatalarından dolayı yadırgamak, bir çırpıda suçlamak düşünülemez. Tabandaki birey için nasıl ki öğrenme, ilerleme devam ediyorsa, yönetici içinde durum farklı değildir. Taban iyiniyetli olduğu sürece hata yapan, düşen yöneticileri korur. Onların kendilerini toparlamasına ve tekrar ayağa kalkıp ilerlemesine yardımcı olur. Mesele bu bütünlük içinde ele alınmalı ve çürümüş, yozlaşmış unsurlarla, sağlamlar dikkatlice ayıklanmalıdır. Eleştiri-özeleştirir mekanizmasının işkanmasını önleyecek tedbirler elden bırakılmamalıdır.

c) Bilgilendirme

Bir eleştiri-özeleştirir kadar ve hatta ondan da önemli olan bilgilendirme konusuna okuyucunun özellikle dikkatini çekmek istiyoruz. Çünkü birsey bilgilendirilince aşağılanma düşüncesinden sıyrılacaktır. Her arkadaşın yönünü bilme ve bilinçlenmeye çevirmesi gerekir. Özgür kişilerin bilinçlenmekle yaratılacaktır.

Gerçekten de bilme, öğrenme çabası içine giren kişi gelişip, ilerleyen kişidir. O her geçen gün gelişip, ilerledikçe kendisini biraz daha tamamlamakta ve tanımaktadır. Çevresini tanıyıp olayları değerlendirmeye gücünü artırmaktadır. Gücünün farkına varıp başkalarının yaptığı yetmezmiş gibi kendisini aşağılamasını, yersiz bulacaktır. Kendisinin insan olarak farkına varmakta, değer verilecek birisi olduğunu görmektedir. Birey daha da bilgilendikçe kendisine yönelik her türlü baskıyı reddedecek, aşağılanma düşüncesinden uzaklaşacaktır. Bilgilenen insan daha fazla kendisine güvenen insandır. Bilgilenen bireyi ne ezen sınıfın, ne içinde yer aldığı yapının mensupları ezemez. (Kastedilen fiili anlamdaki baskı değildir.) Onu ancak bilgisizliğinden kaynaklanan yetersizlik ve acizlik aşağılanma düşüncesine götürebilir. O bilgisi ölçüsünde özgürdür. Bilgilediği oranda kendisine olan güveni artacak, kendisine güveni arttığı oranda özgürleşecektir. Özgürleşmiş birine ise boyunduruk takmak mümkün değildir. Nereden gelirse gelsin baskıları göğüslemesi bilecektir.

İşte mücadelenin sigortası olan bilgilendirme, bu açıdan çok önemlidir. Oysa ki öğrenilecek konular o denli çok ve kapsamlıdır ki, herşeyi bilmek mümkün değildir. Bu açıdan öncelikle öğrenilmesi gereken konular ile tali planda kalan konuları ayırmak gerekir. Günlük yaşamda karşılaşılan ihtimali fazla olmayan bilgilere öncelik verip, yakıcı bilgileri arka plana atmak bireyin aşağılanma düşüncesini çok daha sık yaşamasına sebep olacaktır. Gerçekten de bir işçinin sendikalar, yada işçi hareketi üzerine bilgileneceği bir tarafa bırakıp, öncelikle öğrenci hareketini öğrenmeye girişmesi buna örnek olabilir. Doğru, işçinin bu konuyuda bilmesi gerekir. Ama onun açısından yakıcı olan işçi sorunları ve çözümlüdür. O hayatın büyük çoğunluğunda bu sorunla karşı karşıyadır. Şüphesiz işçinin öğrencilerin sorunlarını öğrenmesine kimse itiraz edemez. Ama onun için öncelik işçi sorunları olmalıdır. Kendi alanındaki yetersizlik ve eksiklikten kaynaklanan aşağılanma düşüncesi pekala farklı alanlardaki eksiklikten dolayı görülmeyebilir.

Evet birey günlük yaşantısını dikkatlice gözden geçirmeli ve bilmek zorunda olduğu hususları ivedilikle öğrenmelidir. Bilgilendirme aşamasını iyi tespit etmeli dört bir yana yumruk sallamaktan vazgeçmelidir. Belirlenen hedeflere tek tek ulaşmalıdır.

Gördüğümüz kadarıyla bilgisizlikten kaynaklı aşağılanma düşüncesi daha çok bireyler arasında girilen teorik tartışmalarda görülmektedir. Bu tür tartışmalarda nedense taraflar karşılarındakinden birşeyler öğrenmek yerine, kendini ispat etme, büyüklüğünü gösterme şeklinde yaklaşmakta sonuçta karşılıklı bir güç ispatına dönüşmektedir. Her iki tarafta meseleye yenmek şeklinde baktığından diğerini sus-

turup yücelmiş, diğeride aşağılanmış sayılmaktadır. Sonuçta kimse karşısındakini dinlememekte sürekli aynı şeyleri tekrarlarken, zorla birşeyler kabul ettirilmeye çalışılmaktadır.

Biz kendisine güveni olan arkadaşların, kendilerini kanıtlamak gibi bir kaygıya düşmeyecekleri kanısındayız. Kendisine güvenen kişilerin, üstünlüklerini kabul ettirmek değil, öğrenmek gibi bir kaygıları vardır. Onlar bilirdi ne kadar öğrenilirse o kadar güven artar. Kendisine güvenen insan ise karşısındakini ezmez. Çünkü zaten üstün olduğunu düşünür. Dolayısıyla birbirlerini ezme zorunda değildir. İşçi ve öğrenci kesiminden kendi alanlarında yeterli olan iki kişiyi örnek olarak alalım. Bu iki yetkin kişinin birbirleriyle giriştikleri tartışma muhtemelen karşılıklı bilgilendirme niteliği taşıyacaktır. Çünkü bir meseleye her ikisinde kendi penceresinden bakacaktır. Fakat bireyler, karşı tarafın alanına girdiği oranda işler kesinlikle değişecek, ihtimal kendi alanında yetersizliğini gösterme çabasına girişen (farkında olunmasa dahi) kişi ile bir mücadele yaşanacaktır. Kendi yetersizliğini gören kişi aşağılanma düşüncesini yaşayacaktır. Oysa ki aynı kişiler yetersiz dahi olsalar mücadele değil, ortak bir sorun çözme niteliği taşıyacak şekilde tartışıyorlarsa aşağılanma düşüncesi yaşanmayacaktır. Çünkü bireylerin karşılıklı zayıflıklarını ortaya çıkarmak gibi bir niyetleri yoktur. Onlar karşılıklı bir sorunu çözmeye çalışırken, aksi durumda açıklamaktan çekinmemektedirler.

Kuşkusuz biz, arkadaşların bilgilendirilmesini birilerine saldırmak yada ezme için değil bir sorunu çözmek için isteriz. Yukarıda da belirttiğimiz gibi laf ebeliği yaparak kendimizi kanıtlamak gibi bir niyet olmamalı. Bilgilerin birilerini ezme için kullanılmasına şiddetle karşıyız.

Oysa kimileri var ki bilgileneceği başkalarını ezmede, aşağılamak amacıyla istemektedir. Bilinçlenmek diye bir derd yoktur. Sahip oldukları bilginin verdiği güç ile etraflarındaki üstünlüklerini kabul ettirmeye çalışmakta, kendinin fareyle oynaması misali zevk almaktalar. Böylece bir zamanlar muhtemelen kendisine yapılan davranış o da başkasına göstermektedir. Oysa ki meseleye bu açıdan bakan kişi kendisinin daha bilgili kişi karşısında maalesef fare rolüne girmekten kurtulamamaktadır. Oysa ki biz yukarıda da bahsettiğimiz gibi meseleye karşılıklı bilgi aktarmak şeklinde bakmak gerektiğini söylüyoruz. Konuya benzerlik teşkil eden bir olayı anlatmak istiyoruz.

Gittiğimiz ortamda bahsedilen tiplemeye uygun birisi ile grup arasında Türkiye'de halk savaşı konusu tartışılmaktaydı. Kişi davranışları ile grubun bilgi açısından daha ileri olduğunu gösteriyor, karşısındakine bir üst perdeden küçük düşürücü tarzda yaklaşıyordu. Cümlelerinde grubun anlamayacağı terimleri, herkesin bilmesi gereken sıradan şeylerle havasıyla kullanıyordu. Hele sözlerini onaylatır tarzda kullanması ise, neyi onayladığını dahi anlamayan grubun, tamamen aşağılanma düşüncesi girdabında boğulmasına neden oluyordu.

Ortama girdiğimizde kişi, kendisine olan güveni tam olarak tesis etmiş ve psikolojik olarak oldukça rahattı. Ortamı böylesine bir duruma sokmasından dolayı öfkelenmiş ve bir ders vermeye karar vermişti. Yani aynı şeyi yaparak savaşıyorduk. Bu karar verdiğimizde çok iyi biliyorduk ki yaşanacak olan bir sinir harbiydi. Yoksa bilgi alışverişi değil, kendisine hakim olan kazanacaktı.

Öncelikle kişinin konuşmasına müdahale etmeden dinliyor ve sözlerindeki çelişkileri arıyorduk. Kullandığı terimlerde hakim olmadığını görmüş, teorik bilgi açısından seviyesinde öğrenmiş oluyorduk. Bu bize daha geniş bir manevra imkanı sağlayacaktı. Ortama hangi seviyeden hakim olacağımıza karar verdikten sonra harekete geçtik. Ve demek istediğini tam anlayamadığımızı ve kullandığı terimlere açıklık getirmesini istedik.

Daha önce grubun aşağılanma korkusu ile soramadığı sorularla muhatap olması kişiyi huzursuz etmişti. Konuya hakim olmadığını açık gösteriyor, değiştirmeye çalışıyordu. Oysa biz öğrenmek isteyen kişi edasıyla aynı noktaya çekiyor, kaytarmasına mücadele etmiyorduk. Henüz bir şeyde söylemediğimizden, karşısında saldıracak güvence bulamıyorduk. Sorun kendisini ifade edememesi, karşısındakine doyurucu bilgi verememesiydi. Oysa o daha önce havasıyla bildiğini, söylüyordu. Artık kendisine olan güveni sarsılmış, terlemeye başlamıştı. Yetersizliğinin grup tarafından fark edilmesini görmek onu daha da kötüleştiriyordu. Bundan sonra kendisini toparlaması mümkün değildi. Oysa ki biz daha konuşmaya başlamamıştık bile.

İşte mesele karşı tarafı yenmek oluncaya, oyunun bir çok kuralı devreye giriyor. Ve ne ilginçtir ki asıl konuşulan konu dışındaki sahip olunan bir takım bilgilerle dahi karşı tarafın ezme mümkün oluyordu. Yukarıdaki örnekte daha doğru dürüst konuya girilmeden yapılan bir takım manevralarla üstünlük ele geçirilmişti. Yapılacak olan vurucu darbeye rakibi ezmekti. Şüphesiz bizim böyle bir amacımız olmadığından arkadaşın öncelikli özür dilemiş sonra içinde bulunduğu yanlış durumu anlatmaya çalışmıştı.

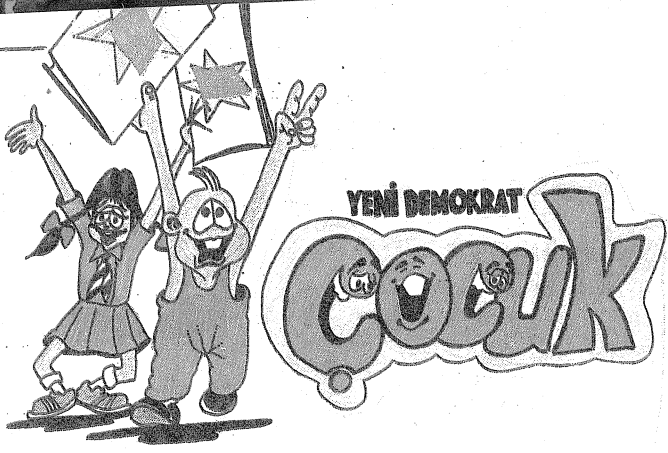
Anlaşılabileceği gibi bilgilendirme başkalarını baskı altına alıp, ezmede önemli bir araçtır. Kimileri sahip oldukları bu silahı başkalarının aleyhine kullanmaktan çekinmemektedir. Biz bu sakat kişiliklerin, bireyler üzerindeki tatmin olma araçlarını engellemeye çalışırken, ezik kişiliklerinde yaşadıkları rahatsızlıktan kurtarma yollarını geliştirmek zorundayız. Bilince şunu çıkaracağız. Biz bilgi yarışmıyoruz. Kim daha çok bilgiye sahip yada kim daha çok şey biliyor yarışına girmiyoruz. Bu tür teşhirçileri elimizin tersiyle bir yana iteriz. Bize çok bilmişler lazımdır değil. Mesele sadere bilmekte değil, Bilmek ön adımdır mesele hayata uygulayabilmekte. Biz tartışmalarımızda kendimizi denemek için değil, bir sorunu aydınlatmak amacı taşırız. Yoksa kendimizi, birilerini yarıştırmayacak kadar tanımakta ve güvenmekteyiz.

İşte örgütlü bireyler sahip oldukları bilgi, eleştiri ve özeleştirir araçlarını ne oranda geliştirdilerse, sahip oldukları iyiniyete de bağlı olarak o oranda aşağılanma düşüncesinden arınacaklardır.

Geçen sayılarımızda belirttiğimiz gibi sınıfı toplum varlığını sürdürdüğü sürece aşağılanma düşüncesi var olacaktır. Devrimden sonraki dönemde böyledir. Her ne kadar devrimden sonra hakim sınıf değişmiş, proletarya iktidara da gelmiş olsa hala sınıflar vardır. Elbette o dönemin değer yarığları tamamen farklı olacak toplumun yaşadığı aşağılanma düşüncesinin kistasları günümüzün kistaslarından ayrılacaktır. Bugünkü çıkış noktaları nasıl burjuva sınıfına hizmet ediyorsa devrimden sonra geniş halk yığınlarına hizmet edecektir. Aynı şekilde proletarya sınıfının burjuva sınıfı üzerindeki baskısından devam etmesi aşağılanma düşüncesinin hala varlığına sebep olacaktır.

Sınıfsız topluma geçildiğinde ise baskı yapacak ve yapılacak sınıflar olmadığından fiili baskıdan kaynaklanan aşağılanma düşünceside sönecektir. Fiili baskıdan, sömürüden kaynaklanan aşağılanma düşüncesi ebediyen tarih sahnesinden silinecektir. Aynı şekilde toplumda bireyler arasında var olacak farklı meziyetler ve yönelimler ilişkilerde baskı unsuru yada üstünlük aracı olarak kullanılmayacağından (zemin olmadığından) dolayı düşünceden kaynaklanan aşağılanma düşünceside yok olacaktır.

Sınıfsız toplumun yaşam ilişkilerindeki değişikliklerin düşüncede yansımaları kaçınılmazdır. Fakat bunun günümüzde kavranması tamamen mümkün olmadığından ayrıntılara inmek sözkonusu değildir. Şüphesiz geleceğin toplum değer yarığlarını ve düşünce yöntemini kendisi belirleyecektir. ♪

Garibanım

Bir insan gördüm geçen gün kaldırımın ortasında
Bin insanın arasında Bir insan gördüm
Delik ayakkabısı, yırtık gömleğiyle Eve birşeyler götürme çabasında
Garibanın kafası yaşamında Nasıl götürdüler simitleri yanibaşından
Boş simit tahtasının yanibaşında

Dilan ATAV İbni-Sina Lisesi 4/B

ÇOCUKLUK HEVESİ

Evet bizim masallarımızda diğerleri gibi bir varmış bir yokmuşla başlıyor ve uzak ülkelerin birinde zengin iyi niyetli, fakat yaşlı başlı olmasına rağmen çocukluğuna dönüp, çocuklar gibi kırlarda oynayıp çiçekler toplamak hatta onlar gibi masket bile oynamak isteyen bir kral varmış.

Ama koskoca kral olmak var ya işin içinde bir türlü kimseye açamıyormuş istediğini.

Birgün vezirine emretmiş. "Gidin nerede ne kadar tanınmış hacı, hoca, büyücü varsa saraya çağırın davetlimdirler bakalım beni çocukluğuma döndürebilecekler mi? demiş.

Ertesi gün nerede ne kadar işsiz güçsüz akıllı, sivri zekalı varsa saraya dolmuşlar. Ee, kralında eli açık ya, hepsi günlerce sarayda krallar gibi yaşamışlar ama kralı çocukluğuna döndürmek bir yana çocuk gibi davranmaya bile ikna edememişler. Kral hepsini cezalandırmış. Nasıl olurdu da kralı çocuk yapamazlar-

di. Hani cinler vardı bu adamlar onlara hükmediyorlardı.

Kral artık çocukluktan ümidini kesmiş içinde bulunduğu durumu kabul etmesi gerektiğine inanmaya başlamış ki tam da bugünerde askerlerin arasında küçük bir çocuk içeri girmiş. Kral küçük çocuğu yanına çağırılmış. "Adın ne bakayım senin tatlı çocuk? demiş... "Can" demiş çocuk.

Çocuk devam etmiş konuşmasına. "Kral"ım demiş, "Ben köyümdeki çocuklar adına yanınıza geldim.

Sizden rahatça oyun oynamamız için oyun sahaları çocuk bahçeleri ve güzel şeyler öğrenebilmek için, kitaplar, kütüphaneler istiyoruz" demiş.

Kral şaşırılmış, "Ama boş yerimiz yok ki yavrum", çocuk atılmış, "Ama cezavleri için yerler bulabiliyorsunuz" Kral şaşırılmış "Ama okumanız için kütüphaneler yaptırık sizler için"

O'da "sizin ve çevrenizin düşüncelerini içeren kitaplar var yeni şeyler öğret-

miyorlar ki."

Kral çocuğun hesap sorucu tavrına hayran kalmış. "Size sarayımda yaşayın, burada oynayın desem ne dersiniz."

Çocuk kabul etmiş, öbürgün diğer arkadaşlarını da yanına alan çocuk saraya gelmiş.

Sonraki günlerde, bir çok kez kendini çocukların oyunlarına kaptıran kral, vezirlerin uyarıları karşısında yerine geçiyor ve hergünkü yaşamına, çalışmalarına devam ediyordu.

Gün geçtikçe kralı gören insanlar ona aşkın gözlerle bakmaya başlamışlardı, çünkü bacaklarının arasındaki uzun değneği atmışçasına kullanıyor saray bahçesinde nice savaşlar kazanıyordu. Sonra birgün tahtında otururken çocukları düşündü. "Evet anladım" dedi "Mesele çocuk olmakta değil bir çocuk gibi yaşamı sevmek ve ona dört elle sarılmakta" diye düşündü. İşin sırrı sevmekte, yaşama bağlı olmakta ve bir çocuk-saflığıyla yaşamı yakayabilmekteydi.

fıkralar...fıkralar...fıkralar...

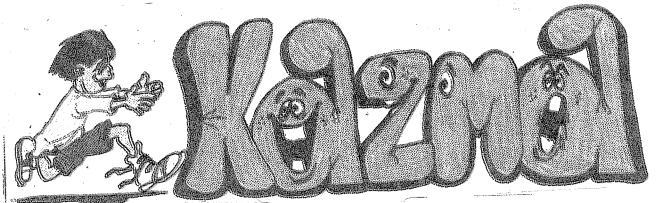
Sorki öğrenesin

Küçük Demet annesine merakla sordu.
— Anneciğim iki kere iki neden dört eder?
Oturduğu yerde uyuklayan annesi uykulu gözlerle cevap verir.
— Bilmiyorum yavrum.
Demet yine annesine seslenir.
— Anneciğim dünyanın uydusu nedir?
— Ne bileyim kızım...
Çocuk sorularından dolayı annesini rahatsız ettiğini düşünür.
— Anneciğim sorularıyla seni sıkıyorum ya? der.
Esneyerek uyanan anne çocuğunu severek cevap verir.
— Olur mu kızım sorki öğrenesin...

Arı sokmuş

Ali okula geç gelince öğretmeni sormuş.
— Neden geç kaldın bakalım Ali?
— Şey arı soktu da...
Öğretmeni merakla sordu.
— Nereni soktu oğlum?
— Seyleyemem öğretmenim.
— İyi öyleyse git yerine otur
— Oturamam öğretmenim...

**İLKELERİ BİLİNCİMİZ,
MÜCADELESİ BAYRAĞIMIZDIR!**